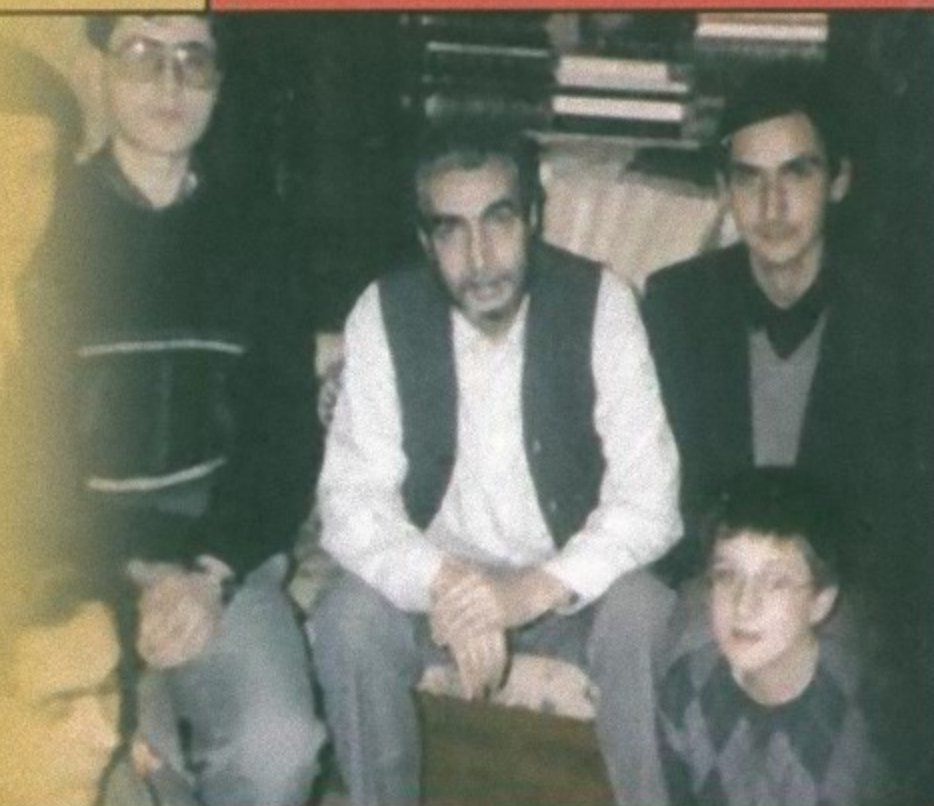

Arvasi Hocayla Başbaşa

Hüdavendigâr Onur

Biyografi.Net

Aziz Türk milleti, sen nasıl ki mutluluğunu başka milletlerin ıstırabında ve göz yaşında aramıyorsun, hiç bir millet de mutluluğunu senin ıstırabında ve gözyaşında bulamamalıdır ve arayamamalıdır. Yer yüzünde esir ve sömürülen hiç bir Türk ferdi ve cemiyeti kalmamalıdır. İnsanlığa, asırlarca ve samimiyetle hak, adalet ve hürriyet bayrağını taşıyarak sen öncülük ettin. Bu bayrağı taşımada yine sen en önde olmalısın. Sana, dünyanın bir numaralı devleti ve milleti olmak yaraşır. Bunu sağlamak için güçlü ve hazırlıklı olman gerekir.

S. Ahmet Arvasi

ARVASI HOCAYLA
BAŞ BAŞA

Arvasi Hocayla Başbaşa

Hüdavendigâr Onur

Sayfa Düzeni

Bilgehan Arıkan 0212 527 29 49

Kapak

Bülent Usta

Baskı Cilt

Çınar Ofset

100. Yıl Mah. Matbaacılar Cad.

No: 34 Kat: 5 Bağcılar - İST.

Tel: (0212) 628 96 00

İstanbul Mart 2007

İsbn

978-975-00394-8-3

Biyografi.Net

İLETİŞİM VE YAYINCILIK HİZMETLERİ

Ticarethane Sokak Tevfik Kuşoğlu İşhanı 41/41

Sultanahmet/İstanbul

Telefon 0212 5199691

www.biyografi.net

info@biyografi.net

Genel Dağıtım

Marifet Yayınları

Yerebatan Caddesi Çatalçeşme Sokak

Defne Han No: 27 Kat: 3

Cağaloğlu - İstanbul

Tel: (0212) 526 22 70 / 513 92 25

Fax: (0212) 513 92 25

ARVASİ HOCAYLA BAŞ BAŞA

Hüdavendigâr Onur

Hüdavendigâr Onur 1961 yılında Artvin’de doğdu. İstanbul’da Türkiye Gazetesi Yurt Haberleri Servisi’nde çalıştı. Halen İhlas Haber Ajansı’nda çalışmaktadır. Gazeteciler Cemiyeti ve Basın Birliği Derneği üyesidir. Platform, Beyan, Biyografi Analiz dergilerinde yazıları çıktı. (www.sanatalemi.net) ve (üniversiteli-bozkurtlar) internet sitesinde yazıları yayınlanmaktadır. Konya’nın Taşkent (Pirler-kondu) kazasından Hatice Hanımla evlidir. Selman ile Orhan’ın babasıdır.

Eserleri:

Türk Sağı Sözlüğü

Asrın Yesevîsi S. Ahmet Arvası

Ermeniler Millet-i Sadıka’dan Hayk’ın Çocuklarına / 1

Ermeni Portreleri Millet-i Sadıka’dan Hayk’ın Çocuklarına / 2

Ermeni Olayları Kronolojisi Millet-i Sadıka’dan Hayk’ın

Çocuklarına / 3

İÇİNDEKİLER

S. Ahmet Arvasi	9
EMPERYALİZM	13
Düşman İstemese de Sonsuza dek Türk ve Müslüman Kalacağız	
EMPERYALİZMİN SİNSİ OYUNU	33
Savaştan Beter Barış Planları ile Karşımıza Çıkıyorlar	
HUDUTLARDA KÜLTÜR SÜRTÜŞMELERİ	36
Kültür Emperyalizmi ve Siyasi Mezhepçiliğe Karşı Dikkatli Olmalı	
TÜRK'ÜN MUTLULUĞUNU ARAYAN BİR HAREKET	47
Türk Milletinden ve İslâm Ümmetinden Olmak...	
EĞİTİM VE KÜLTÜR	51
İnsan Olmasaydı Kültür Olmayacaktı	
MİLLET GERÇEĞİ	61
Devletin ve milletin selameti için katlanamayacağımız ıstırap, çekemeyeceğimiz acı yoktur	
İSLAM DÜNYASI VE BİZ	66
İnsanları Sevmesini Öğrenin Çareler Kolaylaşır	

ALLAH'IN VARLIĞI HER GÜZELLİĞİN BAŞLANGICIDIR	72
Bütün Varlıklar O'nun Varlık Aleminde Durabilmektedirler	
İNSAN KENDİNİ ARAMAKTADIR	95
Hayvanlık ile Meleklik Arasında Yalpalamak	
SANATKARLAR MUTLAK GÜZELİ ARAMALI	114
Sanatkar, Allah'ın Cemal Sıfatını Arayarak Yol Almalı	
MODEL ŞAHSİYETLER	123
İnsanlar, 'Rehber' Kabul Ettikleri Kişileri Seçerken Dikkat Etmeli	

ÖNSÖZ

Biz bu kitabı, ömrünü Türk-İslam davasına adayan, “teknolojik üstünlüğünü kaybeden İslam dünyasını yeniden ayağa nasıl kaldıracamız?” diye ızdırap çeken Ahmet Arvasi’nin verdiği mücadeleyi sürdürmeye kararlı binlerce insanın hala olduğunu dosta düşmana göstermek için kaleme aldık.

“Biz Türkler bidat nedir bilmeyiz” diyen Alparslan Gazi’nin Anadolu’da başlattığı davayı Türk-İslam Ülküsü adıyla sistemleştiren ve Türk’ün İslam Ülküsü’nün kıyamete kadar bâki olduğunu haykıran Arvasi Hoca’nın yolunda giden insanların bitip tükenmediğini hatırlatmak için bu kitabı yazdık.

Biz bu kitabı, “Çile ve ızdıraplara talip olmayanlar büyük mutlulukları tadamayacaklardır” diyen Ahmet Arvasi’nin çizgisinde mücadele etmeye kararlı, yine onun ifadesiyle “Türk devletini yıkmak ve Türk milletini parçalamak isteyen bölücüler yalnız Türklüğe değil İslâm’a da ihanet etmektedirler” şeklindeki uyarısının şuurunda olan kadro-

ların bitmediğini dosta düşmana göstermek için kaleme aldık.

Devlet ve milletimizin selameti için her türlü ıstırap ve acıya katlanan, bu uğurda binlerce şehit veren idealist kadroların yetişmesinde emeği geçen değerlerimizden Ahmet Arvasi hakkında bu kitabı hazırlamayı bir görev bildiğimiz için kaleme aldık.

Hüdavendigâr Onur

S. Ahmet Arvasi

Büyük Türk mütefekkeri Seyyid Ahmet Arvasi, 15 Şubat 1932'de Doğubeyazıt kasabasında doğar. Ailece Van'ın Müküs (Bahcesaray) kasabasına bağlı Arvas (Doğanyayla) köyündendir. Muhitlerinde köylerinin adına iza-feten 'Arvasiler' olarak tanınırlar. Soyadı kanunu çıktıktan sonra köylerinin adı soyadları olur. Babası Anadolu'da yetişen büyük veli Seyyid Abdülhakim Arvasi'dir. Şairlerimiz-den Necip Fazıl'ın hocaları Seyyid Abdülhakim Arvasi ise bir başkasıdır.

1952'de Erzurum Öğretmen Okulu'ndan mezun olduktan sonra bir süre ilkokul öğretmenliği yapar. 1958'de Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji Bölümü'nü bitirdikten sonra sırayla Balıkesir, Bursa ve İstanbul'da Eğitim Enstitüleri'nde hocalık yapar. 1965 yılında (İleri Türk Milliyetçiliğinin İlkeleri) adlı bir kitapçık kaleme alır. Bu eserinde "Türk Milliyetçiliği nedir? Türk Milliyetçisinin sunacağı program ne olmalıdır?" konusunu anlatmaktadır. 1968 senesinde (Kendini Arayan İnsan) adlı eseri yayınlanır. Ahmet

Arvasi, bu eserinde akıl, zeka, hürriyet, varlık, yokluk gibi insanlığın asırlar boyu tartıştığı bir çok meseleyi inceler. 1970 yılında Yağmur Yayınevi tarafından (Kendini Arayan İnsan)'ın devamı mahiyetinde olan (İnsan ve İnsan Ötesi) yayınlanır. Ahmet Arvasi bu eserinde de "İnsan ve varlık, beşeri aklın doğuşu, beşeri aklın doğurduğu esaret, tekamül, yaratma, insan kimdir ve nedir?, İnsanın bitmeyen bunalımı'nı inceler. Bu kitabında öte kavramı içinde sadece fizik ötesini görmeyip madde, hayat ve ruhun da öteye ait olduğunu anlatmakta, kendini kendine problem yapan ve bu hali ile garip gözüken insanı çözmeğe çalışmaktadır.

1979'da Türk Kültür Yayınları tarafından (Türk-İslam Ülküsü)'nün iki cildi yayınlanır. Ocak Yayınları ise üçüncü cildini neşreder. Arvasi Bey, bu eserlerinde, 'Düşünme İhtiyacı ve Felsefenin Durumu', 'İnsan ve Cemiyet Görüşümüz', 'Ekonomik Faaliyetler ve İslam Ekonomisi', 'Politik Konular', 'İslam Terbiye Sistemi', 'Din Psikolojisi', 'Kültür', 'Sanat ve İdeoloji', 'Kalkınmada Eğitimin Rolü' ve daha bir çok konuyu inceler.

Daha sonra (Diyalektiğimiz ve Estetiğimiz) ile (Şiirlerim) yayınlanır. (Doğu Anadolu Gerçeği) adlı eserinde ise günümüzde de devam eden emperyalist güçlerin bu bölgede sürdürdükleri art niyetli oyunları anlatmaktadır. Ahmet Arvasi, "Kurtuluş İslam'da" diyen Aziz Türk gençliği için kaleme aldığı (İlmihal)'in de ise konuları Ehl-i Sünnet çerçevesinde inceler.

1979 yılında emekli olunca, bazı gönüldaşlarının talebiyle 1979 yılında Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) Genel İdare Kurulu'na seçilir. Bu partideki görevine 12 Eylül 1980 ihtilaline kadar devam eder. MHP'den İstanbul Senatör Adayı da olmuştur. Ahmet Arvasi, o zamanlar Hergün gazetesinde, 'Türk-İslam Ülküsü' başlığıyla günlük

makale yazmaya başlar. Devlet, Doğu (edebiyat) Dergisi, Ülkücü Kadro, Nizam-ı Alem adlı dergilerde de küfre karşı fikir mücadelesini sürdürür. Türk gençliğine yazılarında, ecdadımızın çektiği çileler ve Şanlı Peygamberimiz'in yaşadığı sıkıntılardan bahsederek, İslam davasının nice zorluklarla dolu olduğunu bildiren sözler söyler. 12 Eylül 1980'de açılan davalarda, MHP yöneticileriyle birlikte yargılanır, hücre hayatında işkencelere maruz kalır. Ahmet Arvasi, 'Belanın en şiddetlisi Allah elçilerine; sonra da derece derece ulu kişilere gelir" hadis-i şerifince, hayli eziyet görür.

Ahmet Arvasi, tahliye olması ile beraber ülkesine ve milletine hizmet etmekten geri durmaz. Türkiye Gazetesi'ndeki yazılarıyla Anadolu'nun milletimiz için olmazsa olmaz önemli bir coğrafya olduğunu ve korunması gerektiğini savunur. Evi ise bir okul haline gelir. Gençler kara ve kızıl emperyalizmin destek verdiği terörden bunaldıklarında Ahmet Arvasi'nin sohbetlerinde ferahlar, O'nun nasihatlerine uyarak Türk milletine hizmete daha bir şevkle sarılırlar. Ahmet Arvasi'nin sohbetlerinde "Türk Milletine düşmanlığın İslam düşmanlığına eş olduğunu, Anadolu'da Türkler'in güçlü olduğunda bütün Müslümanların rahat olduğunu, Anadolu'dakiler güçsüz olunca İslam dünyasının sömürüldüğünü" öğrenip Türk ve İslâm dünyasının meselelerine daha bir dikkatle bakmaya başlarlar.

Ahmet Arvasi, 31 Aralık 1988 tarihinde evinde daktilosunun başında çalışırken uçmağa varır.

EMPERYALİZM

Hocam, İslâm Dünyası, tarih boyunca iç ve dış ihanetlerle yıpratılmak istenmiştir. Fakat, son iki asır içinde maruz kaldığı ihanetlere hiçbir dönemde rastlanılmamıştır. Emperyalizmin giderek müslümanlara karşı kinlenmesinin sebepleri sizce nelerdir?

Emperyalizm, bizim dünyamızda herşeyden önce yüce dinimiz İslâmiyeti tahrip etmek istemektedir. Çünkü, o çok iyi bilmektedir ki, İslâmiyet yok edilmedikçe İslâm Dünyası'ndaki hedeflerine ulaşamayacaktır. Onun için dışarıdan doğrudan doğruya, içeriden dolaylı yollarla çetin, sürekli ve insafsız bir İslâm düşmanlığı politikası yürütmektedir.

Peki Bunu Nasıl Gerçekleştiriyor ?

Emperyalizm, çengeline taktığı kişi ve çevrelere sürekli olarak İslâm'la mücadeleyi telkin etmekte, en küçük bir İslâmi gelişme ve kıpırdanma karşısında çılgılık basmasını istemektedir. Böylece, kamuoyu İslâm aleyhine hazırlanacak, müslümanlar öz yurtlarında garip ve öz vatanlarında parya hayatı yaşamaya zorlanacaklardır. Şu an dünyanın çeşitli yerlerinde müslümanlar üzerine kurulan baskılar tesadüfi değildir.

Ne Tür Baskılar...

Bazı basın ve yayın organlarını çok dikkatlice inceletin bizzat bizim ülkemizde ortaya konan bazı gazete, dergi ve kitap koleksiyonlarına bakın bazı yazar ve çizerlerin tek ses

ve tek hedef halinde İslamiyeti tahribe yöneldiklerini göreceksiniz. Çeşitli maskeler takınarak ve çeşitli tabulara sığınarak riyakarca ve kahpece dinimiz, kitabımız, sevgili Peygamberimiz ve mukaddes değerlerimiz açıkça hedef alınarak tahrip edilmek istenmektedir.

Peki, Kurtuluş Ümidi Yok mu?

Elbette var. “Bir müsibet, bin nasihattan evladır”. İslâm Dünyası böyle bir felakete maruz kalmakla çok şey öğrenmiş olmalıdır. Her rengi ile emperyalizmin ve onların oyunlarının şuuruna varmalı. Akıllı ve şuurlu bir silkinişle yeniden Yüce Allah'ın emirleri etrafında toplanmalı, Şanlı Peygambere itaat etmelidir. Onların dostlarını dost düşmanlarını düşman bilerek müslümanlar arası birliğe, kardeşliğe ve dayanışmaya önem vermeli, her türlü bölücülükten vazgeçmeli, ilmi rehber edinerek ayağa kalkmalıdır. Kurtuluşun başka bir yolu var mı bilmem?

Bir Nevi Emperyalizme Karşı İslâm Dayanışmasını Savunuyorsunuz

Evet. “Kendini bağımsız sanan pek çok İslam ülkesi bile biraz kritik edildiğinde görülmektedir ki şu veya bu ölçüde emperyalizmin boyunduruğundadır. Bu boyunduruk bazen ekonomik, bazen kültürel, bazen sosyal, bazen siyasi ve bazen askeri nitelikte olabilmektedir. Emperyalizmin en kahpe oyunlarından biri hasmını yalnızlaştırarak pençesine almaktır.”

Birilerinin Din ve Milliyetimizi Sürekli Birbirine Düşman Göstermeye Çalışması Sizce Emperyalizmin Bir Oyunu mu?

Evet. “Emperyalizm, din ve milliyet gibi iki mukaddes varlığımızı birbirine düşman göstermek oyunundan kolay kolay vazgeçeceğı benzemiyor. O halde, Türk milliyetçisine düşen iş, bütün varlığı ile bu oyunu her şeyden önce kendi yurdunda bozmak olmalıdır. Bu ülkede sun’i olarak birbirine düşman güya Türkçü güya İslamcı cepheler meydana getirmek isteyen hain ve kahpe oyunların karşısına bir Müslüman Türk olarak ve tarihine yaraşır bir biçimde çıkmalıdır.”

İslâm’da Milliyetçilik Yoktur İddiasında Bulunuyor. Bu Bir Gerçek mi ?

Hayır gerçek değil. “Yüce dinimize iftira ediliyor. Serge Hutin adlı bir Fransız masonun yazdığı “Les Francs-Maçons” kitabının 127 sayfasında okuduğumuza göre İslâm dünyasında masonlar Cemaleddin-i Afgani ve Muhammed Abduh gibi din politikacılarını localarına kaydederek onların eliyle dini milli yapılara göre reforme ederek alemşumul İslâm dinini bozmak, öte yandan Müslüman Kardeşler (Freres Musulmans) hareketi ile de ‘İslâm’da milliyetçilik yoktur’ propagandası ile milletleri çökertmek ve bu suretle -çok kahpece- bir planla birbirine zıt islâmıcı ve milliyetçi sun’i düşman kamplar doğurmak istemişlerdir.”

Peki, Emperyalizm Bu Propagandasından İstifade Edebildi mi?

Maalesef evet. “Mesela, Osmanlı Türk Devleti’nin parçalanması ve Orta Doğu’nun sömürgeleştirilmesi için dinimizin ve milliyetimizin düşmanları, din ile milliyetçilik arasında zıddiyet ve düşmanlık duyguları doğurmayı planlamış olduklarını şimdi itiraf ediyorlar. Emperyalizm, din ve milliyet gibi iki mukaddes varlığımızı birbirine düşman

göstermek oyunundan kolay kolay vazgeçeceğı benzemiyor."

O Halde Ne Yapmalı ?

Türk milliyetçiliğine düşen iş, bütün varlığı ile bu oyunu herşeyden önce kendi yurdunda bozmak olmalıdır. Bu ülkede sun'i olarak birbirine düşman güya Türkçü güya İslâmcı cepheler meydana getirmek isteyen hain ve kahpe oyunların karşısına bir Müslüman Türk olarak ve tarihine yaraşır bir biçimde çıkmalıdır. Türk-İslâm ülkücüleri, kendi dünya görüşlerini ortaya koyarlarken antitezlerini de açıkça belirtmelidirler.

Antitezlerimiz Nedir?

Kapitalizm, Komünizm, Renk Irkçılığı ve Kafatasçılık, Faşizm ve Nazizm, Azınlık Irkçılığı, Siyonizm, Masonluk, Sahte Hümanizm ve Kozmopolitlik, Dinin İstismar Edilmesi, İslâm Beynelmilelci Değil Alemşumüldür, Milliyet Duygusunun İstismarı

Hocam, Bunları Sırayla İnceleyebilir miyiz?

Elbette.

Kapitalizm Nedir ?

İkiyüzyıldan beri kapitalizm, Darwin'in tabii elemesi içinde etüd ederek, zayıfın güçlülere esir olmasını sağlayan ve altın ilahına tapınan büyük sermayedarların ülke –ve hatta dünya- ölçüsünde geliştirdikleri çok defa beynelmilel bir sermaye sömürüsü vakıasıdır.

İnsanlığın Başına Bela Olmuş

Evet. “Beynelmilel kapitalizmin, liberalizmin kontrol-süz bir gelişmesinden doğduğunu görmekteyiz. Ekonomik hayatın her türlü sosyal kontrolden kaçınılarak bırakınız yapsınlar bırakınız geçsinler formülü ile soysuzlaştırılmasından kaynaklanmaktadır. Böylece ‘iktisadi hürriyet’ ulvi noktasından çıkarılarak ve beşeri maksadını kaybederek ekonomi için ekonomi gibi yanlış bir yola saparak kaba bir materyalizme ve pragmatizme alet edilerek sömürülmüştür.”

19. Asrın Ortalarına Doğru Batı Avrupa’da İşçilerin Kapitalistlerin İstismarına Dayanamayarak İsyan Ettiklerini Görüyoruz.

Evet. “Bu yüzden binlercesi kitleler halinde işten kovuldu, hatta katledildi.”

Sonuç...

Daha ucuza çalışabilecekleri ve daha uysal olabilecekleri beklenen kadınların ve çocukların birden bire iktisadi hayata çekilmeleri bundan sonra hızlandı. Liberalist ve kapitalist dünyada birden bire sahte bir feminizm cereyanı icad edildi. Dünyaperestler, “Kadınlar da niçin erkekler gibi çalışmasın? Artık onları erkeklerin tahakkümünden ve esaretinden kurtarmak gerekir. Erkek işçilerden boşalan yerleri kadınlar doldurmalıdır” diye konuşuyor ve yazıyorlardı.

Peki Bu Durum Kadınlara Ne Kazandırdı?

Hiçbir şey kazandırmadı. “İktisadi güçlüklerin pençesinde kıvranan işsiz ve serseri dolaşan kocaların kahrına

dayanamayan analar, mecburen çocuklarını birilerine bırakarak işyerlerine, fabrikalara ve bürolara koştular, ekmek derdine düştüler. Üstelik, kapitalist dünyada kadını ve aileyi koruyacak müesseseler de yoktu.

Emeğin Hakkı?

Gerçekten de o asırlarda emek iyice ucuzlamıştı. Hele kadınların ve çocukların erkek işçilerin yerini alması ile büsbütün ucuzlayacaktı ve 19. Asrın korkunç istismarı başlayacaktı.

Bu İstismar Neye Maloldu?

Kapitalizmin bu hatası veya oyunu, Batı'da sınıf çatışmaları, isyanlar ve ihtilaller çıkmasına yol açacaktı. Böylece dünya, büyük bir felakete doğru sürüklenirken, kapitalistler hala işin vehametini anlayamayacak, bu içtimai çatışmaları ve çalkantıları saptırmak ve şaşırtmak için ne mümkünse yapacaklardı., mücadeleleri erkek kadın rekabeti kılığı içinde soysuzlaştırmak isteyeceklerdi. Böylece kapitalist dünyada yeni yeni kadın tipleri doğacaktı.

Nasıl Bir Kadın Tipi ?

Bir tarafta kapitalistin biriktirdiği ve ele geçirdiği zenginliklerin üzerine oturan ve dünyaperestlerin arzularına göre süslenen, yaşayan ve lüks arayan, analık vazifesini bırakıp seks hürriyeti altında altın ilahına yaranarak metres hayatı yaşayan, çılgın bir müziğin eşliğinde başka insanların ıstıraplarını unutarak yaşamaya ve mutlu olmaya çalışan burjuva kadın tipi, diğer tarafta ise hem aile içinde çalışan hem de aile dışında çalışan ve fakat bir türlü aradığı zenginliği ve mutluluğu bulamayan ve gittikçe proleterleşen ve

aileden uzaklaşan namuslu fakat yorgun ve mutsuz kadınlar.

Kapitalist Dünyada İki Tip Kadın mı Var?

Hayır. Bu arada “Korkunç bir propaganda ile meydana getirilen kaprisli kadın dünyasına ayak uyduramayan, kocasının kazancı ile istediğini ele geçiremediği için ıstırap duyan, devletin himaye ve desteğini görmediği için kendini ailenin dışına atan, zamanla ailenin, kocanın, çocuk çocuğun çekilmez bir yük olduğuna inandırılan, evlenmeden de yaşamanın ve mutlu olmanın mümkün olduğuna şartlandırılan ve her türlü istismara açık proleter kadın.

Peki, Kapitalist Dünyada Hiç Mutlu Kadın Yok mudur?

Bugün, herşeye rağmen kapitalist dünyada kendini mukaddes aile yuvasına vakfeden analar ve aile kadınları hala pekçokdur. Fakat, bunların sayıları hızla azalmaktadır.

Sosyalistler ve Komünistler de Kadın Haklarından Çok Bahsediyor

Sosyalistler ve komünistler de kadın haklarını çok istismar ederler. Bilhassa onlar, kapitalist dünyada yaşayan kadınların meselelerini istismar ederek propagandalarını sürdürürler. Komünistler aileyi eski üretim ilişkilerinin bir üst yapısı olarak bugün için lüzumsuz bulurlar. Onlar, ailede çalışan ve kendisini çocuk çocuğuna vakfeden anaları tüfeyle yaşamakla ve üretim dışında kalmakla itham ederek hor ve hakir görürler.

Yani Analık Vazifesini Hor Görüyorlar...

Evet, “Analık vazifesinin kudsiyetini inkar edip kadınları kollektif çiftliklerde, fabrikalarda, her türlü iş ve faaliyet sahasında boğaz tokluğuna çalıştırarak güya üretici durumuna getirdiklerini sanmaktadırlar. Komünizm teoride aileyi gereksiz bulur ve lağvedilmesini yani dağıtılmasını ister.

Bu Durumdan Nasıl Bir Fayda Bekliyorlardı

Güya, onlar, insanların üremesini devlet eliyle planlayacak, doğan çocukları komünist partizanlar eliyle eğiterek kızıl bir ordu ve kızıl bir işçi dünyası kuracaklardı. Çocukların bakımından ve geçiminden aile sorumlu tutulmayacak, kadınlarda erkeklerde birlikte proleterleşeceklerdi.

Böyle Bir İddia Nasıl Bir Netice Getirdi?

Asla. “Anaların, aile ve çocuklarından uzaklaştırılmaları, iktisadi, içtimai, harsi ve siyasi hayatın en mühim unsuru olan insanın beden ve ruh sağlığını tehlikeye atmıştı, çocukların doğum, bakım ve terbiyesini esaslı biçimde etkilemiş, komünist dünyada da doğum nisbeti hızla düşmüş, aile bağları gevşemiş, gayr-ı meşru nesiller ortalığı sarmış, şefkat ve himayeden mahrum nesiller çoğalmıştı.

Peki, Bu Gidişe Dur Diyen Olmadı mı?

Olmaz olur mu. “Bu durum hem ana ve babaların, hem de sovyet idarecilerinin dikkatini çekmiş, bunun üzerine komünist partisi kendi kontrolünü gevşetmemek şartı ile ailenin yeniden kurulmasına izin vermiştir.”

İNSANLARI SÖMÜRGELEŞTİRMeye KARŞIYIZ

Renk İrkçılığı ve Kafatasçılık Adı Verilen Rasizm Hareketlerinin Doğuş Sebebi Nedir?

Bu hareketler, Avrupa'da sosyolojik olaylara biyologların ve biyolojistlerin gözü ile bakmak hatasından doğmuştur. Darwin'in biyolojiye getirdiği ve pek çok fikir adamını etkilediği görüşlerin ve kavramların sosyolojiye ve politika uygulanmasından güç almıştır. Bu akım, bilhassa Fransa'da, İngiltere'de, Almanya'da kısaca sömürgeci ülkelerde ilgi görmüş, ilim ve politika sahasında taraftarlar ve savunucular bulmuştur.

Türk Milliyetçilerinin Bu Fikirlerle Bir Alakası Var mıdır?

Hayır, yoktur. "İnsanları üstün ve aşağı ırklara ayıran ve bu yolla sömürgecilğe destek hazırlayan bu sakat görüşlerin bize yabancılığı ortadadır."

Arthur De Gobineau, Vacher De Lapoege, Sir Francis Galton, Başvekil Chamberlain gibi bazı fikir adamları, insanları aşağılık ve yüksek ırklar diye tasnif ediyorlar. Beyaz ırkın ari dalını üstün ırk olarak tanırlar. Hatta beyazları bile renklerinin açık ve koyu oluşuna kafatası yapısına göre tasnif ederek fizyolojik ve psikolojik özelliklerine göre derecelendiriyorlar. Türk milliyetçilerinin bu konuda görüşleri nelerdir?

Efendim, "İleri sürülen bu görüşler, Türk milletinin ve Türk milliyetçilerinin benimseyebileceği cinsten değildir. Bu görüşlerin ilmi bakımdan kusurları ve yanlışları bir tarafa herşeyden önce din ve töremizle uyuşması imkansızdır."

Bazıları, Türk Milliyetçilerinin ırkçı ve kafatasçı olduğunu iddia ediyor. Sizce bu görüşler doğru mu?

Türk milliyetçilerine ırkçılık ve kafatasçılık isnad etmeye çalışanlara soruyorum. Yukarıda kısaca açıkladığım görüşleri savunan bir tek Türk milliyetçisi var mıdır? Olamaz, çünkü, bu fikir ve görüşlerin Türk'ün yüce dinine, ahlakına ve vicdanına aykırı düştüğü apaçık meydandadır.

Olamaz, çünkü Türk milliyetçiliği, soy üstünlüğü davası ile diğer insanları sömürgeleştirmeye karşı olup kendi milletini ve soyunu sömürgecilığe ve emperyalizme karşı koruma temeli üzerine oturmuştur.

Peki, Türk Milliyetçilerini Faşizm ve Nazizmin savunucusu olarak göstermeye çalışanlar var. Bu iddiaların doğruluk payı var mıdır?

Türk milliyetçisi, hangi sistemle güçlü devlet ve medeniyetler kurabildiğini çok iyi bilmektedir. Bunu muhteşem ecdadının engin tecrübesi ile yaşayarak öğrenmiş bulunmaktadır. Milliyetçi kadroları şu veya bu yabancı ideolojilerle lekelemek mümkün olmayacaktır.

Faşizm ve Nazizmin Doğuş Sebepleri Nelerdir?

Bu iki akım, 2. Dünya Savaşı'ndan önce kapitalizme ve komünizme reaksiyon olarak doğmuştur. İlki İtalya'da, ikincisi Almanya'da gelişerek güçlenmiş, çıkış noktaları farklı olmakla birlikte program ve hedeflerde birbirine yakın sömürgeci ve emperyalist akımlardır.

Mussolini ve Hitler'in Gayesi Ne İdi?

Mussolini, demet saplı Roma Baltasını siyasi otoritesinin ve sömürgeci hayallerinin bir sembolü haline geti-

rerek kendi şahsında devleti ilahlaştırırken, Hitler ise, ari ırkının üstünlüğü kompleksi ile sosyalist metodları birleştirerek dünyayı sömürgeleştirmek istiyordu.

Milletlerin İçinde Etnik Guruplar Olamaz mı?

Olur. Bu normaldir. Bunların kendi varlıklarını koruma ve geliştirme hakları da elbette vardır.

Peki, Azınlık İrkçılığı Ne Oluyor?

Bunlar etnik guruplar arasından çıkabilir. “Tarih bize gösteriyor ki, bazı etnik guruplar veya bu guruplara mensup bir kısım insanlar bu kadarla kalmamakta, kendilerini bağrına basan millete çeşitli yollarla hakim olma yollarını aramaktadırlar. Kendi aralarında açık ve gizli bir dayanışma kurarak sinsi bir azınlık ırkçılığı gayreti ile faaliyete geçmektedirler. Çoğunluğun ırkçılık yapması suç ise azınlık ırkçılığı da suçtur.

Türk İnsanınin Bu Hareketler Arasında Yeri Nerededir?

Türk milleti, ırkçılık nedir bilmez. Bu sebepten başka ülke ve kıt’alarda ırk ayırımı yapıldığını gördüğü okuduğu ve işittiği zaman hayret eder. Türk milleti, insanların derilerinin renklerine, dillerinin farklı oluşuna, iskelet yapısına göre Ademoğullarının aşağı ve yüksek olarak vasıflandırılmasını aklına ve vicdanına sığdıramaz. Müslüman Türk’e göre insan, imanına, ahlakına ve faziletine göre değer kazanabilir.

Antitezlerimiz arasında zikrettiğiniz Beynelmilel Siyonizm yahudi halkının hak ve hürriyetlerini savunmak mıdır?

Yahudi halkının hak ve hürriyetlerini savunmak başka şeydir. Dünya hükümeti yolu ile Yahudinin dünya hakimiyetini kurmak için savaşmayı isteyen ve planlayan 'siyonizm' adlı akım yine başka şeydir.

Yahudilerin Sevilmemesi Onların Bazı Hak ve Hürriyetlere Sahip Olmasını Engeller mi?

Biz, yahudilerin de bir millet olarak meşru hak ve hürriyetlerini elbette kabul ederiz. Diğer milletler gibi onun da meşru hak ve hürriyetlerini koruma ve savunmasını yadırgamak mümkün değildir. Ancak beynelmilel siyonizme karşıyız.

Beynelmilel Siyonizm Nedir?

“Bütün insanlığı, yahudinin sosyal, kültürel, ekonomik ve politik kontrolüne alıp sürüleştirmek gayreti içinde olmak” olarak ifade edilebilir. “Bu hükmümüz, böyle bir niyet taşıyan her kavim için geçerlidir.”

Peki Hocam, Siyonizm Bazılarının Sandığı Gibi Yenilmez Bir Güçmüdür?

Siyonizm, yenilmez bir güç değildir. Bütün akımlar, hasımlarına kendilerinin güçlü ve yenilmez olduklarını kabul ettirmek isterler. Unutmamak gerekir ki siyonizm, bütün dünyayı avuçlarına alıp oynatan sihirbazlar kadrosuna sahip değildir. Fakat, kendinin öyle tanınmasından fayda umabilir.

Türk Milletinin Siyonizm Karşısında Tavrı Ne Olmalıdır?

Milli ve manevi değerlerine her zaman sahip çıkmalı, milliyetçi kadroları iş başına getirmelidir.

Masonluk Teşkilatı ya da Masonlar Kimdir?

Mason (maçon) Fransızca'da duvarcı manasına gelir. Ancak, mason, terim olarak bambaşka bir muhtevaya sahiptir. Masonluk, gizli çalışan, rumuzlu, esrarlı, ayinlerle üyelerini uyutan ve kitleleri aldatan güya tarihi duvarcılar locasının devamı olan beynelmilelci bir teşkilattır. Adeta, gizli ve siyasi bir tarikattır.

Masonluk ile Farmasonluk arasında bir bağ var mıdır?

Fransızların 'La Franc-Maçon' kelimesi, halkımızın diline 'farmason' olarak geçmiştir. Milletimiz, bu kelimeyi tarihi tecrübesine dayanarak ve haklı olarak din ve milliyeti ile çatışan bir muhteva içinde ele alır. Türk milleti ve İslâm dünyası yaşayarak öğrenmiştir ki, mason biraderler bize ve dünyamıza kan ve gözyaşından başkasını vermemişlerdir.

Masonlar Neyi Savunuyorlar?

Onlara sorarsanız , onlar hümanisttir, onlar yeryüzünde hürriyet, eşitlik, kardeşlik fikirlerini yaymak ve geliştirmek için çalışmaktadırlar. Onlar, bir taraftan bunu iddia ederken diğer taraftan insanları 'biraderler' ve 'hariciler' diye tasnif ederler. Mason olan birader olmayan haricidir. Onlar, mensup oldukları milletler için değil de güya masonluğun idealleri için döğüşürler. Masonluk, bu karakteri ile millet ve milliyet fikrinin düşmanıdır.

Bu Teşkilatın Her Milletin İçinde Olduğu Görülüyor?

Evet vardır. Bu beynelmilelci teşkilat, her milletin içinde gelişme ve yükselme hırsı içinde kıvranan aydınlar

ve itibar arayan para babalarını zaaflarına göre yakalayan, avlayan, onlara makam ve arpalıklar sağlayan milletlerarası bir şebekedir.

Masonlar gibi birçok gurup ya da teşkilatlar hümanizmden bahsediyor. Hümanizm, gerçekten insana değer vermek midir?

Hümanizm maskesi altında başka milletlerin tarihini, kültürünü, devletini yok etmeye yönelik hareketleri ve niyetleri çok iyi tanımak gerekir. Bugün dünyayı sömürgeleştirmeye karar veren sinsi teşkilatların ve süper devletlerin maskelerinden biri de hümanizmdir.

Hümanizm, insanı sevmek ve ona değer vermek demekse, insanlık bu idealin yeryüzünde gerçekleşip gerçekleşmediğini öğrenmek ve bunun muşahhas delillerini görmek istiyorsa, Eski Yunan'a değil, Hindistan'a değil bizim kültür ve medeniyetimize koşmalıdır. Asr-ı Saadet'ten okyanuslar gibi taşarak asırlarca kafaları ve gönülleri yıkayan İslâmiyet, beşeriyete Allah'tan başkasına kul olmamak şerefini idrak ettirmiştir.

Bir de Materyalistler Var ...

Evet. “Materyalizm, insan statüsü içinde yasama cehd ve iradesini gösteremeyen ve böyle bir gayreti yorucu bulan kişi ve zümrelerin tam bir marazi tepki mekanizması içinde insan statüsünden kaçarak daha aşağı bir hayat tarzına sığınmaları demektir. Marazi psikolojide buna ‘regression’ (geriye kaçış) mekanizması adı verilir.”

Materyalizm, insan tabiatı ve fıtratı ile çelişir ve çatışır duruma gelmiştir diyebilir miyiz?

Materyalizm, insanı inkara yönelmiştir. Kültür ve medeniyet kurucusu olan ve bu gücünü maddeden manaya müşahhasan mücerrede, olaylardan kanunlara sıçrama gibi üstün ruhi ve zihni güçlerine borçlu bulunan insanı inkara yönelmiştir. Materyalistler, yüksek bir izzete ve şerefe sahip olarak en güzel biçimde yaratılmış insana düşman kesilmiş bulunmakta, ‘insan efsanesini yıkacağız’ naraları ile ‘hayvan insana’ doğru gerisin geri koşmaktadırlar.

Materyalizm Ne Yapmak İstemektedir?

Materyalizm, beşeri değer ölçülerini tepetaklak etmek için ne mümkünse yapmaktadır. İnsanın değerini sahip olduğu madde ile insanın zekasını istismar gücü ile insanın itibarını tüketim kabiliyeti ile tayin etmektedir.

Nasıl?

Materyalizme göre esas olan maddi doyum ile seksüel doyumdur, gerisi laf-ü güzaf. Kısaca belirtirsek materyalizm, İslâm’ın yüksek bir izzete sahip olarak yaratıldığını haber verdiği insanı mutlaka yıkmak ve onun yerine hayvan insanı oturtmak gibi bir cinnete dönüşmüştür.

Materyalistler böyle yapmakla insanı mutlu kıldıklarını mı sanıyor?

Evet. “Aslında büyük bir aldanış içindedirler. Çünkü, istatistikler, materyalizmin pençesine düşen cemiyetlerde intihar grafiklerinin yükseldiğini, akıl hastalarının çoğaldığını, suçlu nisbetinin arttığını, cemiyet bağlarının hızla çözüldüğünü, yalnızlık ve sahipsizlik duygusunun derinleştiğini, sevginin yerini istismar, saygının yerini korkuya bıraktığının görüldüğünü ifade etmektedirler.”

Hocam, burada materyalizmin insanlarda korkunç bir madde ihtirası doğurduğunu görüyoruz.

Doğru. “Bu felsefenin hakim olduğu cemiyetlerde herkes bir diğerinin yediği lokmayı giydiği elbiseyi ve yaşadığı mekanı kollar. Her yerde bu konuşulur, dedikodu yapılır, kin ve haset tohumları ekilir, kıskançlıklar tahrik edilir. Tezatlardan kavgalar ve ihtilaller çıksın istenir. Helal ve haram düşünülmezsizin büyük bir tüketim hırsı ile madde’ye koşulur. Basın ve yayın bu hırsı, filmler bu kavgayı durmadan körükler. Bunun tabii bir neticesi olarak materyalizm kan ve gözyaşı getirir.

Peki, insanlar bu durumda ne yapmalı, kimden yardım beklemeli?

Beşeriyet, bu noktada da İslâm’ın yardımına muhtaçdır. Şanlı Peygamberimiz şöyle buyururlar; “Dünyaya aşırı rağbet, hüznün ve kederi artırır. Dünyada zühd sahibi olmak - İslâm’ın emir ve ölçülerine titizlikle riayet ederek yaşamak - ise kalbi ve bedeni dinlendirir”

Müslümanlar, Dünyadan Elini Ayağını Çekmeli Hep Ahiret İçin mi Çalışmalı?

Hayır bu anlayış da yanlış. “Biz müslümanlar dünyaya mahkum olmak için değil, dünyaya hakim olmak için zenginleşmek isteriz. Biz, dünyaperestleri mağlup etmek için dünyanın dizginlerini elimizde bulundurmak zorundayız. Bize göre, ‘Dünya ahiretin tarlasıdır’ ve ‘mananın zaferi için’ maddeye hakimiyet gerekmektedir. Yani insan, maddeye tapınmamalı, onun efendisi olmalıdır.

Peki, Maddeyi İnkâr Mümkün mü?

Maddeyi inkâr mümkün değil. “Maddenin varlığını kabul etmek başka şey, felsefi manada maddeci olmak başka şeydir. Biz müslümanlara göre madde (material), inkârı mümkün olmayan bir varlık tezahürüdür de ‘maddecilik’ (materialisme) yanlış bir zihni yorumlama biçimidir”

İslâm’ın Bu Konuya Bakışı Nasıldır?

Ehl-i Sünnet vel Cemaat’ın reisi İmam-ı Azam hazretlerinin Fıkh-ı Ekber adlı eserinden öğrendiğimize göre; “Madde, Yüce Allah’ın mahiyetini tayin ve takdir edip yarattığı bir şeydir”

Bize göre madde, ilahi mesajlarla yüklü olarak muhatabını aramaktır. O, kendinde yazılanlardan habersiz bir kapalı zarf gibidir. Ademoğulları, Şanlı Peygamberimizin “Allah’ım, bana eşyanın sırlarını olduğu gibi aç” diye buyurdıklarını düşünerek maddedeki bilgi yükünü anlamaya ve çözmeye çalışmalıdırlar.”

Peki, Demografik Savaş Ne Oluyor?

Adı konsun veya konmasın böyle bir savaş var. Nüfusun içtimai, iktisadi ve siyasi bir güç olduğunu, hiç kimse inkâr edememektedir. Gerçekten de her kavim her ırk ve her ictimai birim kendini sahip bulunduğu insan unsuru ile isbat ve ifade eder. Şu veya bu şekilde azınlık durumuna düşmüş cemiyetler veya içtimai birimler kendilerini temsil ve isbat etme güçlerinden çok şey kaybettiklerini görürler. Bu sebepten olacak, iktidarı elinde tutmak veya iktidarı ele geçirmek isteyen her kavim, her ırk ve her içtimai birim nüfusun kalitesi yanında ister istemez nüfusun sayısına da ehemmiyet vermek zorundadır.

Siyasi hayatta nüfusun çoğunluğunu elinde bulundurmak niçin mühim bir husustur

Bazı devletler, kendi asli unsurunu çoğunluk durumuna geçirmek, diğer unsurları da devamlı olarak azınlık halinde tutmak için mücadele vermektedirler. Rusya'da İslav olmayan kavimler, bilhassa Türkler nüfus itibarı ile hızla artmaktadır. Bu durum, Sovyetler Birliği'ni endişeye düşürmüştü.

Sovyetler Birliği bu nüfus artışına karşı bir tedbir aldı mı?

Evet bazı tedbirler aldı. "Türklerin yaşadığı bölgelerde nüfus planlaması adı altında Türk soyunu azaltıcı tedbirler alırken, bu bölgelere yerleştirdikleri ıslav asıllı grupların hızla artması için hususi tedbirler aldılar. Yani Ruslar, Türk soyunu içtimai, iktisadi ve siyasi bir güç olmaktan uzaklaştırıp zayıf bir azınlık durumuna getirmeyi planlarken, kendi soyunun yani İslavların artmasını açıkça teşvik ediyorlar.

Hocam, bu bir milleti kendi öz vatanında, sinsice ve kahpece imha edilmesi demek değil midir?

İtiraf edelim ki evet. Bu kavga ve bu milletleri öz vatanında azınlık durumuna düşürme oyunları, dünyanın pek çok memleketinde değişik biçimlerde yürütülmektedir. Amerika Birleşik Devletleri'nde zenci ve beyaz kavgası, şimdi bir yerde yarın devlete hakim olma veya cemiyete güç kazanma savaşı biçiminde yürütülmektedir. Orada şu veya bu şekilde doğurganlığı azalan beyazlar, bilhassa zencilerin hızla üremesinden endişelenmektedir.

Zenci nüfusunu azaltmak için bir çaba göstermiyorlar mı?

Şimdi birçok kişi ve müessese bilerek veya bilmeyerek zencilerin ve kızılderili insanların arasında dolaşarak onlara bedava cinsinden bol miktarda araç ve gereç temin ederek nüfus artışının beşeriyet için ifade ettiği tehlikelerden söz etmektedirler. Sefaleti yenmek için zenci ve kızılderililerin az üremeleri gerektiğini sözle, yazıyla, filmlerle, afişlerle anlatmaktadırlar.

Peki, müslümanlar bu tür faaliyetler karşısında ne gibi bir tedbir almalıdırlar ?

Şunu demek istiyoruz. Nüfus planlamasında söz eden müslüman münevver ve idarecilerinin bütün bu oyunlardan ve tertiplerden haberdar olarak hareket etmeleri gerekmektedir. Yani, müslüman kavimler, düşmanın sinsisi ve kahpe oyunlarına karşı çok uyanık olmak zorundadırlar. Bugün, milletlerarası savaş o kadar çok çehre değiştirmiş bulunmaktadır ki, milletler yedikleri 'mukaddes kazıkları' işi ten geçtikten sonra fark edebilmektedirler.

Geri kalmışlığın sebebi olarak kalabalık nüfus gösterilebilir mi?

Asla gösterilemez. "Müslüman idareciler bilmelidir ki, geri kalmışlıkların sebebi nüfuslarının sayıca ve kesafetçe çokluğu değildir. Aksine, müslüman memleketlerde nüfus kesafeti kalkınmış memleketlere nazaran çok düşüktür. Nüfus kesafeti yüksek olan memleketlerin milli gelir ortalamaları da umumiyetle yüksektir. O halde, geri kalmışlığın sebebi nüfusun hacminin ve kesafetinin yüksekliği değilse geri kalmışlıktan kurtulmanın çaresi de nüfusu sayıca azaltmak olamaz. Müslüman idareciler, geri kalmışlıklarının sebeplerini başka şeylerde aramalıdırlar.

Müslüman kavimler, İslâm iman ve ahlakına sarılmalı, kendi milli ve manevi değerlerine yabancılaşmadan muasır ilim ve fen kadroları yetiştirmedikçe, gelişme hamlelerini yabancı kadrolarla değil kendi öz evlatları ile gerçekleştirmedikçe kalkınmak ve kurtulmak hayaldir.

EMPERYALİZMİN SİNSİ OYUNU

Emperyalist ülkeler, Alevi ve Sünni mefhumları arasında zıddiyet ve düşmanlıklar aramaktadır. Alevi kelimesi size neyi hatırlatıyor?

Alevi kelimesi lugat manası itibarıyla İslâm'ın yüce halifelerinden İmam-ı Ali (radiyallahü anh) hazretlerine mensubiyet ifade eder. En saf ve berrak manası ile Hazreti Ali'nin soyundan olan veya yolundan giden demektir.

Sünni Kelimesi Ne Anlama Geliyor?

Sünni kelimesi, Şanlı Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in (aleyhisselam) yüce sünnetine uyan ve O'nun mübarek yolundan giden demektir.

Gerçek bir müminin vicdanında Sünni ve Alevi kavramları birbiriyle çatışan değerler değildir. Gerçek bir mümin, bu kavramların bir diğeri ile çatışan değerler biçiminde yorumlanmasına tahammül edemez. Kara ve Kızıl emperyalizmin bu konudaki oyunlarını bozar. Gerçek Sünniler gerçek Alevilerdir, yahut gerçek Aleviler gerçek Sünnilerdir" diyebiliriz.

Peki, bunlar arasında farklılıklar arayanların gayesi nedir?

Bunlar ya çılgın veya ard niyetli olmalıdırlar. Çünkü, bizzat yüce sahabi Hazreti Ali, Şanlı Peygamberin soyunu devam ettirmeye memur ve O'nun sünnetine her şeyden

daha bağı olan yüce İmam ve Halifedir. Fakat, sinsi ve kahpe düşmanlıklara bakın ki bu iki mübarek kelime etrafında düşman kamplar ihdas edilmiştir ve bu karşılaşmaların devam etmesi için ne mümkünse yapılmaktadır.

Emperyalist ülkeler tarafından ülkemizde zaman zaman Alevi Sünni meselesi kışkırtılmakta, Türk insanı birbirine düşürölmek istenmektedir. Sizce, Sünni ve Alevi problemi ülkemizde nasıl çözölür?

Hiç şüphesiz bu problemin çok faktörlü ve çok biçimli boyutları vardır. Tedbir alınırken ve çözüm aranırken bunların inkar ve ihmal edilmeleri başarıyı önler. Bizce, bu problemin çözümünde temel tedbir eğitimidir. Devletçe ve milletçe İslâmiyet'in yanlış anlatılması ve yorumlanması önlenmesi için gerekli örgün ve yaygın eğitim tedbirlerinin ciddiyetle alınması gerekir. Diyanet İşleri Teşkilatı, inanmış, ehliyetli ve vatanperver kadrolarla takviye edilmeli, ilmi ve akademik çalışmalarla din sahası hurufilerin, batınilerin, ahundların, ve yobazların ellerinden ve neşriyatlarından kurtarılmalı, tarikat ve tasavvuf maskesi altında dinin soy-suzlaştırılmasına engel olmalıdır. Emperyalistlerin oyunlarını tesbit ve teşhiste devlete yardımcı olunmalıdır.

Bir de Oniki İmam Meselesi Var

Oniki İmam, Şanlı Peygamberimizin Ehl-i Beytim diye buyurdukları mübarek ailenin reisi olan Hazret-i Ali'den ve O'nun evlad ve torunlarından ibarettir. Bunlara Fatıma Çocukları da denir. Bunlar, bereketli Nur Neslinin büyükleridir.

Hocam, Oniki İmamı kısaca tanıyabilir miyiz?

Elbette. “İmam Ali: Şanlı Peygamberimizin dördüncü halifeleri, Amcazadeleri ve damadları. Diğerleri: İmam-ı Hasan, İmam-ı Hüseyin, İmam-ı Zeynelâbidin, İmam-ı Muhammed Bakır, İmam-ı Cafer-i Sadık, İmam-ı Musa Kazım, İmam-ı Ali Rıza, İmam-ı Taki, İmam-ı Hadi, İmam-ı Askeri, İmam-ı Hücet.”

HUDUTLARDA KÜLTÜR SÜRTÜŞMELERİ

Doğu ve Güney Doğu bölgelerimizde sürekli olarak etnik ve kültürel farklılıklar kışkırtılmaktadır. Bu problemin kaynağı nelerdir?

Orta Doğu'da köprü kurmuş bulunan kapitalist ve emperyalist güçler kiralık maşaları vasıtası ile ülkemizde fitne kazanları kaynatmaktadırlar. Bütün bunların arkasında gizlenmeye çalışan Siyonist parmakları görmemeye imkan var mı? Öte yandan asırlardan beri Türkiye üzerinde sinsî ve kahpece oyunlar peşinde koşan tarihi Pers emperyalizmi asla uyumamaktadır. Bir taraftan Türkçe'nin yerine kendi dilini yerleştirmeye çalışan, bir taraftan da siyasi mezhepçilik yapan bu emperyalizmin kışkırtmaları karşısında uyanık olmak gerekir.

Ne tür bir kışkırtma

Tarihi Pers emperyalizmi, ülkemize iki koldan geliştirilen bir kültür emperyalizmi ile girmeye çalışmaktadır. Birincisi Farsça ile ikincisi siyasi mezhepçilik yaparak.

Peki bu kültür problemi nasıl önlenebilir?

Millî, ilmi ve şuurlu bir eğitim politikası ile bu harekete karşı çıkılmadığı ve bu politika sosyal, kültürel, ekonomik ve politik destek ve planlarla takviye edilmediği için maalesef tahribat çok büyük olmuştur. Böylece hastalanan bünyeye çeşitli renkteki emperyalist güçler kolayca mikrop gibi sızma imkanı bulabilmişlerdir. Bugün ülkemizde karşı-

laştığımız Kürtçülük Problemi böylece doğmuş bulunmaktadır.

Doğu Anadolu'daki Vatandaşlarımız Bize Yabancı Mıdır?

Hayır. “Doğu Anadolu’da yaşayan kardeşlerimiz hem müslüman hem de özbe öz Oğuz çocukları oldukları halde emperyalizmin tahribatı ile –buna karşı ilmi ve milli tedbirler alınmadığı için- zorla yabancılaştırılmışlardır, yahut öyle gösterilmişlerdir. Kürtlerin bir Türk boyu olduğu ilmi olarak isbatlanmıştır. Kürt ilhanı Alp Urungu’nun mezar taşı bugün Orta Asya’da bulunmaktadır ve kitabesi Türkçe’dir.”

Doğu Anadolu’da Yaşayanlar Kürt Boyundan mıdır?

Hayır. “Bugün Doğu Anadolu’da yaşayan kardeşlerimiz doğrudan doğruya Oğuz çocuklarıdır. Selçuk Bey, Alparslan, Osman ve Orhan beyler ne kadar Türk iseler onlar da o kadar Türktürler, Karakoyunludurlar, Akkoyunludurlar, Göçer ve Yörüktürler. Nitekim, Doğu Anadolu toprakları kazıldıkça ak ve kara koyun heykelleri çıkıp durmaktadır. Bunu anlamak için Van Bölge Müzesi’ni gezmek yeter. Doğu Anadolu insanının yaşayışı zevkleri, töreleri, yemekleri, destan ve hikayeleri hep Türk’tür. Dili Farsça’nın tesiri ile bozulmasına rağmen bir Orta Asya Türk’ü gibi geline ‘büke’, çadıra ‘kon’ der.”

Peki, Kürtçe Ne Oluyor?

Doğu ve Güney Doğu Anadolumuzun dağlık ve çok defa kapalı havzalarında konuşulan ve Kürtçe adı yakıştırılan “ağız” öyle bir halitadır ki bunun yapısına, gramerine, sentaksı ve kelimelerine bakarak onu belli bir dil gurubuna sokamazsınız.

Neden?

Çünkü, “Bu karışık yapısı ile Kürtçe tabir edilen ağız her türlü istismara açıktır. Kürtçe denen ağızda ancak Orta Asya Türkü’nün kullanabileceği kelimelerin yanında Farsça ve Arapça kelimeler bulunuyor. Onun için herkes işine geldiği gibi birkaç örnek göstererek bu ağızı müstakil bir dil gibi itibar ederek uygun bir dil grubuna sokabilmektedir. Oysa, daha önce de belirttiğimiz üzere Kürtçe tabir edilen ağız kültür sürtüşmeleri sonucunda ortaya çıkmış bozulmuş bir Türkçe’dir. Oysa bu ağızda Türkçe ve Arapça kelimelerin sayısı da küçümsenmeyecek nisbettedir.

Bu konuda bilgi veren bildiğiniz bir eser var mıdır?

Daha geniş bilgi edinmek isteyenler, Doç.Dr. Tuncer Gülensoy’un (Kurmancı ve Zaza Türkçeleri Üzerine Bir Araştırma) adlı eserine bakabilirler. Bu eser, 1983 yılında Ankara’da basılmıştır. Bu konuyu derinlemesine inceleyen ilim adamlarımız var. Bahaeddin Ögel, Prof. Dr. Hakkı Dursun Yıldız, Prof. Dr. M. Fahrettin Kırzioğlu, Prof. Dr. Mehmet Eröz, Prof. Dr. Bayram Kodaman ve Doç. Dr. A. Haluk Çay.

Tarihte Bir Şark Meselesi var. Bazıları Bunu Zaman Zaman Dile Getiriyor. Şark Meselesi Nedir?

Esefle belirtelim ki bugün ülkemizde ister istemez bir Şark meselesi vardır. Birçok mesele gibi bu da çok faktörlü olmakla birlikte devletimizin düşmanları bu konuyu istismar ederek vahim boyutlara ulaştırmak için ne mümkünse yapmaktadırlar.

Mesela Ne Yapıyorlar?

Türkiye’imizde Şark Meselesi konuşulunca bazı çevreler bilerek veya bilmeyerek gündeme hemen Kürtçülük meselesini getirmek isterler. Bu çevrelere göre sanki Şark’ta Türk’ten ayrı bir unsur yaşamaktadır ve vatanımızın bu bölgesi farklı bir toprak parçasıdır. Dünya kamuoyunda öyle bir hava estirilmektedir ki sanki bütün Şark bütün tarihi boyunca Kürdistan’dır ve orada Türk’ten ayrı bir kavim olarak ‘Kürtler’ yaşamaktadır. Oysa, Doğu ve Güneydoğu Anadolu’muzun tarihi, içtimai ve harsi yapısı bütün tarihi boyunca sık sık değişmiş, bu bölgemiz zaman içinde çeşitli istilalara maruz kalmış ve nüfus yapısı itibarı ile büyük değişikliklere uğramıştır.

Malazgirt Zaferi’nden Sonraki Gelişmeler...

1071 Malazgirt Zaferi’nden sonra bütün Anadolu’muz ile birlikte bu bölgemiz de Türk akıncılarına açılmış, yüzlerce Oğuz ve Türkmen boyu kitleler halinde gelerek bu topraklara yerleşmişlerdir. Yani, mukaddes Anadolu toprakları Şark’tan başlayarak fethedilmiş ve vatanlaştırılmıştır.

Türkler, Anadolu’ya Geldiklerinde Anadolu’nun Durumu Nasıldı?

Türkler, Anadolu’ya geldiklerinde bu topraklarda ne bir Ermeni ne de bir Kürt Devleti vardı. Anadolu’yu güya Bizans kontrol ediyordu. O Anadolu ki, kırları bomboş, köy ve kasabaları harap ve terk edilmiş, sadece etrafı hisarlarla çevrilmiş, şehirlerinde nüfus barındırabilen eşkiya ve soyguncuların kol gezdiği sahipsiz bir coğrafya parçası durumunda idi. Anadolu âdeta bomboştı. Esasen Anadolu, bütün tarihi boyunca fazla nüfus tutamamıştı.

Anadolu'nun fazla nüfus tutamayışının sebebi ne idi?

Sürekli istilalara maruz kalan bu topraklarda barınmak kolay değildi. Onun için bu topraklarda az nüfus bulunuyordu. Nitekim Türkler, Anadolu'ya geldikleri zaman müstahkem surlarla çevrili küçük şehirlerde yaşayan az bir nüfus ile dağlar ve yaylalarda korku içinde dolaşan insan toplulukları bulmuştu ve bunlardan hiçbir mukavemet görmemişti.

Peki, Türkler Anadolu'ya Neden Geldi?

Türkler, Anadolu'yu yurt tutmak için geldiler ve en az on asırdan beri de bu emellerini gerçekleştirdiler. Unutmamak gerekir ki, biz Anadolu'yu vatan edindiğimiz zaman bugün mevcut olan birçok devletin ve milletin adı ve sanı bile yoktu.

Hocam, Yine Gelelim Kürtçülük Meselesine. Bugün Bazıları İsrarla 'Ben Kürdüm' Diyor, Bunlar Bunu Ne Anlamda Kullanmaktadır.

Kürtçe konuşsun veya konuşmasın, bazıları "ben kürdüm" diyorsa, bunu Türk'ten ayrı bir kavim şuuru ile değil "ben şarklıyım" manasında ve masumca kullanmaktadır. Bunları tanımak kolaydır. Bunlar, vatanın ve milletin bütünlüğüne bağlı, gönlünde ayyıldızlı albayrağı taşımaktan gurur duyan, Türk-İslâm kültür ve medeniyetinin değerlerine bağlı kimselerdir.

Kürtçülük ve Kürt Hakları Adı Altında Eylem Yapan, Kan Dökenler Var. Bunlar Sürekli Bu Konuyu Kaşıyorlar. Bunlar Kimdir, Ne Yapmak İstiyorlar?

Bunlar, dış güçlere alet olan piyonlar. Halkı, Türklük-ten ve Müslümanlıktan soğutmak için ne mümkünse yapıyorlar. Maalesef kandırılmış ve halktan koparılmış hüznle belirtelim ki çok defa okumuş, yazmış küçük fakat etkili bir zümre ellerinden gelen her kötülüğe tevessül ediyorlar. Yani, masum Doğu Anadolu halkı Türk-İslâm kültür ve medeniyetinin değerleri ile heyecanlanırken, bazıları ellerinde boyalar duvarlara kızıl emperyalizmin sloganlarını çiziyor ve kucaklarında taşıdıkları kalaşnikoflarla insanlarımızın kanını döküyorlar.

Siyasi Kürtçülük Yapıyorlar.

Evet. “Doğu da Kürt sözünden hoşlanmayan ve onu bir kavim adı olarak kabul etmeyen tertemiz vatan çocuklarının yanında, tam bir bölücü kafa ile hareket eden siyasi kürtçülük yapan, gerektiğinde silahlı eşkıya çeteleri teşkil edebilen kimseler de türemiştir. Bu gibileri, daha dün vatanımızı işgal eden moskof sürüleri ile işbirliği yaparak Doğu da akıl almaz ve vicdan kabul etmez katliamlara girişen, hiç ayırım yapmaksızın bütün Doğu’yu kana ve gözyaşına boğan zalim Ermenileri “kardeş” ilan edinmiş, onlarla ortak örgütler kurmuş, yurt içinde ve yurt dışında olmadık ihanetlere başvurmuş, kandırılmış veya satın alınmış hainlerdi.

Peki Hata Kimde?

Hata hepimizde. “İtiraf etmeliyiz ki, başarısız ve verimsiz bir ‘ınarımız’ vardı. Ne gariptir ki, evlerinden birer vatanperver ve namazlı niyazlı gençler olarak ayrılan Doğu ve Güney Doğu Anadolu çocuklarımızdan bazıları, yüksek öğretim için gittikleri Ankara, İstanbul ve İzmir gibi büyük şehirlerimizde dahi materyalist bölücü olarak geri dönü-

yorlardı. Üstelik bunların sayısı da az değildi. Oysa, bir milletin ve devletin Milli Savunması'nda maarif başta gelir. Çocuklarına iyi bir tarih şuuru veremiş, Moskof, Ermeni, Bulgar ve Yunan'ı ve bilmem daha kimleri öğretememiş, kısaca dostunu ve düşmanını iyi belletememiş kendi milli ve mukaddes değerlerini kafalara ve vicdanlara gerektiği gibi işleyememiş, Türk'ü Türk'e, Müslümanı Müslümana sevdirememiş bir maarif ile nereye gidilebilir di?"

Tek Mesele Maarif mi ?

Elbette değil, başka hatalarımız da var.

Ne Gibi ?

Bütün tarihimiz boyunca müşahade ettiğimiz müsama-hamız vardı. Biz, fethettiğimiz topraklara üzerinden asırlar geçse bile kendi adımızı vermiyor, ya eski isimleri kullanıyor ya da düşmanlarımızın telkin ettiği isimleri tercih ediyorduk. Mesela, ordularımız Avrupa'ya açılıyor, oraları yurt ediniyor, hatta başşehirimizi o topraklara taşıyorduk da o toprakları bür türlü Türkleştirmiyor, bilfarz, mukaddes Avrupa topraklarımıza "Rum Eli" diyorduk. Bin yıllık 'Dadaşlar Eli'nin adı "Erzen-i Rum" ya da "Arz-ı Rum" idi. Ya turizm adına işlenen cinayetler. Ya, İzmir'e "Homer'in diyarı hey" diyen şairlerimiz. Ya topyekün Doğu'yu Kürdistan diye isimlendirişimiz. Kamuslara ve Osmanlı arşivlerine kadar sızan bu gafletimiz. Ya İslam Ansiklopedisi'ne Kürt maddesi ile ilgili meşhur Rus ajanı Minorsky'in bu konudaki yazışını koyuşumuz. Bu konuda o kadar misal var ki saymaya utanıyoruz. Evet gafletimiz artık bitmelidir.

Büyük Türk milliyetçisi Ercişli Emrah'ı, din ve dil alimi Vankulu Mehmed Efendi'yi, büyük müfessir din alimi ve Türk milliyetçisi Vani Mehmed Efendi'yi, büyük araştırma-

cı ve alim Ali Emiri Efendi'yi kaç kişi tanır? Meşhur Marifetname yazarı İbrahim Hakkı Hazretleri layıkı ile biliniyor mu? Türklüğe hizmet etmiş yüzlerce aşiret reisinin kaçının adını biliyoruz. Mesela Seyyid İdris Bitlis'i kimdir?, Akbıyık Mehmed Bey kimdir? Bırakın imparatorluk dönemi, Çanakkale, İstiklal Savaşı, Kore ve 1974 Kıbrıs çıkarmasında şehit düşen ve büyük kahramanlıklar gösteren vatan çocuklarının isim listeleri neden meydanlara asılmaz, neden adları müesseselere konmaz?

Hocam, Emperyalist Ülkeler Müslüman Türk'ün Avrupa ve Anadolu'daki Varlığına Tahammül Edemiyor

Bu, ve daha nice sebepten dolayı kilisenin kışkırtmaları ile tertip edilen haçlı savaşları asırlarca bizi meşgul etti. Saldırı, hala şu veya bu biçimde devam etmektedir. Bütün maksatları, Müslüman Türk'ü Avrupa ve Anadolu'dan atmak, kurduğumuz kültür ve medeniyeti çökertmek, zengin, bereketli ve stratejik değeri yüksek olan vatanımızı paylaşmak, İslâm Dünyası'nı başsız bırakarak sömürgeleştirmektir.

Düşman Niçin En Çok Türk Milletiyle Uğraşıyor

Efendim, "Türk Devleti ve Türk Milleti birlik ise yalnız biz değil bütün İslam Dünyası da barış, mutluluk ve huzur içindedir. Aksi bir durum varsa Türklük ile birlikte bütün İslâm Dünyası da perişandır. Birçok İslâm büyüğünün de belirttiği üzere, gerçekten de İslâm'a hizmet konusunda Ashab-ı Kiram'dan sonra Türkler ön planda gelirler."

Çeşitli Devletlerin Ülkemizi Bölmek Hususunda Tertipleri Sayılmakla Bitmiyor

Doğu Anadolu'da uydurma bir Ermenistan, sözde bir Kürdistan kurma planları ve hayallerinin arkasında hep bu düşmanca niyetler yatmaktadır. Nitekim, Roma Katolik Kilisesi daha 1787 yıllarında "Kürt Dili Gramer ve Sözlüğü" Garzoni'ye yazdırırken, tamamen bir haçlı zihniyeti ile hareket etmekte idi. 1879 yılında M. Auguste Jaba'nın hazırladığı "Kürtçe-Fransızca Sözlük" ise bugün Ermeniler ve bölücülere kucak açan çevrelerin ta o zamanlara uzanan niyetlerini açığa vurmaktadır. 1934 yılında Ermenilerce hazırlanıp kukla hükümetlerince yayınlanan "Kurmanca Alfabe" adlı kitap Ermeni ve bölücü işbirliğinin nasıl tezgahtandığını ne güzel ortaya koymaktadır. Deli Petro'nun vasiyetinden zerre kadar taviz vermeyen ve bugün kızıl çarların hakim bulunduğu Sovyetler Birliği de 1962 yılında Moskova'da yayınladığı Q.X. Bakaev'in yazdığı "Kürtçe-Türkçe Lügat" ile gerçek niyetleri ortaya koymuyor mu? Fransa, yukarıda saydığımız faaliyetlerine ek olarak 1948 yılında Paris'te Kürt Etüdler Merkezi'ni açarak Türkiye'ye yönelik düşmanlığını ortaya koymuştur.

Hocam, kendileri korkunç silahlara sahip oldukları halde müslümanları bu silahlardan mahrum etmek isteyen Batılıların barış çağrılarında sahiden bir samimiyet var mıdır?

Batılı emperyalistler, İslâmi uyanış ve diriliş hareketlerini büyük bir tehlike olarak görürler.

İnsan haklarını savunduğunu söyleyen dünya hukukçularının ve milletlerarası hukuk teşkilatlarının çok garip tavırlar aldığına şahit oluyoruz. Bunlar, her nedense ülkemizdeki marksist, komünist ve bölücü tutuklu ve mahkumların dert ve meseleleri ile ilgilenir, onları öz kardeşleri gibi savunurlar, gerekirse dünyayı ayağa kaldırırılar. Fakat, aynı

çevreler, milliyetçi ve mukaddesatçı kişi ve grupların çılgınlıklarını ısıtmezlikten, ıstıraplarını duymazlıktan ve meselelerini dile getirmekten ısrarla ve dikkatle kaçınırlar.

Görünen odur ki, her rengi ile emperyalizm, İslam dünyasını daima bir sömürge sahası ve hammadde pazarı durumunda tutmak için elinden geleni esirgememekte, bu dünyayı ya doğrudan doğruya ya da sömürge aydınları eliyle yiyip tüketmek azmindedir. Bunu temin etmek içinde her türlü milli ve İslâmi uyanışı daha doğmadan boğmak istemektedir.

Batı Dünyası, iki asırdan beri Türk ve İslâm Dünyası üzerinde kara emperyalizmini sürdürmektedir.

İslâm Dünyası, Batılıların acımasız saldırıları karşısında bocalamakta, tam sömürge ya da yarı sömürge hayatı yaşamaktadır. Müslümanların bu saldırılar karşısında muhtaç olduğu şeyler nelerdir, ne gibi tedbirler almalıdır?

Kimse, kimsenin feryadına ve gözyaşına bakmamaktadır. Yaşamak isteyenler, kendi ayakları üzerinde durmak zorundadırlar. İktisaden güçlü olmadıkça, çağdaş seviyede bir teknolojik güce ve kadroya ulaşmadıkça, kendi fabrikalarını ve silahlarını bizzat kendiniz en ileri tekniklerle kurmadıkça, enstitü, akademi ve fakültelerinizi çağdaş ölçüler içinde teşkilatlandırıp ilim üretmedikçe sürünmeye mahkumsunuz. Bilmek gerekir ki, düşmanlarımız aydın, güçlü ve başarılı bir aydınlar kadrosuna sahip olmamızı önlemeye çalışmakta; çocuklarımızı gençlerimizi, tarihlerine dinlerine milliyetlerine, milli kültür ve medeniyetlerine yabancılaştırarak elimizden almak için ne lazımsa yapmaktadırlar. Çağdaş savaşları bütün yönleri ile kavramış ve bilhassa iktisadi savaşlarda başarı sağlayacak kadroların doğuşunu

önlemek istemektedirler. Şimdilik en önemli mesele, düşmanlarımızın bu oyununu bozmak, ülkemizi ve İslâm Dünyası'm iktisaden güçlendirecek mümin ve idealist kadroların doğuşunu ve başarısını kolaylaştırmaktır. Bunu gerçekleştirmek için ne lazımsa yapılmalıdır.

Bütün bu saldırılar karşısında güçlü bir millet ve devlet olmak için neler yapmak gerekir?

Güçlü bir ekonomiye, dengeli bir sosyal gelişmeye, milli ve çağdaş ihtiyaçlarınıza cevap veren bir kültür ve medeniyet seviyesine, tarihinize, ülkelerinize ve jeopolitiğinize aykırı düşmeyen şahsiyetli bir iç ve dış politikaya, kendi silahını bizzat kendisi yapan, modern, disiplinli, milli ve çağdaş ihtiyaçlara uygun olarak teşkilatlanmış bir askeri güce, ülkedeki ve dünyadaki gelişmeleri günü gününe takip eden , milli bütünlüğü ayakta tutan kitleye huzur güven ve şevk veren bir basın ve yayın politikasına ulaşmak zorundasınız.

TÜRK'ÜN MUTLULUĞUNU ARAYAN BİR HAREKET

Milliyetçilik nedir? Milliyetçi Olmak Gerekir mi?

Milliyetçilik, psikolojik olarak bir mensubiyet duygusu temeli üzerine oturur. Bu sebepten olacak Yüce Peygamberimiz (O'na salat ve selam olsun); "kişi kavmini sevmekle suçlanamaz diye buyurmuşlardır.

Mensubiyet Duygusu Ne Oluyor?

Psikolojide sevmeyi yakınlık duymak veya yakınlık duygusu diye tarif etmek mümkündür. İnsanın soyuna tarihine, kültürüne, din, ahlak ve töresine, ecdat hatıralarına yakınlık duyması ve dolayısı ile onları sevmesi bir bakıma zaruridir

Neden Zaruridir?

Bu, insan tabiatının gereğidir. Bunu nasıl inkâr edebiliriz? Böyle bir gerçeği inkara yönelen rejimlerin, felsefi akımların tarih içindeki ve günümüzdeki durumlarını görmüyor muyuz. Milliyetçilik gerçeğini red etmeye kalkışan her hareket, bu gerçeğin şamarını yiyerek yenilgiye ve başarısızlığa uğramamış mıdır? Bu sebepten her Türk'ün Türk milletini dünü, bu günü ve yarını ile birlikte kendine yakın bulması, onu sevmesi, geliştirmeye, korumaya ve yüceltmeye çalışması, kısaca Türk milliyetçisi olması tabiidir ve zaruridir. Aksi halde marazi bir davranış içindedir ve

tedavi edilmeye muhtaçdır. Eğer ard niyetli ve maskeli değilse. Sığındığı ve himaye gördüğü Türk milletine ihanet etmiyorsa. Aksi halde ihanetin tedavisi yoktur, cezası vardır.

Türk Milliyetçiliği Nasıl Bir Hareketdir?

Türk Milliyetçiliği, İslâm'ın iman ve şuuru içinde yücelmeyi gaye edinen ve Türk'ün mutluluğunu burada arayan bir harekettir. Bu bir iddia değil milletimizin vicdanında yatan bir gerçeğin teşhis ve tesbitidir. Türk'ü tanıyanlar bunu da bilirler. Türk milliyetçiliği aynı zamanda insani ve ileri bir harekettir. Çünkü o, bütün insanlık aleminin yani tek tek her milletin mutlu olmasını ister. Türk milliyetçiliği, sadece bir aydın ve zümre hareketi değildir. Bütün nesil, dilim ve tabakaları ile Türk milletini kucaklayan bir fikir hareketidir. Onun programı, çağdaş Türk İslam Ülküsünü sosyal, kültürel, ekonomik ve politik bütün yönleri ile gerçekleştirmektir. Türk milletini iç ve dış sömürüden kurtarmaktır. Büyük ve güçlü Türk devletini gerçekleştirme iradesini daima ayakta tutmaktır.

Türk Milliyetçisinin Gayesi Nedir?

Türk Milliyetçisinin alemşumul davası ve ideolojisi, Allah ve Resulünün davasıdır ve bunun adı İslâmiyet'tir. Aksini iddia edenler Türk milliyetçilerini ya tanımamakta ya da bühtan etmektedirler. Türk Milliyetçisi, Türk-İslâm Ülküsü'ne gönül veren adamdır. O herşeyden önce bir iman adamıdır.

Peki, bu yüce davaya yani sizinde dediğiniz gibi Allah ve Resulünün davasına gönül veren milliyetçilerin vasıfları nelerdir?

Türk Milliyetçisi, her şeyden önce bir iman adamıdır. O, kendi kültür ve medeniyetini dünü ve bugünü ile dos-doğru ve ecdada lâıyk bir biçimde bilir. Saptırmadan ve taviz vermeden gelişme yollarını açar, gelecekte ulaşacağı hedefleri en berrak bir şekilde kafasında ve vicdanında bil-lurlaştırır. O aynı zamanda bir aşk adamıdır.

Aşk Adamı Nasıl Olur?

Ülkücü için aşk, davasını arkadaşları arasında sosyal bir heyecan halinde duymaktan ziyade, tek başına kalındığı, çetin şartlar altında yaşanıldığı, ihanet ve kahpeliklere uğ-ranıldığı zaman dahi asla ümitsizliğe düşmeden, büyük bir şevkle davanın yükünü omuzlarına alabilme ülkü ve ihti-rasını kendinde bulabilmek demektir. Ülkücü, aynı zaman-da bir aksiyon adamıdır.

Aksiyon Nedir?

Aksiyon, davaya imanın ve bundan doğan heyecanın birleşerek şuurlu ve planlı bir iş ruhuna ulaşması demektir. Davayı başarıya götürecekt mutlak ve tükenmez aktivite mânasına gelir. Ecdadımızın dediğı gibi, 'iman, ilim, ihlâs ve ameli gerektirir', yani, iman bilmek, inanmak, yapmak ve yaşamaktır. Türk-İslâm Ülkücüsü, asla boş oturmaz ve miskince yaşamaz. Çünkü o karakter adamıdır.

Karakter Adamı'nın Özelliğı Nedir?

Türk -İslâm Ülkücüsü tam bir karakter adamıdır. Ka-rakter, davasını, bir iman, aşk ve aksiyon halinde herkesten önce kendinde yaşatma şuur ve iradesidir. Kendini, ülkü-sünün muşahhas bir temsilcisi haline getirmeye gayret eder. Konuşmaktan çok yaşayışı ile davasını savunur. Bu nokta

çok önemlidir. Karakter, fikirlerle davranışlar arasındaki ahenk ve intibakı ifade eden bir ahlâk terimidir.

Galiba en zor olanı da bu?

Elbette. Davanın en çetin yanı, onu yaşamak ve bir hayat üslubu olarak şahsiyetine mal etmektir. Bu, zorlu bir irade savaşını gerektirir. Türk-İslam Ülküsü'ne düşman olan çevreler en çok doğacak bu irade savaşından korkarlar. Bu sebepten onlar, ellerinden geldiğince bizim bu azim ve irademizi çökertmeye çalışırlar. Bizi alaylarla, tehditlerle, iftiralarla ve dedikodularla yıldırmaya çalışacaklardır. Bütün bunlara direnmek ve tahammül etmek zorundayız. Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle 'kınayanların kınamasına aldırmadan' nasıl inanıyorsak öylece yaşamalıyız. Zafer davasını inanarak yaşayan kadrolarıdır. Yaşanmayan bir davanın yaşama şansı yavaş yavaş ortadan kalkar.

EĞİTİM VE KÜLTÜR

Eğitim bir sosyal vakiadır. Tarih boyunca eğitimden mahrum bir tek insan cemiyeti dahi gösterilemez. En ilkel gruplarda dahi eğitim yaygın olarak varlığını sürdürmüştür. Esasen insan grupları sosyal verasetlerini nesilden nesile aktararak gelişebilmişlerdir. Eğitim faaliyetleri okul faaliyetlerinden çok daha öncedir. Eğitim her şeyden önce bizden önce yaşayan nesillerin tecrübelerini tevarüs etmek daha sonra bu tecrübeleri milli ve  aėdař ihtiyaçlara göre yeni bir kompozisyonla kendi tecrübelerimizi katarak geliştirmektedir. Bizden  nceki nesillerin tecrübesi derken milli tecrübeyi temel alıyoruz. Milli tecrübeyi temeline almayan bir eğitim sakattır, gelişmeye değil yabancılaşmaya sebep olur.

Eğitimi nasıl bir faaliyet olarak görüyorsunuz?

Eğitim, insana yapılan yatırım olarak en önemli, en hayati bir sosyal, ekonomik, kültürel ve politik faaliyet sayılmalıdır. Bir milletin en zengin ve en hayati potansiyeli maddenlerinden bitkilerinden ve hayvanlarından önce insanlarıdır. Petrol denizleri tükenir, demir dağları erir, ırmaklar kurur, barajlar dolar ve fakat fonksiyonel bir eğitimin gücü kendini yenileyip durur. Bir ülkenin en sağlam hatta en kısa kalkınma yolu eğitimden geçer. Fakir bir ülke kalkınmak mı istiyor? Her türlü ıstırabı göze alarak milletini  aėdař bir eğitimden geçirerek ayağa kalkma iradesinden asla vazgeçmemelidir. Millet, her türlü fedakarlığa katlanarak eğitimin finansmanı için gerekli desteği sağlamaya ikna edilmelidir.

Başarılı bir eğitim için neler yapılmalıdır?

Eğitim, milliyetçi ve medeniyetçi karakterini ısrarla korumalıdır. Böyle bir eğitim çok iyi yetişmiş, Türk-İslâm kültür ve medeniyetine yürekten inanmış, kendi branşında milli ve beşeri tecrübeleri çağdaş kriterlerden geçirerek kazanmış, milliyetçi, ahlakçı ve ülkücü eğitim ve öğretim kadroları ile başarılıdır. Yine böyle bir eğitim çağdaş, sosyal, kültürel, ekonomik ve politik savaşları başarabilecek bilgi, maharet, davranış ve değerlere sahip birinci sınıf uzmanlar yetiştirmek üzere teşkilatlanmalı ve bu kadroların rehberliğinde çalışan her meslekten teknisyenleri ve yardımcılarını hazırlamalıdır. Bütün vatan çocukları, kendi kabiliyet sınırlarının sonuna kadar gelişmek fırsat ve imkanını bulabilmelidir. Aksi halde bozuk bir eğitimle kalkınmayı hayal bile etmek mümkün değildir.

Eğitimde maksat ne olmalı ?

Eğitim, milleti bütünleştirmeli, sınıf, bölge, siyasi mezhep kışkırtıcılığından bilhassa sakınmalı, aksine bu çatışmalar varsa bunları yok etmeye, zayıflatmaya ve en azından yumuşatmaya çalışmalıdır. Aksine hareket eden kadroların hakim olduğu bir eğitim faaliyeti(!) millete ve vatana düşmanlık ifade eder. Yaşamak isteyen hiçbir millet böyle bir faaliyete bir an için bile müsaade edemez.

Eğitim ve öğretimde fırsat ve imkan eşitliğinin sağlanması için neler yapılmalıdır?

Eğitim ve öğretim müesseselerinin –bütün kademeleri ile- vatan sathında dengeli bir dağılım içinde bulunmasını temin etmelidir. Eğitim ve öğretim için gerekli olan ders, vasıta ve malzemesi ile öğretim üyesinin bütün vatana dağılmasını gerçekleştirmelidir.

Köy çocuklarının okuma imkanlarını artırmalı, sosyal dilimler ve tabakalar karşısında milli şuurla ve adaletle davranabilmelidir. Fakir ve kabiliyetli Türk çocuklarını himaye etmeli, devletin himaye ve şefkat kanadlarını sonuna kadar açmalıdır. Kız çocuklarını milli ve ilmi bir eğitim ve öğretimden geçirerek gelişmeleri sağlanmalıdır.

Kültürün çeşitli tarifleri yapılmaktadır. Sizce kültür ne demektir?

Bize, kültürü tarif etmek 'medeniyeti' tarif etmekten daha kolay gözüküyor. Kültür, bir insan grubunun 'tabiatı değiştirerek' kendine uygun yeni bir içtimai, iktisadi, bedii, hukuki, ahlaki, siyasi ve fenni çevre geliştirmesi olarak düşünülebilir. Bilindiği üzere, bütün hayvanlar tabiatla yetinirler. Ancak, insandır ki tabiatla yetinmez, onu sahip olduğu zihni ve içtimai güçler ile değiştirmeye çalışır ve bunda başarılı da olur. Yüce Allah, insana, 'tabiatten kültüre' sıçrayacak güçler ve imkanlar ihsan buyurmuştur.

Kültür, sizce insanın tabiatı değiştirme faaliyetlerinin bir ifadesi olabilir mi?

Milletler, içinde doğup büyüdükları coğrafya parçasını ve tabiatı ısrarla değiştirmekte ve geliştirmektedirler. Yollar, köprüler, barajlar, fabrikalar yaparak, kanallar, tüneller açarak tabiatteki ve kainattaki zenginliklerden hergün biraz daha fazla yararlanmanın yollarını arayarak bunun için çeşitli vasıta ve teknikler geliştirerek, insan için yepyeni bir çevre oluşturulmaktadır. İşte, insanın bu gayretinden maddi kültür unsurları doğmaktadır.

Kültürün maddi unsurlarından bahsettiniz? Peki, manevi unsurları da var mıdır?

Vardır. “İnsanın, bizzat fert ve cemiyet olarak kendine yönelişi, kendi bedeni,zihni, hissi ve iradi güçlerini işleyerek değerlendirişi, onu ister istemez ‘manevi kültür değerlerine’ ulaştırmıştır. Öyle anlaşıyor ki, insanın bizzat kendi tabiatını ve fitratını yoğurma ihtiyacı ona cevap olarak manevi bir antropo sosyal çevre biçiminde manevi kültür unsurları teşekkül etmiştir. Din, ahlak, bediiyat ve tefekkür hayatı bu demektir.”

Maddi ve manevi kültür unsurları birbirlerinden ayrılabilir mi?

Hayır, ayırlamazlar. Bunlar, bir bütün teşkil ederler ve iç içedirler. Bunlar, birbirlerini etkiler ve daima sarmaş-dolaş bulunurlar. Bir Süleymaniye Camii’nde, bir Türk halısında, bir Türk sofrasında, hatta Türk iktisadi hayatında maddi ve manevi kültür değerlerimiz hep iç içe bulunurlar.

İnsan, kültüre nasıl ulaşır?

Tabiat, insan müdahalesi olmaksızın var olan dünya ve kainat varlıklarının bütünüdür. İnsan hem dış tabiatı hem kendi tabiatını işleyerek kültüre ulaşır.

Tabiat, insan tarafından işlenmediği zaman ham olur; insan eli ile işlenip yeni biçimlere sokulduğu zaman kültür değerlerine dönüşür. İnsan olmaşı idi kültür de olmayacaktı. Gerçekten de insan –Muhyiddin-i Arabi’nin buyurdukları gibi- ‘Çamurdan yaratılan dünyanın cilası’ olmuştur.

Her milletin hendine has kültürü var ? Biz, kendi kültürümüze sahip çıkarken yabancı kültürlere kapıyı kapatmamız mı gerekir.

Dünyamız milli kültür dairelerine ayrılmıştır ve her kültürün yayıldığı bir coğrafya sahası vardır. Bu kültür daireleri arasında tarihi ve coğrafi yakınlıklar nazara alınarak akrabalıklar bulunabilir. Bu durum dahi kültürlerin milli karakterini inkara değil isbata yarar. Esasen vatan kavramı dahi bir kültür ve coğrafya kaynaşmasından doğmaktadır. Evet biz, kültürü millete izafe ederiz. Her millet kendi kültür özünü koruyarak ve fakat diğer kültürlerle temas kurarak gelişmek ister.

Yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim de insan gruplarının farklı içtimai yapılar halinde yaratılmasındaki hikmet açıklanırken, her biri ayrı bir kültür hazinesi durumunda bulunan insan cemiyetlerinin 'bilişmesini ve tanışmasını' bizzat Yüce Allah istemektedir. (Hucurat/13)

Böylece kültürler milli ve ictimai temaslar kuracaklar ve birbirlerinin tecrübelerinden yararlanacaklardır.

Kültür ve medeniyet aynı şey midir, aralarında bir fark var mıdır?

Biz, kültür ve medeniyet konusunda yalnız farklı ve çelişik tarif ve anlayışlarla değil aynı zamanda müthiş bir kavram kargaşası ile de karşı karşıyayız. Bu kavramları o kadar farklı biçimlerde kullananlar var ki şaşırıp kalmamak elde değil... Mesela şunlara bakın da kültür sözünün nelerde kullanıldığını görün, "Burjuva kültürü, Proleter kültürü, Gecekondu kültürü, Köy kültürü, Şehir kültürü, Bölge kültürü, Kültürlü adam" ve argoya kadar inen bir kavram: "Kahve kültürü."

Bu durum medeniyet kavramı için de aynıdır. Yani, bizim dilimizde şu anda 'medeniyet', 'uygarlık' ve 'civilisation' kelimeleri yan yana kullanılmaktadır.

Öyle anlaşıyor ki kültürler gibi medeniyetler de fark-

lıdır. Yeryüzünde bir tek kültür olmadığı gibi bir tek medeniyet de yoktur. Nitekim medeniyetlerin milletlere, coğrafyalara, yönlere, dinlere ve milletler grubuna göre isimlendirilmesi mümkündür.

Bütün bunların yanında kültür ve medeniyet kavramlarının sanıldığı kadar birbirinden kopuk olmadığı anlaşılmaktadır. Prof. Mümtaz Tarhan'ın "Kültür Değişmeleri" adlı eserinde ortaya koyduğu gibi, bir milletin kültürü ile medeniyeti birbiri ile kaynaşarak orijinal bir terkip oluştururlar.

Ziya Gökalp'e Göre "Kültür Milli Medeniyet Beynelmileldir" Sizce Bu Tarif Doğru mudur?

İşte, bu tarif karşısında kafama takılan sorular. Gerçekten de her millet, kültürünü kurarken yabancı kültürlerden yararlanmaz mı. Neden medeniyet beynelmilel olsun, her milletin kendine mahsus bir medeniyeti yok mudur? Bir Yunan, bir Hint, bir Arap, bir Fars, bir Alman, bir İngiliz ve bir Türk medeniyeti olmaz mı, yok mu? Eğer medeniyet beynelmilelse bizzat Ziya Gökalp neden bir (Türk Medeniyet Tarihi) yazmak ihtiyacını duymuştur.

Biz, Ziya Gökalp'in bu sözlerine şu şekilde cevap veriyoruz: "Kültür de millidir, medeniyetlerde millidir"

Medeniyet Ne Demektir Medeni Olmak Nedir?

Medeniyet tabiri, İslam'da bedeviyet'in zıddı olarak kullanılır. Bilindiği gibi, Arapça'da medeniyet (şehirlileşme) demektir de 'bedeviyet' çöllerde ve badiyelerde göçebe yaşamayı ifade eden bir tabirdir.

Şanlı Peygamberimiz 'bedeviliği' sevmez müslümanlara medeni olmayı tavsiye ederlerdi. "Bedeviliği bırakınız, me-

deni olunuz” sözü Hadis’tir. Esasen, yüce ve mukaddes kitabımız Kur’an-ı Kerim’in emirleri de bu istikamettedir.

Hiç şüphesiz bedeviler’de –insan olmak hasebi ile- kültür sahibidirler. Yani, onların da dilleri, inançları, örf ve adetleri, estetikleri, düşünce kalıpları, kullandıkları vasıtaları, ihtiyaçlarına cevap verecek kadar bir tarihi tecrübeleri vardır. Ancak, bunlar, bilhassa büyük şehir hayatının kültür değerleri ile kıyaslandıkları zaman pek ibtidai- pek kaba ve fakir kalırlar. Oysa, şehirler büyüdükçe içtimai temaslar yoğunlaştıkça bu kültür değerleri gelişir, incelik, zenginleşir ve hayranlık uyandıracak bir terkibe ulaşır.

Hocam, büyük şehirlerin köy ve kasabaya göre özellikleri nelerdir, insana kazandırdığı değerler nedir?

Şhiri ‘şehir’ yapan nüfusu değil, yüklendiği içtimai fonksiyonlardır. Şehirler, etrafında bulunan köy ve kasabalara nazaran daha geniş bir çevreye hizmet götürmek ile mükelleftirler ve ona göre teşkilatlanmışlardır. Yani ‘şehir’, çevresinde bulunan bütün kasaba ve köylerin iktisadi, harsi ve idari merkezidir.

Yüce ve mukaddes kitabımız Kur’an-ı Kerim’de “Keremli belde Mekke Şehri”, etrafında bulunan köy ve kasabaların “anası” manasında “Ümm-el Kura” olarak anılır. (Bkz. Eş-Şura/7) Bu ayet-i kerime, günümüzden 1400 yıl önce şehirleri, yalnız ‘yapıları’ ile değil ‘fonksiyonları’ ile de tarif etmek gerektiğini ortaya koymuyor mu?

Yüce Allah bile, peygamberlerini ‘tebliğlerini’ kolayca yapabilsinler diye büyük şehirlere ve ana merkezlere gönderir. Bu husus, Kur’an-ı Kerim’de şöyle açıklanmıştır: “Senin Rabbin, memleketlerin ana merkezine, karşılarında ayetlerimizi okuyacak bir peygamber gönderinceye kadar o memleketleri helak edici değildir” (Bkz. El/Kasas/59)

Medeniyet tarihinden öğrendiğimize göre, yalnız peygamberler değil cemiyetlere biçim ve yön veren liderler, büyük ilim, fikir, sanat ve ahlak adamları, büyük buluş sahipleri ve kaşifler -daha küçük birimlerde doğmuş olsalar bile- hemen daima seslerini bu büyük merkezlerden duyurabilmişlerdir.

Şehirdeki iktisadi, kültürel ve sosyal hayatın ileri olması, köyden şehire göçü hızlandırmaktadır. Bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de şehirlerin nüfusu artmakta ve sağlıklı yapılaşma günlük hayatı ve aileleri etkilemektedir. Bu durumda neler yapılmalıdır?

İlmi, planlı ve kontrollü bir şehirleşme hareketi, kalkınmanın ve medenileşmenin vazgeçilmez şartıdır. Sağlıksız ve başboş bir şehirleşme hareketi ise, Moğol istilasından farklı neticeler doğurur, ülkeyi perişan eder.

İslâm Medeniyeti'nde Türk Medeniyeti'nin yeri nedir?

Türk Medeniyeti bir bütündür. O Türk Milleti'nin tarih sahnesine çıkışı ile başlar, zaman içinde güçlenerek gelişir. Atı terbiye eden, demiri yoğuran, göçebe olmakla birlikte kendine mahsus yurdu, aile ve cemiyet yapısı, teşkilatı, hakani, töresi bulunan ve Tek Tanrı'ya inanan Türk Milleti, çok eski ve köklü bir medeniyetin sahibidir. İslâm dinine büyük bir aşkla katılana kadar Türk, asırlar boyunca Tanrı istediği için cihana hükmetmek için savaşmıştır. Türk medeniyetinde iki muteber insan vardır: Bilge İnsan ve Alp'ler.

İslâmiyet, milli kültür değerlerini inkar ve tahrip etmeden yücelten alemşümül bir din olduğundan milli medeniyetlerin güçlenmesine büyük imkan sağlar. İslâmiyet, mil-

letleri zayıflatmaz, yok etmez, aksine güçlendirir ve korur. Nitekim, İslâm ile şereflenen milletler bu dine samimiyetle sarıldıkları müddetçe güçlü, sağlıklı ve parlak medeniyetler geliştirmeyi başarmışlardır. Türkler, Araplar, Farslar, Hintliler, Berberiler..., tarihi hayran bırakan üstün medeniyetler geliştirmişlerdir. Böylece, farklı milletlerin, farklı kültür malzemesine kendi iman ve esprisi içinde orijinal birer kompozisyon imkanı sağlayan İslâmiyet, birçok milletin milli medeniyetine damgasını vuran bir üst-sistem" olmuştur. Bilindiği gibi, üst-sistem tabiri, meşhur sosyolog P.Sorokin'e aittir.

Bir medeniyet, kendi gücünü, üstünlüğünü, bir değerine kabul ettirme çabasına girer mi?

Yeryüzünde farklı medeniyetler vardır. Milletlerarası mücadeleler gibi medeniyetler arası yarışlar da vardır. Her millet, kendi kültür ve medeniyetini öğmek, diğerlerine örnek göstermek arzusundadır. Sosyologlar, milletlerin bu temayüllerine 'etnosantrizm' adını veriyorlar. Başka kültür ve medeniyetlere düşmanlık duyguları beslememek şartı ile iftihar etmesi güzel bir duygudur. Kötü olan, çirkin olan, bir milletin kendi kültür ve medeniyetinden utanmasıdır. Bu duruma düşen cemiyetler kolay kolay iflah olmazlar.

Sosyologların tesbitlerine göre, her medeniyetin kendine mahsus ve alemşümül olmak isteyen bir mesajı var. Bu mesajlar bir din veya ideoloji hüviyetinde ortaya çıkabilir mi?

Dünyamız, medeniyetler arası mesajlar ile dolup taşmaktadır. İngiliz tarihçisi ve sosyologu Arnold Toynbee, farklı kültür ve medeniyetlerin bu mesajlarına 'meydan okuma' adını veriyor.

Gerçekten de, bazı kültür ve medeniyetler insanlara

barış, bazıları hürriyet, bazıları adalet, bazıları eşitlik' vaad ediyor. Böylece medeniyetler, kendilerini beşeriyetin ıstıraplarına çare arayan ve bulan birer alemşümül hüviyet içinde takdim etmek istiyorlar. Sömürgeci birçok devlete hizmet veren pek çok misyoner gerçekten de Afrika'ya, Asya'ya ve Avusturalya'ya birer kurtarıcı olarak girmekte olduğunu sanmaktadır.

Bütün bu medeniyetler karşısında Türk Medeniyeti'nin beşeriyete sunduğu bir mesaj var mıdır, varsa nelerdir?

Türk Milleti'nin tarih boyunca beşeriyete sunduğu mesajlar, başlı başına bir inceleme konusudur. İslam'dan önce Türk Milleti'nde 'Bir Cihan Hakimiyeti Mefkuresi' vardı. Tarihi vesikaların incelenmesinden öğrenileceği üzere, o zaman Türkler kendilerinin "Dünyayı adaletle idare etmek için Tanrı tarafından görevlendirildiklerine" inanıyorlardı. Dünyaya adalet ve nizam ancak Türk ile gelebilirdi.

İslâmiyet ile şereflendikten sonra Türk milleti aynı mefkureyi yepyeni bir hüviyetle ortaya koyup dünyaya meydan okumaya başladı. Bu "İ'la-yı kelimetullah" ve "Nizam-ı Alem" davası tarzında formüle edilmişti. Yani, Türk demek istiyordu ki, "Allah'tan başka ilah yoktur. Binaenaleyh bütün sahte tanrılar yıkılmalıdır" ve Allah'ın nizamından gayrisi batıldır". Nitekim Türk, İslâmiyeti kabul ettikten sonra asırlarca sahte tanrıları yıkmak ve bütün bozuk düzenleri yok etmek için savaş verdi. Bu şuur içinde "Sultan-ül Müslimin" ve "Halife-i Ruy-i Zemin" olarak cihana hükmetti.

MİLLET GERÇEĞİ

Hocam, köy, kasaba ve şehirlerde yaşayan, aynı dili ve kültürü paylaşan büyük nüfuslara millet denmektedir. Sizce, millet sözü neyi ifade ediyor, millet gerçeği inkar edilebilir mi?

Bazıları, bilmem nasıl bir komplekse kapılarak ‘millet’ ve ‘milliyet’ sözlerinden ürkerler.

Böyleleri, bu kelimeleri söylememek için adeta hususi bir gayret sarfederler de ‘halklar’ ve ‘insanlık’ sözlerini israf edercesine kullanırlar. Oysa, ‘milletler’ inkar edilmeleri mümkün olmayan objektif ve sosyolojik gerçeklerdir. Milletleri doğuran, coğrafi, tarihi, harsi, iktisadi, biyolojik ve psikolojik pek çok âmil vardır ve bunları hem etkisiz bırakmak hem de inkar etmek mümkün değildir.

Bazıları, milliyet şuurunu şövenizmle aynı anlamda kullanmakta ve “Artık milletler çağı kapanmıştır” demektedir. Bu tür iddialar doğru mudur?

Bunlar, ya tarih bilmiyorlar yahut etraflarında cereyan eden olayları göremeyecek kadar kördürler. Bütün tarih boyunca olduğu gibi günümüzde de ‘milletlerarası savaş’ devam etmektedir. Tarihi gelişim, milletlerin sayısını azaltmamakta, aksine çoğaltmaktadır. Görmüyor musun? Birleşmiş Milletler binasına hergün yeni bir milletin ve devletin bayrağı asılmaktadır. Bugün, yeryüzü haritasının beşeri tablosu, ayrı ayrı kültür daireleri etrafında organize olmuş

milletlerden ibarettir. Bu, yalnız bu günün gerçeği değildir; tarihin en eski çağlarından beri durum budur. Tarih bir ‘kavimler’ ve ‘milletler’ tarihidir. Yeryüzünde kavimler ve milletler vardır ve ‘insanlık’ bunların umumi adıdır. Yüce ve mukaddes kitabımız Kur’an-ı Kerim’de bu husus şöyle açıklanır: “Ey insanlar, biz sizleri bir erkekle bir kadından yaratık ve birbirinizle tanışasınız diye şubelere (ırklara, kavimlere) ve kabilelere ayırdık...” (*Hucurat/ 13*)

İslâm Sosyolojisi, Kur’an-ı Kerim’in ışığında ‘millet ve milliyet’ gerçeğini ihmal ve inkar etmez. Çünkü, bizzat Yüce Allah, insanları ‘tek kökten’ gelmelerine rağmen farklı ‘şubeler’ halinde yarattığını açıkça beyan etmektedir.

Bazıları “halk” sözünü kullanmaktadır. Hatta, “ulema ve halk” yahut “münevver ve halk” kavramları vardır. Bu durum “millet” ve “halk” sözlerinin birbiriyle çatışma içinde mi olduğunu gösteriyor.

Bizim tarihimizde, “halk” sözü, “sade vatandaş” manasında kullanılmaktadır. Bizim kültür ve medeniyetimizde –Batı’da görüldüğü gibi- “asil” (patris)ler ile “halk” (plep) çatışması diye bir konu yoktur.

Evet, bizim kültür ve medeniyetimizde “ulema ve halk” yahut “münevver ve halk” kavramları vardır. Bunlar, birbirinin içinden çıkarlar ve birbirlerini tamamlarlar. Yani, Türk-İslam kültür ve medeniyetinde “içtimai itibar” ilim üzerine kuruludur. Irk, soy, sop ve zenginlik üzerine kurulu bir şeref merdivenini İslamiyet kesin olarak reddeder. Halk ve millet kavramları birbirinden çok farklı manalar ifade ederler. Oysa bir halk ne kadar milletleşirse o kadar güçlü olur.

Batı kültür ve medeniyetinde ise halk (plep) sözü, tamamı ile başka manada kullanılmıştır. Onlar, halk sözünü

“asil olmayan” manasında kullanırlar. Batı’nın tarihinde asil tabaka, kendini soy-sop ve imtiyazlar bakımından üstün görürdü. Bugün dahi birçok Batılı ülke için durum aynıdır.

Batı dünyasındaki bu “asil” ve “halk” ayırımı haklı olarak birçok vicdanlarda tepki uyandırmış; pek çok aydın “halktan yana” bir mücadele vermek zorunda kalmıştı. Bu sebepten olacak, Batı’da milliyetçilik ve demokrasi fikirlerine paralel olarak bir de “halkçılık” cereyanı doğmuştur.

Kitaplarınızda, “Milli devlet şuuru yerine sınıf devleti hezeyanını ileri süren çevrelerin oyun ve tertiplerinden” bahsediyorsunuz. Sizce “milli devlet” nedir, özellikleri nelerdir?

Milli devlet, herhangi bir sınıf ve zümreye imtiyaz tanımayan devlettir. O bütün tabakaların, bütün içtimai birimlerin hak ve menfaatlerini koruyan, savunan, dengeleyen ve milletin vicdanlarında saygı ve itibar bulan ve bizzat milletin teşkilatlanmasından doğan bir otoritedir.

Zulme, haksızlığa ve gadre uğrayan herkes, mutlaka yanında devleti bulmalı, zalimler ve gaddarlar da devletin gücü karşısında daima yenik ve ezik düşmelidir. Şanlı peygamberimizin ilk halifeleri, yüce sahabe Hz. Ebubekir, seçimi yaptıkları konuşmada: “Nezdimizde mazlumlar haklarını alıncaya kadar kuvvetli, zalimler ise mazlumun hakkını verinceye kadar çok zayıf olacaklardır” diye buyurarak devletin mazlumdaki olması gerektiğini belirtmiş ve bütün hayatları boyunca böyle de hareket etmişlerdir.

Şayet bir devlet “milli devlet” olmayı başarmışsa, sınıf ve zümre menfaatleri yerine bütün bir milleti şefkat ve adaleti ile bağrına basmışsa, cemiyette huzur ve refah doğmaya başlamış, kavgaların yerini barış ve dostluk almıştır. Böyle olunca, devlet ve onun icra gücü olan meclisler ve

kazai gücü olan mahkemeler asla bir sınıf ve zümrenin kontrolünde olamaz.

İslâmiyet, “ırk üstünlüğü” iddialarını red etmekte, insanların üstünlüğü ve şerefının iskeleti, kafatası, rengi ve kan grubu ile değil Allah ve Resulü’ne olan iman ve hizmeti ile tayin olunur” diye bildirmektedir. Buna rağmen bazı sahabiler Bilal el Habeşi, Selman-ı Farisi gibi İslâm büyükleri hep milliyet adları ile zikredilmişlerdir. Bu gerçekler karşısında bir insanın kendi milleti ile öğrenmesi örnek olarak “Türk’üm” demesi mahzurlu mudur?

Türk kelimesinden ürken ve korkan bazı çevrelerin artık bu komplekslerinden vaz geçmeleri gerekir. İslâm dini ile milletler ve milliyetler çökertilemez. Aksine İslâm dini ile milletler, kavimler ve ırklar güçlenirler, hayat bulurlar ve yücelirler. Bu sebepten Türk milliyetçileri için “İslâmiyet” ve “milliyet duygusu” birbirine zıd iki değer ve varlık değildir. Bilakis bunlar, cemiyete hayat veren kaynaklardır. Ayrıca unutmamak gerekir ki İslâmiyet, hiçbir kavmin ve zümrenin inhisarında değildir. O, Allah ve Resulü’nün dinidir. Üstelik: “Bir kavim, dinden yüz çevirdi mi, Allah başka bir kavmi dine hizmetle şereflendirir”. Çünkü, İslâmiyet âlemşümül bir dindir. Evet, beynelmilel değil âlemşümül.

Tarihe baktığımızda “Türk milletinin İslâmı aradığı ve beklediği” görülüyor. İslâm tarihinde de Türklerin büyük bir yeri var. Bu durum, Türklerin dine hizmet için görevlendirildiği ve İslâm toplumlarına önderlik etmeleri için vazifelendirildiği” anlamına gelebilir mi?

Türk, dünyanın ve tarihin en eski kavimlerinden biridir. Çeşitli tarihi belgelerden öğreniyoruz ki, bu kavim, aynı

zamanda tarihin kaydettiği en medeni ve dinamik içtimai ırklardan biridir. Öte yandan bu kavmin dikkat çeken bir yönü de diğer kavimler gibi putperest olmayışıdır.

Türkler, bütün tarihleri boyunca hep dosdoğru olan dini aramışlar, Musevilik, İsevilik başta olmak üzere çeşitli dinleri araştırmışlardır. Türklerin eski dinleri olan Gök Tanrı dininde Tanrı Tek'tir ve asla müşahhas bir varlık değildir. Kaldı ki bu dinde Cennet (Uçmak), Cehennem (Tamu), İblis (Yalbız), Melek (Erçin), Ahiret (Öte dünya), Peygamber (Yalvaç)... inançları vardır. Orta Asya'dan da kimbilir kaç peygamber gelip geçti. Çünkü, Cenab-ı Hak, bir peygamber göndermedikçe hiçbir kimseye ve kavme azab etmeyeceğini bildirmektedir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır: "Biz, bir peygamber gönderinceye kadar azâb ediciler değiliz."

Şanlı Peygamberimiz'in tebliğleri ile şereflenmeden önce bütün Türkler kafir değildi. Tıpkı putperest Araplar'ın arasında bulunan Hanif'ler gibi Türkleri'n de içinde doğru inanan insanlar çoktu.

İSLAM DÜNYASI VE BİZ

Hocam, İslam dünyası, 200 yıldır bir bunalım içinde. İslam ülkeleri çeşitli iç ve dış problemlerle çalkalanırken, kendi aralarında da bölünmeler var. Bütün bunların sebebi nedir, kurtuluş çareleri nelerdir. İslâm dünyası nasıl ayağa kalkabilir?

Maalesef müslümanlar günümüzde fırka fırka bölünmüş ve za'fa düşmüşlerdir. Bunun pek çok sebebi vardır. Coğrafya faktörleri, olumsuz tarihi faktörler, olumsuz kültür etkileşimleri farklı ve İslâm'a aykırı felsefi ve ideolojik faktörler, iç ve dış düşmanlıklar ve tertipler....

Bize göre, tekrar birlik ve bütünlük sağlamak ve İslam'ın Anacaddesi'nde toplanmak mümkündür. Bunun için önce müminleri dağılmaya ve parçalanmaya götüren faktörleri objektif olarak incelemek, tahlil etmek ve tesbit etmek esastır. Böylece, olumsuz coğrafi, tarihi, harsi, felsefi, ideolojik ve siyasi faktörler günyüzüne çıkarılmış olacaktır. Bu hastalığın "tesbit ve teşhisi" demek olacağından önemli bir merhaledir.

İslâm'ın yayıldığı coğrafyalarda yetişmiş ilim adamlarını ve eserlerini yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim ve Kutübü Sitte'nin ışığında kritiğe tabi tutmak yani sünnete bağlı kalıp cemaatten ayrılmayanlar ile hangi sebeple olursa olsun Peygamberimizin sünnetine aykırı olan ve büyük İslâm cemaatinden ayrılanları bir bir objektif olarak tesbit ve ilan etmek.

Bunları nasıl yapmalıyız, diğer bir tabirle “yeniden diriliş” diyebileceğimiz bu hareketin şartları nelerdir?

Önce, bizim muhatabımız müminlerdir. Kendine İslâm’dan başka bir yol çizenlerle bir alışverişimiz yoktur. Bize göre insan ya müslümandır ya da değildir. Ya mümindir yahut değildir. Biz asli kaynaklara dönmeyi tavsiye ederken, asla sosyal hayatın dinamik karakterini ihmal ve inkar etmiyoruz. Aksine, biz, arınmayı uyanma, dirilme ve gelişmenin ön şartı kabul ediyoruz. İmam-ı Azam, böyle bir arınmanın öncülerindendir. O, kendi zamanında sapık kollarla ve yollarla mücadele ederek İslâm’a yeniden sırat-ı müstakimde dinamizm kazandırmıştır. Ondan çok sonra İmam-ı Gazali felsefe sefaletine yuvarlanan kitleleri yeniden anacaddeye sokmuştur. Onlardan çok daha sonra gelen İmam-ı Rabbani ise müslümanların şeriatçı ve tarikatçı diye bölünmesini önleyerek medrese ve tekkeyi yozlaşmaktan kurtarmıştır.

Günümüzde Din Alimlerine Düşen İş Nelerdir ?

Şimdi, din alimlerine düşen iş, asrımızda ve çağımızda İslam’ın anacaddesini işgal ederek yolu kapatan ve yeni yeni sapık kollar ve yollar açmaya çalışan akımlara karşı asli kaynaklara dayanarak ve asla taviz vermeden çağdaş insanın bunalımlarına çare aramaktır. Irkları, kavimleri, milletleri, aileleri ve kişileri muhtaç oldukları kaynaklara ulaştırmaktır. Bunun için çağdaş gelişmeleri tanımak, metod ve vasıtaları en mükemmel biçimde kullanmasını başarmak ve müslüman milletleri dayanışma ve iş birliğine davet ederek çağın en önünde yürütmenin yollarını açmaktır.

İslâm dünyasında Din konusunda farklılaşmaların sebepleri nelerdir? Kültür farklılıklarından kaynaklanan sürtüşmeler nasıl giderilebilir?

Bu soruya cevap verirken, “İslâm aleminin farklı tarihi tecrübelerden gelen çeşitli cemiyetlerden oluştuğu, çok farklı kültür değerlerine sahip ırklar ve kavimler halinde bulunduğu, farklı iç ve dış siyasi komplolara maruz kaldığı asla unutulmamalıdır.

Biz Edille-i Şer’iyye’nin ışığında teşekkül eden ve birer rahmet kapısı olduğuna inandığımız mezhepleri, icthah farklarının tabii bir neticesi olarak meşru bir gelişme olarak görüyor ve bunları kamplaşma ve gruplaşma sınırları içinde mütalaa etmiyoruz. Biz, dinde müsamaha ve genişlik doğuran rey ve icthahlara büyük saygı duyuyoruz. Bunlar parçalanmaya değil gelişmeye yardım eden unsurlardır.

Müslümanları bölmeye, parçalamaya, dar düşünmeye ve müsamahasızlığa iten, sizin eserlerinizde ‘dar cemaat’ dediğiniz bir olay var? Bu durum karşısında müslümanlar nasıl hareket etmelidir?

Efendim, “Birbirine kapalı, birbirine hasım, birbiri aleyhine olmadık yalan, tertip ve iftira oyunları içinde bulunan, İslâm düşmanlarına sürekli olarak koz veren fırka ve gruplar’ iddiaları ne olursa olsun İslâm’a hizmet etmemektedirler.

İslâm düşmanlarını sevindiren, bölünme ve parçalanmaların mahiyetini bilmem açıklayabilecek miyiz? Mesele, çok hayatidir, hassastır ve ehliyet ister. Yoksa kaş yapayım derken göz çıkarmak da mümkündür. Meseleye, şefkat ve merhamet kanadlarını gererek yaklaşmak da gereklidir. Şanlı Peygamberimiz, başta Cahiliye Devri hemşehrileri olmak üzere bütün beşeriyeti kurtarmaya memur edildikleri

zaman ne kadar büyük bir şefkat, merhamet ve sabır örneği vermişlerdi. Hemşehrilerinin yaramazlıkları hakaretleri, tecavüzleri ve taarruzları karşısında “Bunlar bilmiyorlar Rabbim, bilselerdi, böyle yaparlar mıydı?” diyerek onların üzerine şefkat ve merhamet kanatlarını gererlerdi. Bütün İslam mütefekkirlerine, sanatkarlarına, idarecilerine tavsiyemiz şudur: “Önce insanlarınizi sevmesini öğrenin, çareler kolaylaşır.”

Hocam, İslâm Dünyası’nın, dünyadaki gelişmelere tam olarak ayak uyduramadığını, geri ve iptidai bir tablo çizdiğini görüyoruz. Bir zamanlar dünyaya ışık tutan Türklerin ve müslümanların bu günkü çöküşü bizi üzmektedir. Bir fikir adamı olarak, aydın olarak siz halimizi nasıl görüyorsunuz?

18. asırdan itibaren medreseler yozlaşmış, birer gönül ve marifet kaynağı olan tekkeler soysuzlaşmış, tefekkür gerelemiş, ilmi ve teknolojik araştırmalar durmuş, dehalar doğmaz ve güzel sanatlarda büyük hamleler gözükmez olmuş, büyük şehirler kurulamaz olmuş, müslümanlar temel hizmet müesseselerinden uzak kalmanın ıstırabı içinde harab ve bitab düşmüştür. Yolların, mekteplerin ve içtimai hizmetlerin ulaşamadığı bölgelerde halk kendi başına kalmış, herşeyde olduğu gibi inançlarda da bir dağınıklık başlamıştır.

Hocam, bütün bunlara rağmen yine de İslam Dünyası’nda kısmi bir uyanış var diyebilir miyiz?

Şehirleşme, gelişme hamleleri uyanışa örnek gösterilebilir. “Mektepler yaygınlaştırılmakta, temel hizmet müesseseleri büyük şehirlerden başlayarak köylere ve kapalı havzalara doğru gelişmektedir. Ya tam ya da yarı sömürge

hayatı yaşamakta olan müslüman kavimler artık bağımsızlıklarına kavuşmakta ve kendi ayakları üzerinde durmak istemektedirler.

Şehirleşmeye paralel olarak içtimai temaslar artmış ve içtimai hareketlilik her bakımdan hızlanmıştır. İçtimai temaslar arttıkça, şehirleşme hızlandıkça, talim ve terbiye müesseseleri çoğaldıkça, birçok batıl ve bozuk inanç kendiliğinden yok olacak, taassub zayıflayacaktır.

Ancak, bu gelişmeler sağlam, samimi, ciddi, yeterli ve başarılı bir din kültür ve eğitimi ile desteklenmelidir. Aksi halde, cemiyette nihilizm, materyalizm, ateizm ve bunlara bağlı olarak korkunç buhranlar ve patlamalar önlenemez.

İslâm dünyası bugün “üstün seviyeli” ve yeter sayıda gerçek aydın kadrolar ve teşkilatlardan mahrum bulunmaktadır. Müslümanların bu en büyük ihtiyacı nasıl giderilecektir.

İslâm dünyası, son üç asırdan beri tatmin edici sayı ve kalitede mütefekkir, sanatkar ve ilim adamı yetiştirememektedir. İslâmı büyük bir imanla, aşkla duyan ve aksiyon planına çıkaran dahiler ve kahramanlar sahneden çekilmiş gibi...

Emperyalizm, İslâm dünyasındaki uyanış hareketlerini çok dikkatle takib etmekte, gerçekten kurtuluşa yardımcı olacak kıpırdanış varsa daha doğmadan ve güçlenmeden imha etmek istemektedir. Yani, emperyalizm, İslâm dünyasındaki her hareketi, her kıpırdanışı kendi kontrolünde tutmak arzusundadır. Emperyalizmin en önemli hedeflerinden biri İslam dünyasında yetişen aydın kadroları ele geçirmektir. Bunun için her türlü fedakarlığı göze alır. Burs verir, mektep açar, ülkesine davet eder, okşar, yüceltir ve reklamını yapar. Yeter ki, bu aydın kitle kendi öz kültürü ile kendi millet ve dindaşları ile bütünleşmesin. İslam ülkeleri öncü ve geliştirici kadrolardan mahrum kalsın.

Ehl-i Salib işini biliyor

Elbette, “çünkü, onlar biliyorlar ki, gerçek mütefekkirlerden, gerçek sanatkarlardan, gerçek ilim adamlarından mahrum kalan bir cemiyet, asla ayağa kalkamaz; düşmanın kurduğu tuzakları göremez. Büyük şairimiz Yahya Kemâl’in “En güzel din” dediği İslâmiyet emperyalizme göre çok büyük bir tehlikedir.”

ALLAH'IN VARLIĞI HER GÜZELLİĞİN BAŞLANGICIDIR

Hocam, İnsan, Allah'ı neden ve niçin arar? Bu soruya peygamberler, veliler, filozoflar, sosyologlar kısaca bütün insanlık tarih boyunca cevap aradı. İnsanların bu konuda zaman zaman çetin ihtilaflara da düştüğünü görüyoruz. İnsanlar niye bir dine inanmak ihtiyacını hissetmişlerdir.

İnsan, Allah'ı fıtratı ve tabiatı icabı aramaktadır. İnsan, O'nsuz yapamamaktadır. İnsan, hakikatı, doğruyu, güzeli, iyiyi neden ve niçin arıyorsa Allah'ı da onun için arıyor olmalıdır. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır: "Ey insanlar! Siz, hepiniz Allah'a muhtaçsınız" (*El-Fatır Suresi, ayet: 15*)

Gerçekten de bütün yaratılmışlar bir Yaradan'ı haber vermektedirler. Çünkü, bütün varlık ve varlık tezahürleri, ancak Allah ile vardır ve ancak O'nun varlık aleminde durabilmektedirler. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "Gökleri ve yeri, yok iken var eden O'dur" Yine "Hepinizin dönüşü O'nadır" buyurulmaktadır.

Bir gün Şanlı Peygamberimiz (O'na salat ve selam olsun), meşhur Arap şairi Lebid'in bir mısraından bahisle şöyle buyurmuşlardı: "Lebid, ne doğru söylemiş: Allah'tan başka herşey batılmış..." Başka bir günde Şanlı Peygamberimiz şöyle buyurmuşlardı: "Allah var iken hiç bir şey yok idi" Bu muhteşem hadisleri asırlar sonra işiten Bayezid-i Bistami hazretleri şöyle inlemişti: "Şimdi de öyle! Şimdi de öyle"

Din ise “insanları se’adet-i ebediyyeye götürmek için Allahü teala tarafından gösterilen yol” demektir. İslâm, her an Allah ile olmak, bir an bile olsa O’nsuz kalmamak için gayret göstermek demektir. Şanlı Peygamberimizden öğrendiğimize göre dinin hem içtimai hem de beşer fıtratına uygun vecheleri vardır. Nitekim O, bir hadislerinde “Allah, insanı İslam fıtratı üzerine yaratır. Sonra onları anaları, babaları, yahudi, ve mecusi yapar” diye buyururlar.

İslam dinini doğru öğrenmenin yolları nelerdir, hangi kaynaklara ulaşmak gerekir?

İslamiyeti doğru öğrenmek için dört ana kaynak vardır. Bunlara bizim kültür ve medeniyetimizde Edille-i Şer’iyye (Şer’i deliller) denir. Edille-i Şer’iyye dörttür:

Kitab: Yüce Allah’ın vahiy yoluyla şanlı Peygamberimiz Muhammed Mustafa’ya (O’na binlerce selat ve selam olsun) gönderilen hak ile batılı birbirinden ayıran yüce ve mukaddes kitabımız Kur’an-ı Kerim’dir. O, Yüce Allah’ın kitab’ı, Şanlı Peygamberimizin emaneti ve hidayet rehberimizdir.

Sünnet: Şanlı ve sevgili Peygamberimizin mukaddes sözleri, örnek yaşayışları ve davranışlarıdır.

İcma-ı Ümmet: Ashab-ı Kiram’ın, sonra Ehl-i Sünnet vel Cemaat imamlarının söz birliği ile bildirdikleri işlerdir. Yahut, ümmetin çoğunun, bilhassa dinde ilim ve takvası ile tanınmış yüce zevatın Kitab’a ve Sünnet’e aykırı düşmeyen bir iş ve hükümde birleşmeleridir. Dört mezheb imamının söz birliği ile bildirdikleri hususlar, Şeriat’ın temel kaynaklarından biridir.

Kıyas-ı Fukaha: Din de müctehid mertebesine ulaşmış, hakiki hadis alimlerinin Kitab’a, Sünnet’e, İcma-ı Ümmete kıyas ile kimsenin kolayca anlayamayacağı manaları araştırmaları ve bulup çıkarmalarıdır.

Bu dört kaynağın dışında başka bir kaynak yok mudur?

İslâm'da ayrıca, bizzat cemiyetin tarihi tecrübesinden doğan ' töre'ye yani örf'e ayrı bir önem verilir.

Peki hocam, örf yani töre nedir?

İslâm dini, yalnız kaide (norm) koyucu bir din değildir. O, cemiyetlerin tecrübelerine asırlar içinden süzülüp gelen faydalı ve değerli alışkanlıklarına da ehemmiyet verir; onları ıslah eder ve geliştirir. İslâm dini, kendine aykırı düşmek kaydıyla cemiyetin örf (töre) ve adet (gelenek)lerine riayet etmemizi emreder. Nitekim, yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim de 'Örfe uymak" emredilmektedir (bkz. *El Bakara Suresi: Ayet: 178*)

Ayrıca Mecelle-i Şerif de Edille-i Şer'iyeye muhalif olmayan örf ve adetlerin İslâm Hukuku'nda mühim kaynaklardan biri olduğu belirtilmektedir.

Örf ve adetler zamanla değişmez mi?

Örf ve adetler zamanla değişebilir. Böylece, değişen veya ortadan kalkan örf ve adetlerin hükmü de ya değişir ya da ortadan kalkar. Bu hüküm, örf ve adetler konusundadır. Bazı ard niyetlilerin sandığı gibi Kitab ve Sünnet ile ortaya konmuş dini ahkâmın zaman içinde değişebileceğini asla ifade etmez.

Mecelle'den bahsettiniz. Mecelle nedir?

Hukuk dehamız Ahmed Cevdet Paşa ile arkadaşları Seyyid Halil, Seyfeddin, Seyyid Ahmed Hulusi, Seyyid Ahmed Hilmi, Mehmed Emin ve İbn-i Abidin zade Alaeddin Efendilerin Hanefi Fıkhi'na dayanarak hazırladıkları ve

gerçekten muhteşem bir hukuk abidesi olan Mecelle-i (Ahkamı Adliye) adlı eserdir.

İbadet Ne Demektir?

İslâm'da ibadet etmek demek, yalnız ve ancak Allah'a kulluk etmek demektir. Dinimizde akıl ve baliğ olan erkek, kadın herkes Allah'a ibadet etmekle mükelleftir. İslam'da ibadet, Allah'tan başka ilah yoktur şuuru ve kararı içinde hareket ederek insanların kafasına, gönlüne ve hayatına tahakküm etmeye kalkan bütün sahte tanrıları yıkmak ve Allah'tan başka ibadete layık birşey görmemek demektir. Zaten kelime-i şهادetin sırrı budur, namaz budur, oruç budur, hacc budur.

İslâmiyet İnsanların Günlük Hayatını Zorlaştırıyor mu?

İslâm dini müminlerin işini zorlaştırmaz, aksine kolaylaştırmayı diler. Bu sebepten yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim de: "Allah, size kolaylık diler, size güçlük istemez" diye buyurulmaktadır. Şanlı Peygamberimiz de "Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız" diye buyururlar.

Mezheb Nedir. Mezhep ile Fırka Tabirleri Arasında Bir Bağ Var mıdır? Müslümanlar Bu Konuda Nelere Dikkat Etmelidir?

Bir müctehidin çıkardığı ahkama mezhep denir. İslâm'da mezhepler haktır ama fırkalara ayrılmak yasaktır. O halde, bu iki tabir arasında büyük ve korkunç farklar var. Müslümanların bu konuda dikkatli olmaları gerekir. Müslümanın itikadı yani inancı, kitabımız Kur'an-ı Kerime, Şanlı Peygamberimizin inançlarına ve O'nun yolundan

giden Ashab-ı Kiram'ın çizgisine asla muhalif olamaz; bunlardan inanç bakımından bir zerre miktarı ayrılmak sapıklıktır. Ehl-i Sünnet vel Cemaat Yolu'nun iki büyük itikat imamı vardır. Bunlar, İmam-ı Maturidi ve İmam-ı Eş'ari hazretleridir. Bu iki büyük imam, İslâm, iman ve itikadını sapık felsefi ve dini cereyanlara karşı savunmuşlardır. Bu yanlış fikir ve inançların müslümanların zihin ve vicdanlarına yerleşmesine fırsat vermemişlerdir.

Dört Hak Mezhep Ne Oluyor?

Ehl-i Sünnet vel Cemaat Yolu'nda dört hak mezhep daha vardır. Bu dört büyük imam da Edille-i Şer'iyeye sarılarak müslümanlara Allah ve Resulünün yolunu doğru göstermişlerdir. Aralarında içtihad farkları bulunmaktadır. Kaldı ki bu farklar, dinimizin tatbikatında genişlik getirmiş ve müminlerin işlerini kolaylaştırmıştır. Bunlar:

İmam-ı Azam: Asıl adı Numan bin Sabit'tir. İslâm dünyasında Ebu Hanife olarak tanınır. Hicri 80 yılında (Miladi:699) Kufe'de doğdu, Hicri 150 yılında (Miladi: 767) Bağdat'ta şehid edildi.

İmam-ı Malik: Esas adı Malik bin Enes'tir. Hicri 95 yılında Medine'de doğdu, yine Hicri 179 yılında (Miladi:759) orada vefat etti. İmam-ı Azam ile arkadaş idiler.

İmam-ı Şafii: Esas adı Muhammed bin İdris'tir. Büyük müctehid ve mezheb imamıdır. Hicri 150 yılında (Miladi: 767) Gazze şehrinde doğmuş, ve Hicri 204 yılında (Miladi: 820) Mısır'da vefat etmiştir.

İmam-ı Hanbel: Esas adı Ahmed bin Muhammed. Hicri 164 yılında (Miladi: 780) Bağdat'ta doğdu ve Hicri 241 yılında (Miladi: 885) yine orada vefat etti. İmamı Şafii'nin talebesidir.

Hocam, Tarikat ve Tasavvufun Doğuş Sebepleri Nelerdir ?

İslâm tarihini iyi bilenler, tarikatlerin temelinde İslâmi vecdi, Şanlı Peygamberden devralan iki yüce sahabinin mukaddes şahsiyetini görmüşlerdir. Bunlar, Hz.Ebubekir ile Hz. Ali'dir. Birincisi mukaddes heyecanlarını gizleyen ve içten içe yanan bir ruha, ikincisi bunu gizlemek takatını gösteremeyen açıktan açığa ortaya koyan coşkun ve ateşli bir ruha sahiptir. İslâm'da tarikatlar, aynı köke bağlı bu iki mizaçtan fışkıracaktır.

Tasavvufun Kaynağının Şanlı Peygamberimiz olduğu görülüyor.

Elbette, yalnız onun iki yüce arkadaşı Hz. Ebubekir ile Hz. Ali, ondan aldıklarını aynen kendisinden sonrakilere devrederken iman ve inançta bir olmakla birlikte iki ayrı mizacı da temsil ediyorlardı. İkisi de dost ve ikisi de Şanlı Peygambere akraba olmakla birlikte mizaç itibarı ile hayli farklı idiler. Yüce Peygamberin kayınpederi olan Hz. Ebubekir bir bakıma "içedönük" damadı olan Hz. Ali ise bir bakıma "dışadönük" bir mizac taşıyorlardı. Biri gözyaşlarını içine akıtırken, diğeri sel gibi dışa vururdu.

Zikir Nedir ?

Zikir, Allah-ü teelayı unutmamak demektir

Hocam, Tasavvuf'un Eski Yunan ve Budizm'den İslâm'a Bulaştığını Savunanlar Var. Sizce bu doğru mudur?

Bazı gafiller, İslâm'da bir iç disiplin müessesesi olan tekkeleri ve onların Şanlı Peygamber'den kaynaklanan

muhteşem ruhunu idrak edemiyorlar. Bizzat yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim de mukarrabin (Allah'a yakın olan kimseler) olarak öğülen ve "Haberiniz olsun, Allah'ın veli (kul) ları için hiçbir korku yoktur. Onlar, mahzun olacak değillerdir" (Bkz. *Yunus Suresi, ayet:62*) diye sevgi ile anılan tasavvuf erbabını kim inkar edebilir? Kim bunların İslâm'ın dışında bulunduğunu iddia edebilir? Tasavvuf, İslâm'ın ta kendisidir.

Hocam Siz Bir Tarikate Bağlı mısınız ?

Hemen belirtiyim ki ben, herhangi bir tarikate bağlanmadım. Lakin, böyle bir mecburiyetle karşı karşıya kalsa idim ne yapardım bilmem. Bu iki yüce sahabinin de mizacına ve İslâm'ı yaşama biçimine hayranım. Ben, galiba her ikisi arasında yalpalayan bir mizaca sahibim. Kendimi, bazen Allah'a sessizce bazen de büyük bir coşkunlukla ve sesli yalvarır buluyorum. Bilmem, sizler de böyle misiniz? Yoksa bütün ömrünüz boyunca hep sessiz ve gizli duayı mı yahut açık ve coşkun olanı mı tercih ettiniz. Gerçekten ikisi de güzel... İkisi de tercih edilebilir.

Medrese ve Tekke Birbirine Zıt İki Müessese midir?

Medrese ve tekke, iki zıt müessese değil, aynı imanı, aynı aşkı, aynı ahlak ve şuuru, farklı metodlarla kitlelere mal etmeye çalışan ve birbirini tamamlayan İslâm'i kaynaklardır. Medresede, kitap, ders, akıl, nakil, tecrübe, müşahade, ilim, talim ve terbiye vardı. Orada müderrisler bir ömür boyu didinir, çalışır, çırpınır ilim adamları yetiştirirdi. Orada akıl ve zeka ile başarıya ulaşılır, dünya ve ahiretin sırları öğrenilirdi. Oysa, tekkede yol daha kısa idi. Orada, akıldan çok gönül, ilimden çok aşk, dış dünyadan çok iç dünya, tecrübe ve müşahadeden çok "mükaşefe" vardı.

Orada “kiyl u kal” (dedim dedi) ile vakit kaybeden müderisler değil, aşk ile tevhidin sırlarını çözen müridler vardı. Mevlana Celaled-din-i Rumi, bir rubaisinde bu konuda şöyle buyururlar: “Aşkın gönlüme dolalı beri, senin aşkından başka neyim varsa yandı”

SAVAŞ KİŞKİRTİCİLİĞİ DA KİTLELERİN PASİFLEŞTİRİLMESİ DE DÜŞMAN OYUNUDUR

Hocam, Bazı Dini Terimler Dikkat Çekiyor. Mesela Cihad Nedir?

İslâm’da mukaddes savaşın adı cihaddır. Cihad, ilâyı kelimetullah ve nizam-ı alem için yapılan zamanın ve mekanın şartlarına, vasıtalarına ve imkanlarına göre yürütülen çok yönlü ve planlı bir mukaddes savaştır. Bu savaşa katılan erkek-kadın , genç-yaşlı bütün müminlere mücahid veya mücahide denir. İslâm’da, Allah yolunda ve Şanlı Peygamberimizin sünnetine uyularak yapılan savaşlara gâza adı da verilir. Savaşa katılan mücahidler ya gazi ya da şehid olmak ümit ve şevki içinde vuruşurlar.

Cihad Kimlere Karşı Yapılır?

Cihad, ahdi bozan düşmana, müminlere zulmeden kafirlere, mürtedlere, İslâm’ın açık ve gizli düşmanlarına karşı yapılır.

Bazıları, Savaş Kışkırtıcılığı Yanlış, İnsanlar Barış İçinde Yaşamalı Analar Gözyaşı Dökmesin Diyorlar. Sizce Bu Söz Doğru mudur?

Savaş kelimesi, umumiyetle insanlara sevimsiz gelir. Gerçekten de tarihte hem lanetlenecek hem de öğülecek

savaşlar vardır. Bu sebeptendir ki, savaş için hem reddiye hem de medhiye yazılabilir. Nitekim tarih boyunca bu yapılmıştır da. Vatanları parçalamaya, milletleri esir almaya çalışan gizli ve açık düşmanların gerçekleştirdikleri savaşlar lanetlenmeye, vatanın bütünlüğünü savunan milletlerin verdiği savaşlar öğülmeye değer. Türk-İslâm ülkücüsü, inanlar ile inanmayanlar arasındaki savaşta yerini almakta, inananların zaferiyle sevinmekte, yenilgisi ile ıstırap duymaktadır.

Savaş ve Barış Arasındaki Denge Nasıl Sağlanmalı?

Savaş kıskırtıcılığı ne kadar kötü ise kitlelerin pasifleştirilmesi de o kadar kötüdür. Düşmanlarımız, savaş kıskırtıcılığı işini kitlelerin pasifleştirilmesi işi ile birleştirerek daha da başarılı olabilmektedirler.

Bunu nasıl yapıyorlar?

Direnci ve savaş gücünü yıkarak. İngilizler, Hindistan'ı sömürgeleştirmek için bir taraftan müslümanlarla hinduları birbirine kırdırırken, diğer taraftan da kendi hakimiyetini sağlamlaştırmak için her iki cemaata da pasifizmi aşılamışlardı. Hatta orada müslümanlardaki cihad ruhunu yıkmak için Ahmed Kadiyani adındaki bir haine, "İslâm'da silahlı cihad yoktur. Cihad, güzel öğütten ibarettir" fikrini işleyen ve Kadiyanilik adı verilen bir mezheb kurdurmuşlardı. Oysa İslâm'da, can ve mal ile yapılan cihadı inkar etmek küfürdür. Çünkü, böyle bir cihad Kur'an-ı kerim'de emredilmiştir. Türkoğlu, "Cennet kılıçların gölgesindedir" diyen Şanlı Peygamberimizin emirlerine uyararak bütün tarih boyunca emperyalizmin bu oyununu bozmuştur ve bozmaya da devam edecektir.

Müslümanlar Savaşa Nasıl Hazırlanmalı?

Müslümanların muasır şartlara göre savaşa hazır olmaları, günümüzde çok mühim bir mesele haline gelmiştir. Bu sebepten müslümanlar, ne kadar imkanları varsa seferber etmeli, iş ve gönül birliği yaparak muasır silah ve vasıtaları bizzat yapacak duruma gelmelidirler. Şanlı Peygamberimizin bir hadisini burada tekrarlamamızın zamanıdır: “Savaş için hazırlıklı olduğunuz müddetçe refah içinde yaşarsınız”

Savaşta Bahsedilince Bazılarının Aklına Hemen Ganimet geliyor. Ganimet Nedir?

İslâm ordularının savaş yoluyla ele geçirdiği memleketler bütün mal ve zenginlikleri ile İslâm devletinin olur. Bu konuda devlet başkanının çok geniş yetkileri vardır. İsterse o memleketi müslümanlara taksim eder isterse eski ahalisini cizye ve haraca bağlayarak topraklarında tutarak idaresine alır.

Ganimetler Nasıl Taksim Edilir?

Savaşta düşmandan elde edilen gelirler ve ganimetler devlet başkanı ve onun yetkili kılacağı kimseler eliyle taksim edilir. Bu ganimetlerin beşte biri devletin hazinesine gider, geri kalan beşte dördü de savaşçılara teslim edilir. Elde edilen ganimetlere İslâm devleti el koymadıkça taksim olunamaz. Müslüman askerler, Dar-ı Harb de (düşman memleketi) bulduğu gıda maddelerini yiyebilir, elde ettiği silahları kullanabilir, ancak, orada bulduğu, elde ettiği birşeyi kendi mülkiyetine geçiremez.

Dar-ül Harb Nedir?

Müslümanlar ile aralarında barış ve andlaşma olmayan gayr-i müslimlerin ülkesi demektir.

Dar-ül İslâm Nedir?

Müslümanların eli altında, hâkimiyeti dairesinde bulunan yerlerdir ki, İslâm ahalisi oralarda güven içinde ve korkusuzca yaşarlar. Dar-i İslâm'ın Türkçesi İslâm ülkesidir.

Bir de Dar-ı Ridde Var

Mürtedlerin yani İslâm'dan dönenlerin istila ve işgal ettikleri yerlerdir.

Esirlerin Durumu Ne Oluyor ?

Devlet reisi esirler konusunda da serbesttir. Dilerse müslüman esirlerle mübadele eder, dilerse fidye olarak geri verir, dilerse azınlık statüsü içinde serbest bırakır, dilerse ücretsiz çalıştırabilir, dilerse savaş suçlusu olarak gerekli muhakemeden sonra cezalandırılabilir.

Cihad, Ganimet Derken Akla Toprak Geliyor. Toprak Çeşitleri Ne Oluyor

Harple alınan toprağın beşde biri beyt-ül mâlın olur. Geri kalan toprak çeşitlerini üç kategoride toplamak mümkündür. Miri Topraklar, Beytülmale ait topraklardır. Devletin mülkiyetinde ve kontrolünde bulunur. Devlet, isterse bu toprakları kiraya verebilir, isterse umumi hizmete tahsis edebilir. Devlet toprakları, sadece devlet başkanı'nın emir ve yetkisi ile vatandaşlara satılabilir, başkasının yetkisi yoktur. Osmanlı Türk Devleti döneminde (has,tımar ve

ze'ametler) böyle teşekkül etmişti. Osmanlı Hanedanlığı döneminde bir ordu millet karakterinde teşkilatlanan Müslüman Türk Devletinde devlete büyük hizmetler veren generallerin idaresine verilen topraklara (has) denir. Su-bayların idaresine verilenlere (ze'amet) ve erlerin idaresine verilenlere de (tımar) denir.

Peki, Öşürlü Topraklar...

Devletin, müslümanlara tapu ile sattığı fetih topraklarıdır. Müslüman tebaaya satılan mülklerdir. Bu topraklara öşürlü denmesinin sebebi, dini bir fariza olarak bu topraklardan elde edilen mahsulün belli bir kısmının ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmak üzere devlete (beyt-ül mâle) verilmesi mecburiyetidir. Bilindiği gibi İslâm'da toprak mahsullerinin zekatına öşür adı verilir.

Haraci Topraklar Ne Oluyor?

Müslümanlar tarafından fethedildiği halde mülkiyeti eski veya yeni gayr-i müslim tebaaya bırakılan topraklardır. Gayr-i müslim ahaliden harac denilen vergi alınır. Burada yaşayan gayr-i müslim tebaa, elde ettiği mahsulün beşte birini İslam Devleti'ne (beytül mâle) ödemek zorundadır.

Toprak Emeği Akla Getiriyor

Doğru. "Emek, üretimin çok önemli bir unsurudur. İnsan bedeni ve zihni güçlerini kullanıp tabiatı değiştirerek üretim yapar ve ekonomisini kurar. Üretilmiş bütün mal ve hizmetlerde bedeni ve zihni emeğin çok önemli bir yeri ve payı vardır."

İki Türlü Emek Var Diyebilir miyiz?

Tabii. “Biz iki türlü emekten söz etmekteyiz. Bunlar, bedeni emek ve zihni emek olarak ifade edilebilmektedir. Üretime doğrudan doğruya kas gücümüzün katkısı, bedeni emek olarak ismlendirilir. Öte yandan üretime el ve kolumuzdan çok zihni güçlerimizle yani kafamız ile katkıda bulunmanın ismi ise zihni emektir.

Zihni Emek ya da Bedeni Emekten Hangisi Daha Önemlidir?

Bu husus içinden çıkılamayacak tartışmalara sebep olabilir ve nitekim olmuştur da. Unutmamak gerekir ki, insanı diğer canlılar karşısında üstün kılan yön, onun sahip bulunduğu zihni ve ruhi seviyenin üstünlüğüdür. O, ekonomiyi ve ekonomik faaliyetleri kendinde mevcut bulunan bu psikolojik güçlerle kurup geliştirebilmektedir. Avrupa’da 18. asra kadar kol işçisi ve kol işçiliği hayli hor ve hakir görülmüştür. Buna karşılık entelektüel faaliyetler ve işler ile bu faaliyet ve işlerin sahipleri daha fazla itibar görmüşlerdir. Kol emeği ile zihin emeği karşısında alınan bu tavırlara aşağı yukarı dünyanın her tarafında rastlanabilir.

Dinimiz Bu Olaya Nasıl Bakmaktadır?

Biz, herşeyden önce müslümanız. İslâm, emeği, şu veya bu tarzda ayırmaksızın takdis etmekte, insanın ister maddi, ister manevi manada olsun “sa’yi” yani emeği ile değerlendireceğini ortaya koymaktadır. İyi niyetler ve meşru zeminlerde sarfedilen emekler ister bedeni ister zihni olsun öğülmeye değer. Kur’an-ı Kerimde şöyle buyrulur: “Gerçekten insan için kendi sa’yinden (emeğinden ve çalışmasından) başkası yoktur./ *En Necm Suresi: ayet: 39*”

İslâmiyet, yüce ve mukaddes kitabımızda zihni emeği yani tefekkür etmeyi, düşünmeyi, araştırmayı pek çok ayet-i kerime ile öğmekte, Şanlı Peygamberimiz “alimlerin hak yolda akıttıkları bir damla mürekkebi şehit kanından daha mübarek” bulmakta ve fakat bütün bunların yanında el emeğini de yüceltmektedir. Şu muhteşem söz peygamberimizindir: “İnsan, kendi el emeğinden daha hayırlı bir geliri kazanmamıştır.”

Ya Rekabet Meselesi...

İslâmiyet, dünyayı ve dünya nimetlerini paylaşmada müminler arasında rekabeti yasaklar. Kapitalizmin rekabeti kışkırtma gayretleri İslâm’a ters düşer. İslâmiyet, mümin fertler, zümreler ve kavimler arasında fazilet yarışı ister. İnsanların dünyevi ve maddi hırslarla birbirlerini zarara uğratmalarından nefret eder.

İşin İçine Ahlak Giriyor

Doğru. “Kur’an-ı Kerimde müminlerin Allah yolunda ve Cennet’e kavuşmak için yarış yapmaları emredilir. Kendine gelen müşteriyi komşum henüz siftah yapmadı diyerek ona gönderen şanlı ecdadımız elbette kardeşlik, barış ve dostluk dünyasında yaşayacaktı. İslâm ahlakına sarılmayan bir cemiyet kendini sınıf kavgalarından kurtaramayacaktır.”

Bazıları Hak Edilmiş Zenginliklere Karşı Çıkıyor, Makam ve Mevki Sahiplerini Sevmiyorlar. Bu Duygu Sizce Nasıl Bir Şey?

Bu menfi duygunun adı (hased)’dir. Bu insanlar marazi bir kıskançlık içindeler. Bu tip hastalara bilhassa komü-

nistler arasında çokça rastlanır. Marksist devrimbazlar, cemiyete bu menfi duygunun gelişip yerleşmesi ile hedefine ulaşacaklarını sanırlar. Oysa bu konuda Yüce Peygamberimiz şöyle buyururlar: “Hased meydana gelince, dilini ve elini tut.”

Burada Devlete Görev Düşüyor mu?

Düşüyor. “Devletin en önemli vazifelerinden biri, adaleti tevzi etmektir. Devlet idaresi, kendi mensuplarına fırsat ve imkanlarda eşitlik sağlar ve bundan sonra fertlere, zümrelere, meşru yollardan ulaştıkları ve kazandıkları haklarını almada yardımcı ve destek olur. Hiçbir fert veya zümrenin zülmederek başkalarının haklarını ihlal etmelerine fırsat vermez. Haksızlığa ve zulme uğrayan her fert, her aile ve her zümre yanında devletin âdil gücünü bulmalıdır. Üstelik bu güç, zulme uğrayan kimselerin haklarını tevdi etmede asla gecikmemelidir. Aksi halde, adaleti tevzi ve tevdi etmede geciken bir idare de intikam duygularına yol açar.”

Emek, Üretim Derken Akla Sermaye Geliyor. Sermaye Kavramı, Gerçek Anlam ve Mahiyeti ile Nedir?

Üretimin vazgeçilmez unsurlarından biri de ‘sermaye’dir. Batı dillerinde ‘sermaye’ kelimesi yerine ‘kapital’ kelimesi kullanılır. Çağdaş ekonomistler, sermayeyi, “insanlar tarafından üretilmiş üretim araçları” olarak tarif ederler. Bu tarif doğrudur. Gerçektende insan, âlet yapan canlıdır (homofaber). İnsan üretim yaparken sadece kendi organizmasının imkanları ile sınırlı değildir. O, güçlü üretim araçlarına sahiptir ve tabiatı bu üretim araçları ile daha kolay ve daha rahat bir biçimde istismar etmektedir. İşte sermaye yani kapital dedikleri ve etrafında fırtına kopardıkları şey budur: bu üretim araçlarıdır. Görülüyor ki sermaye kötü bir

şey değil bilâkis üretimin asla ihmal edilmesi mümkün olmayan bir unsuru ve güçlü bir ekonomi için zaruri olan bir değerdir. Hiçbir ekonomi sistemi sermayeyi red ve inkâr edemez, üretimdeki rolünü küçümseyemez.

İslâmiyet'in Sermayeye Bakış Açısı Nasıldır?

İslâm ekonomi sisteminde de sermaye üretimin temel unsurlarından biri olarak önemli bir yer tutar. İslâm henüz beşeri sistemler doğmadan önce yani bundan bindörtüyz yıl önce hem devlete, hem cemiyete hem de özel şahıslara sermaye ve mal, mülk edinme hakkı tanıyarak ve bu konudaki hakların istismar edilmemesi için gerekli manevi ve maddi kontrol müesseseleri geliştirerek özlenen dengeyi sağlamıştır. İslâm ekonomi sistemi, insanı Allah'ın halifesi ilan ederek yerlerde ve göklerde bulunan nimetleri onun emrine ve tasarrufuna bırakırken, onun tabiata mahkum olmasını değil hakim olmasını istiyordu. Allah'tan başkasına el açmamalarını ve Allah'tan başkasına kul olmamalarını emrediyordu.

Sizce Özel Teşebbüs Nedir?

Özel teşebbüs, şahısların ya tek başına veya birleşerek geliştirdikleri ve kurdukları ekonomik faaliyetleri ifade eder.

İslâm Ekonomi Sistemi Özel Teşebbüse Nasıl Bakıyor?

İslâm ekonomi sisteminde, meşru zeminde çalışmak ve harama sapmamak şartı ile özel teşebbüse hak tanınır. Faize, ihtikara, fahiş kara ve haksızlıklara iltifat etmeyen, İslâm'ın koyduğu normlara riayet eden bir özel teşebbüs

teşvik ve takdir edilir. Ancak alışveriş bilgilerini bilmek lazımdır.

Bu Bilgiler Nelerdir?

Hazreti Ömer, İslâm'ın helal ve haram ölçülerini bilmeyen kimselerin ekonomik ve ticari hayata katılmalarını yasaklamıştır. Ancak, bunları öğrendikten sonra çarşı ve pazara çıkmalarına müsaade etmişlerdir. İmam-ı Gazali, "Alış veriş ile uğraşanların alış veriş yani bey ve şira bilgilerini bilmeleri, öğrenmeleri lazımdır. İşçi olanın ise ücret ve kira bilgilerini öğrenmesi vacip olur. Her sanatın ilmini öğrenmek o sanattakilere lazım olur" demektedir.

İslâm Ekonomi Sisteminde Şirketler Kurulabilir mi?

Şartlarına riayet edilmek şartı ile şirketlerde kurulabilir. İslâm'a göre kooperatiflerde birer şirket itibar edilir. İslâm Ticaret Hukuku'nda şirket konusu çok önemli bir yer tutar. Mecelle-i Ahkâm-ı Adliyye'de Kitab-ı Şirket adlı büyük bir bölüm bulunmakta ve şirketler ile ilgili esasları ihtiva etmektedir. İslâm ekonomi sistemi, kendi emir ve yasaklarına uymak şartı ile çeşitli şirket ve kooperatiflerin kurulmasına müsaade etmektedir. İslâm, özel teşebbüsün sömürücü karakterini ortadan kaldırmak için güçlü müeyyideler getirmiş bulunmaktadır. İslâm'a göre, haksız kazanca ve insanların sömrülmesine fırsat veren her türlü sözleşme bâtıldır. İslâm'da zengin olmak için zengin olmak yasaklanmıştır. Peygamberimiz "övünmek için desinler için ve zengin olmak için çırpınan insanların şeytanın yolunda olduklarını belirtir. İslâm'da zenginlik, Allah yolunda ve insanlığın hayrına kullanılacak bir vasıta ve güçtür.

Hocam, Şimdiye Kadar İşçi Hakları, İşverenler, Üretim, Sermaye Gibi Konuları İnceledik. Peki, Ekonomik Faaliyetlerden Biri Olan Tüketim Nedir?

Tüketim yani istihlâk, üretim kadar önemlidir. Hatta tüketim, bir bakıma bütün ekonomik faaliyetlerin asıl amacını teşkil etmektedir. Tüketim, üretimin bütün unsurlarını ilgilendirir. İnsanlık alemi bir taraftan üretim yapmakta diğer taraftan da bunları tüketmektedir. Tabiat, madenleri ile enerji kaynakları ile bitki ve hayvan örtüsü ile muhteşem bir sofra gibi insanoğluna açılmıştır. Görülüyor ki, üretimin çarkı ile tüketimin çarkı beraber dönmekte ve birbirlerine bağlı olarak hareket etmektedirler. Bu iki çarkın, milli ve beşeri ihtiyaçlara göre bir diğeri ile uyum içinde bulunması ekonomik hayat için ideal bir şeydir.

Üretim ve Tüketim Uyum İçinde Olmazsa Ne Olur?

Bu çarklardan birinin ağır, yetersiz ve dengesiz dönmesi, ekonomik hayatta bunalımların doğmasına sebep olmaktadır. Bu sebepten ülkeler milli ekonomilerini düzenlerken iç ve dış tüketimin eğilimlerini göz önünde tutmak zorundadırlar. Bu eğilimlerin istikrarı ile ancak uzun vadeli planlar yapılabilir.

Bütün Bunlar Üretim ile Tüketim Arasında Sıkı Bir İlişki Olduğunu Gösteriyor

Doğru. “Bütün sistemler bu ilişkinin farkındadırlar. Ancak, farklı sistemler kendi siyasi ve ideolojik yapılarına göre bu ilişkilerin düzenlenmesi etrafında tavır alırlar. İslâmiyet, bundan 1400 yıl önce kendi ekonomi sistemini kurarken henüz yeryüzünde ne liberalizmin ne komünizmin adı vardı. İslâm, bir vahiy nizamı olarak beşeriyetin birbirine zıt ekonomik görüşlerine kapılmalarını önlemek üzere müminlere alemşümül ölçüler sunuyordu.”

Nasıl Bir Ölçü?

İslâm'a göre, mal ve hizmetlerin değeri narh ile değil irade-i külliyyeye bağlı olarak arz ve talep kanunları ile ortaya çıkardı. Bununla beraber üretim ve tüketim faaliyetleri başıboş da bırakılamazdı. Gerek üretimi gerek tüketimi vicdani ve içtimai bir murakabeye tabi tutan ve helal-haram, meşru-gayrimeşru gibi normlar konmalı idi. Üretim de, tüketim de Allah ve Resulünün emirleri içinde yürütülmeli idi.

İslâmiyet, Ne Başıboşluğa Ne de Ekonomik Esarete Müsaade Etmiyor Diyebiliriz

Doğru bir tesbit. "İslâmiyet, bir taraftan tüketimi israfa vardiyan har vurup harman savuran zümrelerin, diğer taraftan günlük nafakasını dahi bulamayan grupların teşekkül etmesine de müsaade etmiyor. İslâm şöyle emrediyor: (Yiyiniz, içiniz fakat israf etmeyiniz. Çünkü Allah, israf edenleri sevmez)

İsrâf Ne Oluyor ?

İsrâf, tüketimde aşırı gitmek demektir. Şahıs ve müesseselerin, kendi tasarruflarında bulunan veya devlete ait mal ve zenginlikleri har vurup harman savurması demektir. Binbir emek ve zahmet ile elde edilen ekonomik değerlerin gösteriş ve desinler için yahut başka kaprisler uğruna veyahut cehalet ve şuursuzluk sebebi ile heba edilmesi demektir. İsrâf kalp hastalıklarından biridir. anı kötü huydur.

Hocam, İsrâfdan Bahsedilince Akla Faiz Sistemi geldi. Fâiz Nedir?

Fâiz , haksız kazanç yollarından biridir. İmam-ı Rabbani hazretleri, (Daha fazlasını ödemesi şartı ile ödünç vermek faizdir. Yani böyle olan sözleşme haramdır) buyuruyor. İslâm'da faiz, her türlü parayı ve tüketim maddesini daha fazlasını almak şartı ile cinsi cinsine satmak olarak da tarif edilebilir. Yani, aynı cins ve kalitede olan altını, gümüşü, parayı, yiyecek maddelerini muayyen bir zaman sonra aynı cins ve kalitede olduğu halde daha fazlasını almak üzere ödünç vermek demektir.

Tasarruf Ne Oluyor?

Tasarruf, normal ve zaruri ihtiyaçlar dışında kalan her türlü lüks ve israftan sakınmak, milli geliri kaprisler uğruna feda etmemek demektir. Tasarruf, herşeyden önce milli ve mukaddes değerlere ve normlara bağlı olarak gelişen kafaları ve vicdanları eğitim ile yoğuran ve israfı haram bilen bir içtimai şuur meselesidir.

Politikacılar, Buna 'kemerleri sıkmak' diyorlar

Bununla belki daha az yemeyi, daha az içmeyi kastediyorlar. Bilmem bu kemer sıkmak deyiminin içine lüks daireler, köşkler, yabancı marka arabalar, ithal malı lüks mefruşat, lüks giyim eşyası ve kürkler, viskiler, kumar aletleri, parfümler, defileler, süs köpekleri, onların mamaları, berberleri de giriyor mu? Yoksa kemerleri sıkmak sadece bizlere mi kalıyor.

Tasarrufa Nasıl Başlamak Gerekir?

Bu memlekette eğer tasarruf yapılacaksa –ki yapılması kalkınmamızın temel şartıdır- bu işe milli gelirimizin yüzde 58'ini paylaştan ve nüfusumuzun ancak yüzde 20'sini teşkil

eden zümreden başlamak gerekir. Yoksa, Men-i İsrifat Kanunu'nun sadece milli gelirin yüzde 42'sini paylaşan ve nüfusumuzun yüzde 80'ini teşkil eden büyük kitleye kemer sıkma tarzında uygulamaya kalkarsanız başarılı olamazsınız, kanun kendiliğinden rafa kalkar. Bu devalüasyonlar ve enflasyon tırmanışları karşısında kimden Türk parasının değerini korumasını isteyebilirsiniz?

Tasarrufu Teşvik Nasıl Olabilir?

Tasarrufu teşvik ve yatırıma tevcih etmek için her şeyden önce paranın sağlam para halinde tutulması daha sonra küçük tasarrufların sandıklarda, şirketlerde, şirket-bankalarda ve kooperatiflerde toplanarak kârlı sahalarda yatırıma kaydırılması gerekir. Bunun yanında devlet, sosyal sigortalar, emekli sandıkları, yardım ve yatırım sandıkları kurarak veya kurdurarak milleti mecburi tasarrufa da zorlayabilir. Bütün mesele, zengin olsun, orta halli olsun, resmi veya gayriresmi olsun bütün birim ve müesseseleri ile bir millet israftan kaçınmalı, tasarruf yaparak yatırım sahasına kaydırılmalıdır. Milli kalkınmanın temel şartı budur.

Hocam, İslâm Ekonomi Sisteminde Tasarrufun Emredildiğini Görüyoruz

Evet. "Devlet de dahil olmak şartı ile bütün cemiyet ve fertler tasarrufa davet edilmekte, bunlarla yeni üretim ve yeni iş sahaları açılması için kamu ve özel teşebbüsler teşvik edilmektedir. İslâm, halkı helal ve meşru yoldan kazanmaya ve çalışmaya teşvik edici yeni üretim ve iş imkanları hazırlamak için çırpınan ve yatırım yapan iş adamlarını siddiklar ve şehitler gibi kabul etmekte, yaptıkları işi cihad olarak görmektedir. İslâm, özel teşebbüsün ve şahısların tasarruf ettikleri nakid ve ziynetleri zekat farzı ile yatırıma itmekte,

yatırımdan kaçan nakid ve ziynetleri zekat ile törpüleyerek nisab miktarının altına indirmektedir. Böylece sermaye piyasası canlanmaktadır.”

Tasarruf Sahiplerine Neler Tavsiye Edilmektedir?

Tasarruf sahipleri, isterlerse kendileri yatırım yapabilir; isterlerse birleşerek şirketler ve kooperatifler kurabilir, isterlerse hisse senedi satın alabilir, faizsiz çalışan İslâmi şirket-bankalara ortak olabilir veya tasarrufunu onlara emanet edebilir, faizsiz devlet tahvili alabilir yahut muhtaçlara karz-ı hasen tarzında verebilir, yahut isterlerse vakıf bankaları kurarak faizsiz kredi veren hayır müesseseleri geliştirebilirler. İslâm ekonomi sisteminde ister kamu teşebbüsleri olsun ister özel teşebbüs olsun dar-ül İslâm'da faiz ile işlem yapamazlar. Ama yatırım yaparak ve hizmet götürerek para kazanma yolu daima açıktır. İslâm, tasarruf ve yatırımı ekonomik kalkınmanın temeli sayar ancak bu ikisi arasına faiz (riba) müessesesi asla sokmaz. Müteşebbisleri, tasarruf ve yatırıma teşvik ederek ekonomik kalkınmayı hızlandırır. Ekonomik kalkınmada dış finansmanın önemi küçümsenemez. Bir ülke, herşeyden önce kendi öz kaynaklarını harekete geçirerek kalkınmayı denemelidir.

Devlet, Vatandaşlarına Götürdüğü Hizmetlerine Mukabil Vergi Alabilir mi?

Alabilir. “Devlet, hizmetlerinden faydalanan bütün şahıs ve müesseselerden uygun bir vergi alma hakkına sahiptir. Bu bir nevi ücret karakterindedir. Her devlet, yatırımlarını gerçekleştirmek, vatandaşlarına hizmet götürmek zarureti ile onlardan vergi (resm) alır. Osmanlı Türkleri, vergiler kelimesi yerine (rusum) terimini kullanırdı.

Bu Vergiler Neye Göre Tayin Edilir?

Müslüman devletlerde vergileri tayin eden üç temel kaynak vardır. Bunlar, din, töre ve ulul emrin kanunlarıdır. Hiç şüphesiz bunların arasında çelişme ve çatışma olamaz. Adı ne olursa olsun vergiler bir zulüm ve gasp vasıtası duruma getirilemez ve edille-i şer'iyyenin ölçülerine aykırı düşemez. Ululemr, milli töreye (örfe) uyarak veya zaruri gördüğü biçim ve ölçüde vergi koyabilir.

Paranın Ekonomide Yeri Nedir?

Günümüz ekonomistleri, cemiyetin değişim aracı olarak kullandığı her şeye para adını vermektedirler. İyi bir para, ekonomik fonksiyonlarını en iyi biçimde başaran, halkın itimadına mazhar olan paradır. O hem geçerliliğini hem de satın alma gücünü koruyabilen bir para niteliğinde olmalıdır. Para, değişimi kolaylaştırmalı ve ekonomik değerini korumalıdır. Bu sebepten milletler, paralarının değerlerini korumak için istikrar sağlayıcı tedbirler almak zorunda bırakılmalıdır. Ancak kağıt para değerini kolay kolay koruyamaz. Enflasyon halinde değerini hızla kaybettiği için insanlar bu parayı ellerinde tutmak istemezler. Onu aynı değerlere bağlayarak ellerinden çıkarmak isterler. Bugün dünyada kanuni para artık 'kağıt para'dır. Yahut değersiz madenlerden yapılmış bozuk paralardır. İslâm ekonomi sisteminde altın ve gümüşten gayri paralara 'züyuf adı verilir.

Bütün Bu Bilgiler Işığında Devlet Nasıl Olmalıdır?

Devlet, bir milletin teşkilatlanması demektir. İslâm'da devlet, fonksiyonlarını başarmak için zengin ve güçlü olmak zorundadır. Devlet fakir düşerse millet de fakir düşer. Devletin zengin, güçlü, müteşebbis, dinamik, müşfik ve âdil bir otoriteyi temsil eden bir 'baba' gibi olması gerekir.

İNSAN KENDİNİ ARAMAKTADIR

Hocam, eskiden medrese ve tekkeler bugün ise çeşitli eğitim kurumları insanı ele alıyor, onu işliyor. Ona bir sorumluluğu olduğunu, başıboş yaratılmadığını hatırlatıyor. Kur'an-ı Kerim'de de insanın "çok zalim" ve "çok cahil" olduğu belirtiliyor. Sizce insanın bir tarifi var mıdır?

İnsanın tarifi var mı sözünü çok düşünmüşümdür. Yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim'de insanın "çok zalim" ve "çok cahil" olmakla itham edilmesi bizi çok düşündürmüştür. El-Ahzab Suresi'nin 72. Ayeti, acaba bu hükümleri ile insanı öğmekte midir yoksa yermekte midir? Ayet-i Kerime'yi bütünü ile tekrar okudukça bu soru kafamızda ve gönlümüzde daha da büyüme istidadı göstermektedir. Ayet-i Kerime'nin tamamı şöyledir: "Biz, emaneti, göklere, yere ve dağlara sunduk. Onlar, bunu yüklenmekten çekindiler, endişeye düştüler. İnsan bunu sırtına aldı. Çünkü o, çok zalim ve çok cahildir."

Hocam, İnsanı Tarif Etmeye Çalışsak Acaba Ne Derdik?

Bilmem, şöyle der mi idik. "İnsan, zulmünü ve cehaletini, en çok idrak eden canlı varlıktır. Bu sebepten de ilahi lutfu mazhar olarak mukaddes emaneti yüklemekle şerefelenmiştir" Böyle bir tarif ve yorumlama bize doğru gözüküyor.

İnsan Terbiye Edilebilir mi?

İnsan, elbette terbiye edilir. “Canlılar içinde eğitilmeye en elverişli olanı insandır. Bu, insandaki etkilenmek kabiliyetinden gelmektedir. İnsan, hiçbir canlının ulaşamayacağı ölçü ve seviyede etkilenir ve etkileri kendi maddi ve manevi varlığında biriktirir ve kendine has bir terkibe ulaştırır.”

“Terbiye, İnsana Mahsus Bir Faaliyettir” Diyebilir miyiz?

Elbette, “Terbiye insana mahsus bir faaliyettir; bir içtimal müessesesidir. Nerede bir insan grubu varsa orada mutlaka bir terbiye (eğitim ve öğretim) faaliyeti var demektir. Bütün insan grupları kendine mahsus bir terbiye sistemi ve eğitim ve öğretim yolu bulmuş, içinde yaşadığı zemine ve zamana göre bunu tatbik de etmiştir. Eğitim ve öğretim faaliyetleri daima mevcut olmuştur.

Fakat Hocam, Eğitim Faaliyetleri Farklı Farklı Oluyor.

Bu normal. “Eğitim ve öğretimin felsefesi, muhtevası, programı, tatbik ettiği sistem, metod, vasıta, kadro ve müesseseseleşmesi farklı olmuştur. Bu faaliyetler zamana, zemine, ferdin ve cemiyetin yapısına, cemiyete hakim olan dini veya felsefi ideolojilere göre biçim kazanmışlardır.

Durum Günümüzde de Aynı Gözüküyor?

Tabii. “Dünyamızda çatışan, boğuşan birçok eğitim felsefesi ve bunların ışığın da düzenlenmiş eğitim ve öğretim sistemi vardır. Denebilir ki, günümüzde kaç tane din, kaç tane felsefe, kaç tane ideoloji varsa o kadar da eğitim

ve öğretim sistemi vardır. Yani dünyanın her noktasında eğitim ve öğretim faaliyetlerini dinler, felsefeler yahut ideolojiler kontrol etmektedir. Eğitim faaliyetlerinin farklı farklı olması bu sebebe dayanmaktadır.”

Hocam, Terbiye Sadece Bir Mektep Meselesi midir?

Hayır. “O, içtimai bir vakıdır. Yani, bütün müminler terbiye işi ile vazifelidir. Nitekim. Şanlı Peygamberimiz “Hepiniz çobansınız ve sürünüzden mes’ulsünüz” diye buyurmuşlardır. İslâm’da terbiye vazifesi, bütün müminleri kavrayan bir meseledir.

Her İnsan Eğitim ve Öğretim İşiyile Yani Terbiye Sistemiyle Meşgul Olmalı mı Diyorsunuz?

Evet. “Her insan eğitim ve öğretimle az veya çok ilgilendir. Bir anne ve babanın çocuklarının eğitimi ile ilgilenmesi gibi. Nitekim Şanlı Peygamberimiz, “Hiçbir baba çocuğuna iyi bir terbiyeden daha güzel bir hediye veremez” diye buyuruyorlar. Bununla birlikte, bu işi hususi bir vazife edinmesi için bir “muallimler ve “mürebbiler” zümresinin bulunması da ayrıca emredilmiştir. Bu sebepten olacak, İslâm’da alimlerin ve muallimlerin hususi bir itibarı vardır. Şanlı Peygamberimiz, “Alimler, peygamberlerin varisleridir” diye buyurmuşlardır. İslâm dünyasında bu şuur doğrultusunda mektepler ve medreseler açılmış ve muhteşem kadrolar yoğurulmuştur.”

Hocam, “İslâm’da Terbiye İşiy, Alemşümül Yani Üni-versel Bir Mesele Biçiminde Ele Alınmaktadır” Böyle Diyebilir miyiz?

Elbette. “İslâm’a göre, topyekün kainat büyük bir ders-

hane gibi itibar edilir ve şanı çok yüce olan Allah da bu muhteşem dershanenin hem sahibi, hem muallimi hem mürebbii bilinir.

İslâm'da, Allah'ın yüce isimlerinden biri de Rab'dır. Bilindiği gibi Rab, Arapçada en büyük terbiyeci ve yetiştirici demektir. Yüce ve mukaddes kitabımız Kura'n-ı Kerim de Yüce Yaradanımızın has adı Allah kelimesinden sonra en çok kullanılan güzel isim Rab'dır."

Hocam, bazı eğitim sosyologlarına, mesela E. Durkheim'e göre, "Terbiye, yaşlı ve yetişkin nesillerin tecrübelerini geliştirerek genç nesillere aktarması tarzında oluşan bir içtimai vakıa'dır" Sizce bu tarif geçerli midir?

"Bu tarif doğrudur. Gerçekten de terbiyenin tarihi, insanlık kadar eskidir ve hakiki manası ile terbiye, insana mahsus bir faaliyettir. Canlılar içinde yalnız insandır ki tabiatın kültürü, vahşetten medeniyete sıçrayabilmekte, tecrübe edinebilmekte, bunları bitiktirebilmekte, ayıklamakta geliştirebilmekte ve kendinden sonraki nesillere aktarabilmektedir."

İnsanı Hayvanlardan Ayıran Farklar da Diyebiliriz?

Elbette. "İnsanoğlu, bunu yapabildiği için hayvanlardan farklı olarak güçlü ve üstün medeniyetler kurabilmektedir. Bu, insanı insan yapan çok mühim bir faaliyettir."

Peki, Bu Meziyyetleri, Tecrübeyi Gençlere Aktarırken Hangi Vasıtaları Kullanmalıdır?

İnsanoğlunun, kültür ve tecrübesini biriktirmesini ve genç nesillere aktarmasını sağlayan iki mühim vasıta vardır, bunlar 'dil' ve 'yazı'dır. Bilhassa yazıdır ki, milli ve beşeri

tecrübenin kaybolmasını ve asırlar ötesine taşınmasını kolaylaştırmış bulunmaktadır. Bu sebepten Şanlı Peygamberimiz (Bilgiyi yazıya bağlayınız) diye buyurmuşlar. Yüce Peygamberimizin bu hadisini fikir adamımız ve dahi şairimiz Necip Fazıl Kısakürek Bey şöylece şiirleştirmiştir: (Zaman vurmadan silgiyi /Yazıya bağlayın bilgiyi.)

Hocam, Siz (İnsan ve İnsan Ötesi) Adlı Eserinizde İnsanın Bitmeyen Bunalımından Bahsediyorsunuz. İnsan Neden Bunalıma Girer. Bunalımın Sebebi Sizce Nedir?

Hakikaten, “Sokaklara dökülen, diyar diyar dolaşan, etrafa saldıran, yakıp yıkan bir sürü garip giyinişli, görünüşlü, uyuşturucu madde düşkünü hep ‘bunalım’dan şikayet etmektedir. Birçok sözde kitap, dergi ve fikir adamı da bunların duygu, düşünce istek ve özlemlerini dile getirdiğini söylemekte. Birçokları ise bu işi ticari ve politik bir istismar konusu halinde ele almaktadırlar. Bazıları da bunalımı sanki sadece bu yüzyıla mahsus bir durummuş gibi ortaya koymaya çalışmaktadırlar. Bunalım, tarih boyunca ve insanla beraber varlığını sürdürmektedir.”

Burada, “geçmiş insanlar bizden daha az bunalımlıdır diyebilir miyiz?” Sorusu Akla Geliyor

Asla. “Geçmiş insanların bizden daha az bunalımlı olduğunu iddia etmek bize pek kolay gelmemektedir. Galiba, fertler gibi aynı yüzyılda yaşayan insanlar da nesiller de ego-santrik oluyorlar. Yani, yaşayan her nesil, geçmiş ve gelecek nesillere nazaran daha çok ısırap çektiğini sanmakta ve böylece kendine önem atfetmeye çalışmaktadır. Öyle anlaşıyor ki bunalım, insanın tabiatı halinde, tarih boyunca fert fert her insanda vardır. Bunalım asla yeni bir şey değildir.”

Bir de Vicdan Meselesi Var. İnsan Kendini Vicdanının Kontrolünden Kurtarabilir mi? Bu Mümkün mü?

Bu, bize pek mümkün gözükmemektedir. Sonra bir sonuç elde edilse bile bu durum insanı mutlu kılabılır mı? Biz, zannetmiyoruz. Bunalımlardan kurtulan insan, acaba artık insan mıdır? Bizce hayır, çünkü; bunalım, Goethe, Tolstoy, Nietzsche, Fuzuli gibi dehaları ve hatta insanlık tarihine şekil veren her türlü kahramanı doğuran , yoğuran ve aksiyona sevk eden itici kuvvetin ta kendisidir. Bunalım, insanlığın iç zenginliğini ve enerji biriktirebilişinin bir ifadesi olarak gözükmemektedir.

Öyle Anlaşıyor ki Bunalım İnsanın Tabiatı Durumundadır

Elbette. “Önce, şu noktayı önemle ve tekrar olarak belirtelim ki bunalım insanın psikolojik bir özelliği olup normal bir oluşumdur. İnsanın aleyhine değil bilâkis lehine olan ve insanı güçlü ve dinamik yapan bir enerji biriktirme olayıdır. İnsanın iç dünyasında beliren bir sıkışma ve kaynama olayıdır.

Hayvan ve Bitkilerde Böyle Bir Durum Olabilir mi?

Hayvanlarda ve bitkilerde böyle bir durum görülmemektedir. Onlar, iştahlarını ve fizyolojik gerilimlerini hiçbir engelle karşılaşmaksızın ifade ederler. Onlar, önüne baraj kurulmayan nehirler gibi okyanuslara boşalarak kaybolurlar. Fakat, insan için bu kaabil olmuyor.

Neden?

Çünkü insan, “Yaratılışı icabı, başıboş akamıyor. Bu hususu yüce ve mukaddes kitabımız Kur’an-ı Kerim şu

muhteşem ayetle özetler: “İnsan, kendisini başıboş bırakılacak mı zanneder?”

Hocam, Sorumluluğu Üstlenmiş Bir İnsan Olarak Biz Ne Yapmalıyız. Bu Yüce Buyruğa Nasıl Layık Olabiliriz?

İnsan başıboş kalamaz. Bu, onu boğar ve bunaltır. İnsan, kendini, ilim, sanat, din ve dünya işleri ile yormalıdır. Kendini, büyük ülkü ve hedeflere tevcih etmelidir. Bu konuda mukaddes ve yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: “O halde, boş kaldın mı hemen yorul” (*El İnşirah: ayet 7*)

Müthiş bir uyarı hocam. Bazen bazı köşe yazarlarını duyuyoruz “Bugünkü yazıyı da yazdım, bu günü de kurtardık” diyorlar. Halbuki, yazılacak ve söylenecek o kadar çok şey var ki? Bu misali değişik sahalarda da çoğaltabiliriz.

Elbette. “İnsan, ancak bunalımları ile yaratıcı hamlesini gerçekleştirme imkanını bulabilir.”

Nasıl Bulabilir ?

İnsan, bunalımlarını oyun, spor ve danslarla boşaltabilir, fakat, bu konuda en faydalıyı bulmak gereklidir. Önemli olan, her ne suretle olursa olsun bunalımı doğuran gerilimlerden kurtulmak değildir.

Peki, Önemli Olan Nedir?

Önemli olan, bu bunalımlardan ferdin ve insanlığın yararına olacak sonuçlar istihsal etmektir. İlim, sanat, ahlak ve din bizi yükseltebilecek üst üste duran hedef ve ülkülerdir.

Hocam, Yazılarınızda “Hayvan İnsanın Ahlakı, Dramatik İnsanın Ahlakı ve İdeal İnsanın Ahlakı diye 3 tip ahlakın doğduğunu belirtiyorsunuz. Hayvan insan kimdir? Hayvan insanın ahlakı nasıl olur?

Efendim, “Hayvan insan şuurlu olduğu için kendi varlığını duyar. Varlığındaki aczin, sınırlılığın, faniliğın, esaretin farkındadır. Şuur, sorumluluk ve mükemmelleşme iradesini gerektirdiği için her insan gibi o da bu durumundan ızdırap duyar. Varlığının şuurundan zevk duyar, ancak bunun geçici olduğunu da içi sızlayarak görür. Hayatın hazzını sever, ızdıraplarından nefret eder.

Her Hayvan Gibi Iızdırapdan Kaçıp Hazzı Arıyor Diyebiliriz.

Doğru. “O, aczini, sınırlılığını, faniliğini, esaretini hatırlatan şeylerden nefret eder. Çevresinde böyle şeylerin varlığı onu ürpertir. Hayvan insan, cenazeden ve ölümü hatırlatan törenlerden kaçır, düğünlere ve eğlenceye can atar. Sefaletin ve aczin cirrit oynadığı mahallere gözünü kapatır, lüksün zenginliğin, sıhhatin, kaynaştığı salonları arar ve özler. Onun iyilik ve yardım duygularının altında dahi kendi ızdırabı yatar. O daima, ego’sunu sefalet, acz ve ızdırap ortamından uzaklaştırma ve bunları unutma çabası içindedir.”

Bu Açıklamalarınızdan, Hayvan İnsanın Ahlakının Hayvani Bir Zevkçiliğe Yani Hedonizme Dayandığını Görüyoruz.

Doğru bir tespit. “O, duyularını elem verici gerçeklerden kaçarak hazzı yöneltir. Bunun için şuur genellikle ya tam uyuşuk yahut yarı uyuşuk duruma getirilmiş duyular ise alabildiğine uyarılmaya çalışılmıştır. Her şey duyular içindir. Gözün, kulağın, dilin, burnun derinin lezzeti ve hazzı için

yaşanılır. Modanın, sanatın, yaşamının, bütün anlamı beş duyuyu zevke doğru kışkırtmaktır. O, bütün müessese ve teşkilatını bu hedefe göre düzenler.

İlginç Bir Hayat Tarzı

Evet, “Bize duyuşal haz veren dünya iyi dünyadır, derler. Adeta, bize sınırlılığımızı, acimizi, faniliğimizi, esirliğimizi, bir parçacıklar dünyası içinde güçsüz bir varlık olduğumuzu hatırlatan herşeyden nefret ederiz derler. Duyuların lezzetine göre yaşamak ve ötesini boş vermek, bunların hayatlarını özetleyebilir.”

Hayvan Adama Nasihat Etmek Doğru Yolu Anlatmak Mümkün Değil mi?

Bazıları, hayvan adama teselli olarak unutmayı tavsiye ediyorlar. Faniliğini, acizliğini, esirliğini, bir parçacık durumunda olduğunu unutarak mesut olmasını istiyorlar. Halbuki, insanın şuurunun derinliğinde yakıcı bir ihtar halinde ortaya çıkan bu gerçekleri unutmak, insan şuurlu kaldığı müddetçe mümkün değildir. O halde şuur da unutmak lazım. Hayvan adam daima bir dış disipline muhtaçdır. O devamlı olarak dıştan sürüklenir. O hep başkaları için olmak arzusundadır. Yalnız başına kalmak büyük ızdıraptır.

Hayvan Adam Yalnız Kalmaktan Neden Çekiniyor. Kendi Kendini Muhasebe Etme İmkânı Bulur, Bu da Onun İçin İyi Olmaz mı?

Yalnızlık ona iç muhasebe getirir. Onun için sürüye katılmak ve onlara uymak, kendini sürü de kaybetmek ister. O, kendi iradesini sürünün iradesi içinde eritmek ister. Onun heyecanları ve değer hükümleri, sürünün heyecan-

ları ve değer hükümleridir. Sürüye uymak mutluluk, ondan ayrılmak ızdırıp vericidir. Hayvan adam, sürünün yasak, kaide ve nizamlarına can yeleğine sarılır gibi yapışır. Hayvan adam onun için gece hayatına yani geceleyin de sürüyle beraber olmaya çok düşkünlük gösterir.

Bu İnsanların Gece Sürüden Ayrılmak İstememesi Korkmaktan mı Kaynaklanıyor.

Geceleyin sokağa dökülme ve gürültüye katılma arzusu bilhassa şiddetlenir. Çünkü, gece yalnızlığa, iç muhasebeye ve kendini dinlemeye fırsat bulmak istemez. Gece, hayvan adamı tek başına yakalarsa onu boğar ve bunaltır. Çünkü, gündüz duyuları; gece şuuru köpürtür. Gündüz, hayvan adamı mahrem noktalarından unutmak istediği noktalardan yakalar. Gece, insanı kendi kendisi ile başbaşa bırakır. Hayvan adam sürüye en çok geceleri muhtaçdır. Hayvan adam, dışa dönük, mizacını beslemek iç dünyasını unutmak çabası içindedir.

Peki, Hayvan Adam İçin Manyak Denilebilir mi?

Hayvan adam, iç dünyasını tamamen kaybeden bir manyak değildir. O, iç dünyasından kurtulmak isteyen insandır. Manyak, hayvan adama benzeyen bir çılgın durumdadır. Hayvan adam ise gerçeklerden kopmamıştır, bilakis o kendi realitesini duyar, fakat kendi üzerine kapanma cehdini gösteremez, kendi kendinden kaçır. O, hayvani bir hayat yaşama yolunu seçer, içgüdülerine kısaca nefesine sığır.

Hocam, Hayvan Adam Korunmaya Muhtaç Biri mi Yoksa Bu Tavrıyla Bir Suçlu mudur?

Hayvan adam, şuurlu bir mükemmelleşme iradesine sahip olduğu halde bu şuur ve iradeyi karartmaya çalıştığı için suçlu ve sorumludur. Kötülük, insanın kendini insan yapacak olan aydınlık ve iradeyi karartıp uyuşturmasındadır. Kur'an-ı Kerimde şöyle buyrulur: "Allah, insana hem kötülüğü hem de ondan sakınmayı ilham eder.

İnsan Olarak Her Zaman İmtihanda Olduğumuzu Hatırlatıyor.

Bu, çetin bir imtihandır. Bitkiler ve hayvanlar için iyi-kötü, güzel-çirkin, haklı-haksız, doğru-yanlış, helal-haram söz konusu değildir. İnsan iradesi ise çatallı bir yol ağzında uygun tercihi yapacak güçte yaratılmıştır. Bu konuda Kur'an-ı Kerimde şöyle buyruluyor: "Biz, insanı gerçekten en güzel bir biçimde yarattık. Sonra, onu aşağıların aşağısına çevirdik. Ancak, iman ettikten sonra güzel amellerde bulunanlar başka."

Bir de Dramatik İnsan Var

Dramatik insan adeta reel insandır. Buradaki reel sözü şe'ni anlamınadır. Dramatik insan ne hayvan adam ne de ideal adamdır. İkisi arasında yalpalayıp durur. Dramatik insan, insanlığın dramını yaşar; bir taraftan yaşamak için öldürür, istismar eder, çığner; diğer taraftan vicdan azabı duyar. Bir yönü ile zalim bir yönü ile mazlumdur.

Dramatik İnsan Kendisi ile İç Çatışma İçinde Gözüküyor.

Doğru. "Bu çatışma, eski çağlardan beri keşfedilmiştir. Din büyükleri, âhlak adamları, terbiyeciler bu çatışmanın farkındadırlar. Nefsani ve Rahmani kuvvetlerin çarpışmasını işlemeyen hangi din, hangi âhlak vardır?

Hayvan İnsan ile Dramatik İnsan Arasında Fark Nedir?

Hayvan adam, kendisini duyularına terk etmek üzere şuurunu uyuşturmak ve karartmak isterken, dramatik adam, kendini dinlemek ve iç muhasebe yapmak ihtiyacı ve isteğini de şiddetle duyar. Dramatik adam, ümidinin kuvvetli olduğu dönemlerde bir ahlak kahramanı kadar sorumluluk duygusu içindedir, mükemmelleşme iradesi güçlüdür. Eksik, âciz ve zavallı gördüğü varlıklara karşı merhametlidir, müşfik, “kendisi için istediğini onlar için de istemektedir”. Ümitsizlik dönemlerinde ise mükemmelleşme iradesi zayıflar, sorumluluk duygusu ona ızdırap verir, eksik, âciz ve zavallı gördüğü varlıklar onu korkutur, kendini hatırlar, egoizmin sancılarını duyar içinde. Dramatik adam, ikili bir periyot içinde bir alçalır, bir yükselir.

Hocam, insandan bahsederken bazı insanlar da rastladığımız Oportünizm yani çıkarıcılık aklıma geldi. Bunlar, bahsettiğiniz insan sınıfından hangisine girer?

Fransızca yazılışı “opportunisme”, biz “oportünizm” olarak okur ve yazarız. Oportünizmin Türkçemizdeki tam karşılığı çıkarıcılık ve gününü gün etme olsa gerek. Oportünist de çıkarıcı ve gününü gün eden kimse.

Günümüzde Sayıları Çok

Aslında bunlar, bütün tarih boyunca var oldukları bilinen parazit bir zümredir. Bunların, hiçbir dini ve felsefi ideoloji ile alakaları yoktur. Bu bakımdan renksizdirler. Fakat, ‘çıkarcı’ söz konusu olunca bunların sürünmeyecekleri boya da yoktur. Bu bakımdan ‘çok renkli’dirler. Yani, oportünistin dini de ideolojisi de kendi çıkarıdır. O, her türlü idealizmi enayilik ve ahmaklık sayar. Oportüniste göre, şayet

çıkar sağlayacaksa her türlü renge boyanmak ve her çeşit kalıba girmek akıllılık ve kurnazlıktır.

Oportünistlerin Hangi İnsan Sınıfına Girdiğini Söylemediniz?

Oportünistler, kelimenin tam manası ile 'hedonist'tirler. Bunların tek gayesi şu kısa dünya hayatının mümkünse her saniyesini hiçbir manevi, ahlaki ve hukuki sınırlama olmadan hayvani bir lezzetler dünyası olarak idrak etmektir. Onlar, bu gayenin esiridirler, gözleri başka bir şey görmez, âdeta körler gibidir. Onlar için ölüm her şeyin sonudur. Yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim'de böylelerinin 'hayvandan daha aşağı' oldukları bildirilmektedir.

İnsan Suretinde Mahluklar

Doğru. "Oportünistler için esas olan kendi çıkarlarıdır. Bütün mesele bunu korumaktır. Bunun için büyük denge hesapları yaparlar"

Ne Gibi?

Dikkatleri kendi üzerlerine çekmemek için halkı uytucu ve oyalayıcı kitle faaliyetleri yanında istediklerini elde etmek için başta para olmak üzere alkol, uyuşturucu, lük hayat, şantaj ve tehditler en iyi araçlarıdır. Oportünistler, zahiren şiddet ve terörden nefret ettiklerini söylerler. Ama, statülerini sarsabilecek ve tehlikeye atabilecek her engeli kaldırmak hususunda ise şiddet dahil başvurmayacakları çare yoktur. Çok mafsallı çalışma, onların her işlerinde kullandıkları ve çok sevdikleri bir usuldür.

Çok Mafsalı Çalışma Ne Demek?

Çok mafsalı çalışma demek, şiddeti ‘drije’ eden esas faili gizlemek üzere yerine göre hükmi veya gerçek şahsiyetlerden oluşan çeşitli kademeler koymaktır. Böylece şiddetin asıl kaynağını bulmak güç ve hatta imkansız duruma getirilir. Şiddet hareketlerinde ölü ve yaralı sayısı ile meydana gelen maddi zararlar hiç de önemli değildir; yeter ki çıkarları korunmuş olsun. Bunlar, ayakta durmak için iti ite boğdurmaktan özel bir zevk alırlar. Oportünistler ayrıca milli eğitime de önem verirler

Neden?

Milli Eğitim, bir ülkede oportünistlerin ısrarla ve tercihen el attıkları ve imkanlarının el verdiği nisbette etkili olmaya çalıştıkları bir sektördür. Oportünistler, milli eğitimde gayelerine erişmek için aşağıda sayacağımız işleri başarmak için ellerinden geleni geri koymazlar. İlk yapacakları iş budur. Milli Eğitim de Bakan’dan başlayarak bütün kademelerde gerçekten milliyetçi, dinine, milli ahlakına bağlı, ecdadına saygılı bir gençlik yetiştirmeye kararlı olanları bir tesbit ederek çeşitli bahane ve tertiblerle teşkilattan uzaklaştırmak.

Oportünistlerin Özellikleri Nelerdir?

Onlar, Allah, vatan, millet, vazife ve ahlaktan söz eden birilerine rastladılar mı “Aslanım bu işler sana mı kaldı?”, “Sen mi düzelteceksin bu dünyayı”, “Evladım, sana yazık oluyor!”, “Ye, iç, keyfine bak. Bırak şu Donkişotluğu” diye öğüt vermeye kalkışırlar.

Hocam, Daha Önce Hayvan İnsan ve Dramatik İnsandan bahsetmiştik. Peki, İdeal İnsan Kime Denir?

İdeal insanlar, deniz diplerinde bulunan kumlara nazaran inciler gibidirler. Büyük ahlâk kahramanları, ideal insanlar, esef edelim ki kemmiyetçe pek azdırlar.

İdeal İnsanların Az Olmasının Sebebi Nelerdir?

Bu ahlâk kahramanları, hayvan adamın ve dramatik adamın bütün çilesini yaşayarak büyük bir cehd ve azim sarf ederek doğabilmişlerdir. Bu ahlâk kahramanları, varlığa “iç gözleri” ile bakarlardı. “Dış gözleri” ile yani duyumları ile gördüklerini “İç gözleri” ile gördüklerine tevîl ederler. Bunlar, İmam-ı Gazali’nin dış gözleri ile bakıp iç gözleri ile gören dediği; sınırlılığı sonsuzluğun, faniliği ebediyetin, esareti hürriyetin, yarattığı Yaradan’ın anahtarı gibi idrak edenlerdir. Kısacası bunlar, dış gözlerini, iç gözlerinin anahtarı halinde kullanan ulu kişilerdir.

Sadece dış gözlerini kullanıp iç gözlerini yumanlar, bu ulu ve yiğit kişilerin söz, hareket ve mücadelelerini nasıl idrâk etsinler.

Hocam, İmam-ı Rabbani’nin “kendilerine gelmeyi küfür bilirler” Sözü Buraya Uygun Düşüyor.

Elbette. “Onların en belirgin özellikleri “kendilerini feda etmektir”. Onları, duyusal lezzetlerle aldatmak, duyusal ıstıraplarla korkutmak, alkışla memnun, “yuha” ile tahkir etmek mümkün değildir. Onlar, ebedi olanın, bir olanın, kısacası Allah’ın aşk ateşinde erimişlerdir. Onlar, Allah’ın “muhabbetimin öldürdükleri” olarak öğdükleri yaşayan şehitlerdir. Başkalarının can attığı makamlar onlara asla câzip gelmez. Onları oraya getirmek demek, onlardan

kendilerini feda etmelerini istemektir. Örneklerini, Hz. Ebubekir ve Hazreti Ömer’de gördüğümüz gibi sorumluluk onları bir ateş gibi sarar.”

İdeal İnsanı, Hayvan İnsan ve Dramatik İnsandan Ayıran Fark Nedir?

İdeal insan, her an bir nefis muhasebesi durumundadır, her an Allah’a hesap verir. O, bunun için yalnızlıktan asla korkmaz, bilakis yalnızlığı sever. En gürültülü sürü hayatı içinde bile bu yalnızlığı arar, yüzünde derin bir üzüntünün çizgilerini taşır. İdeal insan için yalnızlık Allah’a hesap verme zamanı, topluma katılma ise, insanın şerefini kurtarma savaşına katılma sorumluluğunu idrak zamanıdır.

Hocam, Bir Dava Adamı Olarak İdeal İnsanın Özlemleri Yok mudur ? O Tamamen Mutlu Bir İnsan mıdır?

İdeal insan, tıpkı Hazreti Muhammed gibi yalnız ve ancak Allah’a tapınan ve ondan yardım dileyen, başka insan fert ve gruplarına boyun bükmeyen insanların dünyasını özlemektedir. Onlar, kendilerindeki mükemmelleşme iradesinin zirvesine ulaşmakla kalmayıp, insanlığı da aynı noktaya sürüklemek sorumluluğunun bitmez ve tükenmez bir ıstırap halinde yaşamaktadırlar. Onlar, İmam-ı Rabbani hazretlerinin ifadesi ile ötelere ötesine manevi bir açlığı bütün dehşeti ile yaşayan mutlu kişilerdir. İdeal insanın ahlâkı Allah’ın ahlâkıdır. Zaten, Allah’a dayanmayan hiçbir ahlâk teorisi, ahlâkı gerçekleştirmez.

İnsan Nasıl Bir İdareye Muhtaçtır.

Bu soruya bütün insanlar aynı cevabı verememektedir.

Hayvan Adamın, Dramatik Adamın, İdeal Adamın istediği idare farklı olmaktadır. İnsanın tavrına göre idare şekli değişiyor. Bu tavırlardan herhangi birinin topluluğa hakimiyeti ise o grubun tarih ve coğrafya içinde insanlaşma seviyesine göre değişiyor. Böylece idare ve cemiyet nizamı çeşitleniyor. Bu çeşitlenme o kadar fazladır ki, âdeta her cemiyetin ayrı bir idare şekli vardır.

İdeal İnsanın Cemiyet Nizamı Nasıl Olur ?

Bu nizamı, ideal insanlardan kurulu bir avuç liderler kadrosu gerçekleştirir. İdeal insan yukarıda da bahsettiğimiz gibi “sayısı pek az olan” kendisini “sürü endişesinden ve ego ihtirasından kurtaran insandır”. O, grubun normlarına da kendi egoist isteklerine de pek önem vermez. O, düşünce, inanış ve davranışlarını, ebedi, hür, bir ve sonsuz bir gerçek olan Allah’a göre düzenler. O kendi egosuna da cemiyete de boyun eğmez. İdeal insan, herşeyden önce ve sonra “yaşayan bir şehit” gibidir.

Peki, Böyle Seçkin Bir Topluluk ve Böyle Bir Top- luluğun Kurduğu İdeal Bir Cemiyet Nizamı Var mıdır ?

Evet vardır. “Hazreti Muhammed ve büyük arkadaş-
larının kurdukları muhteşem kadro, bu nizamın tarih için-
deki parlak örneğidir. Bu büyük kadro, hayattan çekildik-
ten sonra hayvan insan, dramatik insan bu nizamı çarçabuk
istila etmiş ve insanlık bu ideal nizamı hazmedecek seviyeye
ulaşamadığından “vahyin bu nurani nizamı” sanki tekrar
yeryüzünü aydınlatmak için zamanını beklemek üzere
gökyüzüne çekilmiştir.”

Günümüzde İdeal İnsanın Nizamı Bir Ütopya mı?

Asla bir ütopya değil. Hazreti Muhammed zamanında Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali devirlerinde, nur kaynağından uzaklaştıkça zayıflamak şartı ile yeryüzünde gerçekleştirilmiştir.

Bugün Yeryüzünde Bu Nizamın Hüküm Sürdüğü Bir alan Var mı?

Hayır yoktur. “Sağda solda görülenler ise bu nizamın döküntüleri bile değildir. İnsanlık, bu nizamı anlayacak kadrolara ulaşacak seviyeye geldiği gün, onu yeniden ve bu sefer en geniş plânda yaşayacaktır.”

Hocam, İdeal İnsanın Kurduğu Nizamın Özellikleri Nelerdir?

Bu nizamda, “Mutlak olan sadece ve ancak Allah’tır. Cemiyetler ve fertler veya onları temsil eden şeyler tanımlanmazlar. Fertler ve cemiyetler bir diğerini köleleştiremezler. Ferdi cemiyetin, cemiyeti ferdin otorite ve baskısına teslim edemeyiz; mutlak otorite Allah’a aittir. Cemiyet ve fert, yalnız O’na boyun bükceklerdir. Her fert ve cemiyet Allah’ın otoritesini duymak ve duyurmakla görevlidir. Cemiyet ve fert, insanın insana tahakkümünü yıkmakla görevlidir. Bu nizamda teşkilatlanmanın amacı budur.

Yani, Çobanından Liderine Kadar Herkes Aynı Görevle Yükümlüdür

Evet. “Kendi adına, cemiyet adına, insanlık adına tahakküm eden lider veya idare zalimdir. Bu nizamda, imtiyazlı sınıf, zümre ve şahıs yoktur. Bu nizamda, kanun, anayasa Allah’ın otoritesine bağlanmaktadır. Bu otorite, her

zaman, her mekân için aynıdır, âlemşumuldür ve değişmezdir. Bu nizamda mahkemeler, başka fert ve gruplar üzerinde tahakküm kurmak isteyen her fert ve grubu cezalandırır. Bu nizamda insanlar ve gruplar adına dikilen heykeller ve âbideler yoktur.”

İdeal İnsanın Nizamında Alkış ve Yuha Yoktur Diyebiliriz

Çok doğru. “Çünkü, bu nizamda öğrenmek suçtur, gösteriş ve riyakarlık şıktır. Bu nizamda savaşın adı cihad’dır. Bu nizamın kahramanları, “Allah’tan başka ilah yoktur” parolasıyla savaşır. Bu nizamda herşey Allah içindir. Zaferler, nimetler Allah’tan, şükran Allah’adır. Hiçbir fert ve cemiyet, hiçbir fert ve cemiyete minnet faturası kesmez.”

SANATKARLAR MUTLAK GÜZELİ ARAMALI

Hocam, Diyalektik, Batı'da iki kişinin belli bir konuda karşılıklı konuşmaları ve tartışmaları manasında kullanılıyor. İslâm medeniyetinde bunun karşılığı nedir?

İslâm medeniyetinde “diyalektik” sözü yerine “tekellüm” yahut “cedel” sözü kullanılırdı.

İslâm'ın kendine mahsus bir diyalektiği var mıdır? İslâm, vahye ve peygamber tebliğine dayandığına göre, bir felsefi sistem olmadığına göre onun kendine göre bir mantığı olabilir mi?

İslâm, Vahye ve Peygamber tebliğlerine dayanmış olmakla birlikte, akla, tefekküre ve araştırmaya büyük değer verir. Yüce Kitabımız “yerlerin ve göklerin yaratılışını” düşünmeyi, akıl sahiplerine emreder. Şanlı Peygamberimiz “Akı olmayanın dini de olmaz” diye buyururken takva sahipleri büyük bir tefekkür ve cehd içinde ‘taklidi iman’-dan ‘tahkiki imana’ ulaşmak için çırpınmayı vazife bilirler.

İslâm'da Akıl ile Vahiy Arasında Bir Yakınlık Var mıdır?

İslâm'da, akıl, vahyin sahasında at koşturamaz fakat onun aydınlığında yolunu bulabilir. Nitekim, çağdaş ilim dahi aklın hiçbir zaman tecrübenin yerini tutmadığını ve ancak onunla birlikte işe yarar hale geldiğini ispat etmiş bulunmaktadır.

Hocam, İmam-ı Gazali, (Kimya-i Saadet) Kitabında “Mahluk, Hâlık’ın Anahtarıdır” Derken Neyi Kastediyor?

Şunu kastediyor: “Yani, biz müslümanlar, “yaratıklara” bakarak “Yaradan’ı keşfederiz. Mutasavvıflar buna “eserde müessiri görmek” derler. Bu anahtara sahip olduktan sonra düşünmek çok kolaylaşmaktadır.”

Nasıl Kolaylaşıyor?

Efendim, “Müslüman, yaratıkları Yaradan’ın, ölümü ölümsüzlüğün, dünyayı ahiretin, çirkini güzelin, yanlış doğrunun, esareti hürriyetin, zulmü adaletin, sınırlıyı sonsuzun, kesreti tevhidin anahtarı olarak idrak eder, düşünür ve yolunu çizer.”

Mantık’ın Yeri Nedir?

Her din, her sistem, her felsefe ve her doktrin, bir bakıma aklı kullanmaya mecburdur. Çünkü, insanlar akıl ve mantıkları ile dinleri araştırır, kabul veya red ederler. Bu sebepten olacak, her sistem kendine uygun bir mantık geliştirir.

Yani Akıl ve Mantık İhmal Edilmiyor

Elbette, “Kitabımız düşünmemizi ve akletmemizi emretmektedir. Kur’an-ı Kerim’de müslümanlar şöyle tasvir edilir: “Onlar, ayakta iken, otururken, yanları üstüne yattarken, hep Allah’ı hatırlayıp anarlar ve göklerin, yerin yaradılışı hakkında inceden inceye düşünürler”

Hocam, Burada İnsanın Aklına Şu Soru Geliyor: “Nereden Geldik? Nereye Gidiyoruz?”

Efendim, “Bu sorunuz, tefekkür tarihinin en zor sorusudur.”

Neden?

Çünkü, insanlık tarih boyunca kendine bu soruyu sormuştur ve hala sormakta devam etmektedir. İslâm tefekkür tarihinde buna “mebde” ve “mead meselesi” adı verilir.

Peki, Mebde ve Mead ne demektir?

“Mebde” başlangıç, “mead” dönüş demektir. Kur’an da “Hepimizin dönüşü, ancak O’nadır” diye buyrulur.

Fakat, İnsan Ölmek Yok Olmak İstemiyor.

Kimse istemez. “İnsanoğlu, ölümden kaçmak ve ölümsüzleşmek istemektedir. Ancak, ölümden kaçmak mümkün değildir. Yaratılmış her canlı varlık mutlaka ölecektir. Kur’an-ı Kerimde şöyle buyrulur: “Nerede olursanız olun, ister tahkim edilmiş kal’alarda bulunun ölüm size çatıp yetişir. Bir mümin için ise ölüm, bu fani alemden kurtuluş ve yepyeni bir uyanıştır. Şanlı Peygamberimiz şöyle buyrurlar: “Siz, şimdi uykudasınız, öldüğünüzde uyanacaksınız”

Bazıları İnsan Nasıl Dirilecek Diyorlar

Bütün mesele Allah’a inanmakta. Tabiat kanunları dediğiniz şeyler Allah’ı değil bizim gibi yaratıkları bağlar. Allah, bugüne kadar nasıl bizi ve bizden öncekileri yaratmışsa, bütün zaman ve mekanların da yaratıcısı O’dur. Bizi ilk defa yaratan ikinci bir defa daha yaratacaktır. Nitekim yüce ve mukaddes kitabımız da bu vaad edilir: “Sizi ilk defa yaratmış olan yine diriltecektir.”

Hocam, Simyacılar Asırlarca Ölümsüzlük İksirini Aradılar. Ancak, Boşuna Çırpındıkları Görüldü. İnsan Neden Ölüm Karşısında Acizdir?

Tarih boyunca tabibler çalışıp didindiler, ölüme çare bulamadılar. İnsan, ilâhi iradeye ve O iradenin sarıp sarımadığı tabiat kanunlarına çaresiz boyun bükmüş bulunuyor. O, ölüm karşısında aczini ve çaresizliğini ister istemez kabul etmiştir.

Peki, İnsan Neden Allah'ı Bilmek ve Bilmemek Konusunda Zaman Zaman Buhranlara Düşmektedir.

Ademoğulları, cidden üstün bir izzete ve şerefe mazhar kılınmakla birlikte yine de kusurludurlar.

Çünkü, mükemmel olan ve kusursuz olan sadece Allah'tır. Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim de insan öğülmekle birlikte bazı ayetlerde de "kusurları ve zaafı" açıklanmaktadır. Allah, yeryüzünde bir halife olarak insanı yaratacağı zaman melekler, "Yeryüzünde bozgunculuk edecek ve kan dökecek kimseler yaratmanın" hikmetini anlayamadıklarını belirtmişler ve Allah onlara: "Sizin bilmeyeceğinizi herhalde ben bilirim" demişti.

İnsanlar, Bir İnsan Psikolojisi Yapmayı ve Yazmayı Deneyebilir mi?

Elbette deneyebilir. "İnsanı tanımak konusunda insanlık, Kur'an-ı Kerim'in yol göstericiliğine cidden muhtaçtır. İslâm'da insan, madde ile mana arasında bir geçit gibidir. Üstelik insanoğlu, hayır ve şerri birbirinden ayırmak üzere bir imtihana tabi tutulmuşlardır. Bu, çetin bir imtihandır."

İnsan Niçin Sonsuzluğu Özler, İnsanın Sonsuzluğu Araması Normal mı?

Normaldir. “Çünkü, bu onun tabiatıdır. İnsanın organizması sınırlı yaratılmakla birlikte ona Allah kendi ruhundan bir soluk emanet etmiş bulunmaktadır. Bu sebepten sınırlı bir organizma içinde adeta sonsuzluk hapsedilmiş gibidir. Gerçekten de insanın ruhu, sonsuzluğun kokusunu almış, o alemden gelmiş ve o alemin özlemi içindedir. Mutasavvıfların gurbet adını verdikleri bu ayrılık duygusundan insanın kendini kurtarması mümkün değildir.”

Diyaletik’ten Bahsedince Estetik Akla geliyor. Sizce Estetik Nedir?

Günümüzde estetik (bediiyyat) müstakıl bir ilim sayılmaktadır. Estetik, insanoğlunun verdiği eserleri inceleyerek kaide koymaya çalışır; güzellik mefhumu hususunda insanların ulaştığı alemşümül normları keşfetmek ister. Estetik’in konusu tek kelime ile güzelliştir. Sanatkarın hedefi ise güzele ulaşmak ve çirkinden uzaklaşmaktır. Sanatkar, mutlak güzeli arayan ve yakalayan kimsedir.

Sanatkarlar, Mutlak Güzeli Ararken Ne Tür Eserler Vermeli?

Öyle sanatkar çıksın ki, bu milletin okuduğu hikayeleri çağdaş bir solukla, güçlü edep ve kalemle, Türk’ün sosyolojisini bilen, yarınını bilen, geleceğini hedefleyebilen yazarlar elinde işlensin de nice kitaplar meydana gelsin. Leyla ile Mecnun eski halinde kalmamalı, Seyyit Battal Gazi halkın işlediği gibi ham bırakılmamalı. Bunlar, büyük yazarlarımızın elinde dünyanın büyük klasikleri haline gelebilmeli. Mimar Sinan, bizim imparatorluğumuzun taşlarından Süleymaniye çıkabileceğini, Selimiye çıkabileceğini ispatladı.

Bunlar Muhteşem Eserler

Elbette. “Bir Süleymaniye’yi düşünün, orada ‘hendesenin zaferi’ ile birlikte ‘estetiğin zaferi’ ve ‘dinin zaferini’ bir arada ve muhteşem bir terkiib içinde yakalayacaksınız. Gerçekten Mimar Sinan yalnız ‘taşı işleyen bir şair’ değildir; o hendesenin sınırlarını bilen, akustığın esrarını çözen ve fiziğin kanunlarını yaşayan bir ilim adamı ve büyük bir aşk biçiminde taşıyan ve objektif alemi işleyen bir iman adamıdır.”

Efendim, Sizce En Büyük Sanatkar Kimdir?

İslâm’a göre bizzat Allah, en büyük san’atkardır ve kendindeki cemal sıfatı ile her an tecelli etmektedir. Bu açıdan bakınca kainat bir güzellik okyanusudur; insan ise bu okyanusun üzerinde parlayan ve en güzel biçimde yaratılmış olan bir yıldız gibidir. Kâinata ve insana bir sanatkar gözü ile bakanlar onlarda muhteşem estetik mesajlar bulacaklardır. Ama müslüman sanatkar bütün bunların arkasında gizlenen Mutlak Güzeli bulmaya çalışır. Kur’an-ı Kerim’de Cenab-ı Hak şöyle öğülür: “Suret yapanların en güzeli olan Allah’ın şanı ne yücedir” (*El-Müminun*, ayet: 14)

Bir Sanat Eserinin Başarısı Nasıl Anlaşılır ?

Sanat eserinin başarısı, zamanı aşması, insanda beşeri olanı halkın kültür değerleri içinde yakalamasıyla mümkün olduğu gibi estetik düşüncenin de çağdaş sesi yakalamasıyla başarıya ulaşacaktır. İslâm sanatkarı, Allah’ın cemal sıfatını arayarak yol almaktadır.

Güzel Sanatlar Karşısında İslâm’ın Tavrı Nedir?

İslâm’da güzel sanatlar, müminleri sufli yani aşağılık

hislerden kurtarıp ulvi yani yüce heyecanlara doğru yükselten değerlerdir. Şanlı Peygamberimiz, güzel sanatlar içinde şiire ve şaire hususi bir değer verirdi. Zaten yüce sahabi kadrosu içinde pek çok Peygamber Şairi vardı. Bunlardan en meşhurları olan Hassan bin Sabit için kendi mescidinde özel bir hususi minber yaptırmışlardı. Güzel tabiat seslerini ve insan sesini sever, Kur'an-ı Kerimi teganniye kaçmadan okuyan, güzel sesli hafızları da dinlerken hususi haz duyarlardı. Hitabete ve kitabete önem verirdi. Şanlı Peygamberimiz, şehirlerimizin de mamur olmasını emrederek mimari dehanın ortaya çıkmasını isterlerdi.

Güzel Sanatlar Nasıl Öğrenilir?

Güzel sanatlar eğitiminde insanı tanımak esastır. Tâlim ve terbiye kadrosunun teşkili de çok önemlidir. Güzel sanatlar eğitimi prodüktif bir çalışma yerine bir iş eğitimi biçiminde organize etmek gerekmektedir. Genç kabiliyetler, çeşitli güzel san'atlar dalında bilgi sahibi kılınmalı, kendine en uygun dalı şuurla seçebilmeli, seçtiği bu dalda milli ve beşeri tecrübe ile teçhiz edilmeli, kendi iradesi ile ekol ve üslubunu tayin edebilmelidir. Her milletin hayatında güzel sanatlar eğitimi çok önemli bir yer tutar. Ülkelerin milli eğitimi planlanırken pedagoglar ilim kadar, ahlak kadar estetiğin de programda yer almasını isterler.

Efendim, İslâm'da suret yapılmasına izin var mıdır?

İslâm'da tâzim makamında tutmamak şartı ile suret yapılmasına müsamaha edilmiştir, ancak, putperestliğe varan her türlü hareket ve iş yasaktır.

Peki, Karikatür, Resim, Fotoğraf...

Bir savaş vasıtası olarak karikatür, resim, fotoğraf, film ve tiyatro serbesttir. Bütün mesele, Allah ve Resulü'ne asrın gerektirdiği silah ve vasıta ile hizmet etmek niyetine bağlıdır. Her türlü vasıttan istifade ederek İslâm'ın şanını yüceltme, müslümanları kuvvetlendirme ve birleşme gayreti elbette öğülmeye değer. Bir müslüman, İslâm'ın sanat anlayışı içinde çağın gerektirdiği eserlerle bütün güzel sanatlar dallarında verimli olmalıdır.

İnsanın Boş Zamanının Olmadığını Görüyoruz

Elbette boş zaman yok. “Yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim de buyurulduğu üzere o “boş kaldı mı, hemen yorulmak” yani kendine meşru bir iş ve meşguliyet bulmak zorundadır. Bir müslüman 24 saatini üçe ayırarak değerlendirecektir. O, ya bir ‘işte’ dir. Ya bir ‘ibadette’dir ya da ‘ilim ve araştırma’ faaliyeti içindedir, ya güzel sanatların bir dalında çalışmaktadır ya dost ve akrabalarını ziyaret etmekte veya kabul etmektedir, ya çoluk çocuğu ile meşguldür veya uyku ve dinlenme halindedir. Ama asla boş değil.”

Hocam, “İslâm Boş Dolaşanları Sevmiyor” Diyebilir miyiz?

“Müminlerin helal kazanmak ve kimseye yük olmamak için meşru bir işte çalışmaları gerekir. Müslümanların zamana ve zemine uygun meşru birer iş ve meslek edinmeleri şarttır. Nitekim Şanlı Peygamberimiz “Allah, meslek sahibi mümini sever” buyurmuşlardır. İslâmiyet, işsiz, güçsüz kalmayı sevmez. Kur'an-ı Kerim de şöyle buyuruluyor: “O halde, boş kaldın mı hemen yorul” (bkz) *El-İnşirah Suresi Ayet:7*). Kur'an-ı Kerim de Şanlı Peygamberimize

“Allah’ım ilmimi artır” diye dua etmesi emredilir. İslâm kültür ve medeniyetinde, “ilim, sanat ve din” iç içe bir bütünlük ifade eder. Yani bunların arasında bir çatışma ve çelişme söz konusu değildir.

Bir Örnek Verebilir miyiz?

Bir mümin için bir gül bitkisi, hem ilmin hem sanatın hem de dinin konusudur. Mümin, isterse onu laboratuvarına götürür orada çeşitli tekniklerle inceler, bulduğu ilmi mutaları (donné’leri) objektif metodlarla tesbit eder, isterse başka bir zeminde ondaki bedii (éстетigue) değerleri keşf ederek renk, ses, figür, hareket ve duygu biçiminde sübjektif bir mesaj olarak değerlendirir. İsterse onu Kitabı Ekber içine konmuş bir ilâhi ayet veya mesaj tarzında idrak ederek Tevhid’in sırlarını bütün bir bitkiyi lif lif, hücre hücre saran ilâhi vahyi çözmeye çalışır. Her şey, hem ilmin hem sanatın hem de dinin konusudur.

İnsanlar, 'Rehber' Kabul Ettikleri Kişileri Seçerken Dikkat Etmeli

MODEL ŞAHSİYETLER

Hocam, Bir İnsanın Nasıl İnanması, Nasıl Olması, Nasıl Yaşaması ve Nasıl Hareket Etmesi Gerekir.

Bu hususu mukaddes kitabımız açıklamış ve Şanlı Peygamberimizi “model almamızı” emretmiştir. İşte bu konuya ışık tutan ayeti kerime mealleri: “And olsun ki, Resulullah da, sizin için, Allah’ı ve ahiret gününü ummakta olanlar, Allah’ı çok zikredenler için güzel bir örnek vardır” (El-Ahzab /21)

Yüce Allah, mukaddes kitabımızda Sevgili Peygamberimize hitaben şöyle buyurur : “De ki, eğer Allah’ı seviyorsanız, hemen bana uyun ki, Allah da sizi sevsin.” (Al-i İmran /31)

Şanlı ve Sevgili Peygamberimiz, İslâm’ın iman ve ahlakını bütün haşmeti ile yaşamakla yetinmemiş, içinde bulunduğu, doğup büyüdüğü cemiyeti, insanlığa örnek olabilecek bir biçimde yoğurmayı başarabilmişti. Böylece doğan üçyüzbinlik Aziz Sahabi Kadrosu, yalnız İslâm’ın öncüleri olmakla kalmamış, “Yüce Allah’ın kendilerinden” ve “kendilerinin de Allah’dan razı olduğu” bir seçkinler ordusu haline gelmişti.

O halde, bir müslüman için “ilk ve ededi model” bizzat Şanlı Peygamberimiz, sonra O’nun Aziz Sahabi Kadrosu’dur. Daha sonra, silsile halinde Ona ve onlara uyan alimler, veliler ve kahramanlar gelir. İslam’da şehidlerin, gazilerin, cömertlerin, yiğit ve şerefli insanların çok önemli birer yeri vardır ve hepsi de “model şahsiyetler”dir.

Hocam, İnsanlar Önder Kabul Ettikleri Bazı Kişilerin Peşinden Gidiyor. Bu Kişi ve Kadroları Seçerken Nelere Dikkat Edilmeli ?

Müslümanlar bunu yaparken dünyevi hesaplar içinde bulunmamak, yarın İlâhî huzurda sorguya çekileceklerini de düşünmek zorundadırlar.

Yüce dinimizin açık emirlerinden anlıyoruz ki, o Büyük Hesap Günü'nde rehber, mürşid ve imam kabul ettiğimiz kişi ve kadrolarla birlikte sorguya çekileceğiz. Bu hususta yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur: "O gün ki, insan sınıflarından her birini biz imamları ile çağıracağız." (El-İsra/71)

Evet, seçimimizi, bu dünyada iken iyi yapmalıyız. Çünkü, ötede mazeretimiz kabul edilmeyecektir. Heva ve heveslerine uyan kişi ve zümrelerin "Biz bilmiyorduk. Bizi reislerimiz ve büyüklerimiz aldattı" tarzında ileri sürecekleri mazeretleri o gün geçersiz olacaktır. Bu husus yüce ve mukaddes kitabımız Kur'an-ı Kerim'de şöyle açıklanır: "Ey Rabbimiz, gerçekten biz reislerimize ve büyüklerimize uyduk. Onlar da bizi yoldan saptırdılar, diyeceklerdir" (El-Ahzab / 67)

Unutmayalım, hocalarımız, muallimlerimiz ve üstadlarımız bizi, "İslâm'ın anacaddesine çıkaran" birer vesile olmak şerefini taşımaktadırlar. Onları, parçalanmanın, bölünmenin değil, birleşmenin ve bütünleşmenin vasıtası olarak değerlendirelim.

Herkes Kendi Yolunun Doğru Olduğunu İddia Ediyor, Sahte ve Gerçek Olanlar Arasında Fark Nelerdir ?

Bir şeyin sahtesi ile gerçeği arasında sadece şekli bir benzerlik vardır. Yoksa mahiyet ve muhtevaları çok farklıdır. Sahte olan şey, gerçek olan şeyin dıştan bir taklididir.

Tıpkı bunlar gibi insanların da müesseselerinde, değer ve faziletlerinde gerçeği ve sahtesi var. Bunlar münafık tiplerdir. Hangi konuda olursa olsun münafıklar dünyanın en iğrenç kişileridir. Çünkü, onlar, ahlaki karakter bakımından arızalı kimselerdir. Su katılmamış birer dinsiz oldukları halde gerektiğinde dindar, içleri kin ve öfke dolu birer müstebid oldukları halde gerektiğinde demokrat, hasımlarının ıstırabından sadistçe bir zevk duydukları halde gerektiğinde müşfik ve merhametli gözükmesini bilirler. Evet, sırf insanları aldatmak için inanmış gözüken, inançsızlardan daha iğrenç kim olabilir? Yüce Allah münafıkların sözlerine “tesir” gücü vermemiştir. Bunlar, istedikleri kadar konuşsunlar, yazsınlar, emir versinler asla netice alamazlar.

Muallimlerin Vasıfları Nelerdir?

İslâm’ın terbiye sisteminde bu konuya çok ehemmiyet verilmiştir. İslâm’a göre, alimler ve muallimler sadece Hakk’ın ve hakikatın emrinde olacaklardır; politika cambazlarına alet olmayacaklar ve genç nesilleri yanlış yola düşürmeyeceklerdir.

AHMET ARVASI KRONOLOJİSİ

1880- Büyük dedesi Abdülaziz Efendi vefat etti.

1914- Dedesi Muhammed Emin Efendi vefat etti.

1932- Ağrı ilinin Doğubayezid kasabasında doğdu. (15 Şubat)

1952- Erzurum Öğretmen Okulu'ndan mezun olduktan sonra Konya'nın Beyşehir kazasının Doğanbey nahiyesine ilkokul öğretmeni olarak tayin olundu.

1955- Sır adını verdiği şiir kitabı, Burhan Matbaası tarafından İstanbul'da neşredildi

1958- Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji Bölümü'nü bitirdi. Sırayla Balıkesir, Bursa ve İstanbul'daki Eğitim Enstitüleri'nde hocalık yaptı.

1965- İleri Türk Milliyetçiliğinin İlkeleri isimli kitabı Doğan Güneş Yayınları tarafından İstanbul'da yayınlandı.

1967- Tanınmasına vesile olan ' Kendini Arayan İnsan ' adlı eseri Yüksel Matbaası tarafından basıldı.

1970- İnsan ve İnsan Ötesi isimli eseri Yağmur Yayınları tarafından İstanbul'da neşredildi.

1972- Kendini Arayan İnsan adlı eserinin ikinci baskısı yapıldı.

1975- Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde meslek dersleri öğretmeni olarak göreve başladı

1977- Milliyetçi Hareket Partisi'ni destekleyen Hergün Gazetesi'nde günlük yazılarını Türk-İslam Ülküsü başlığı ile yazdı.

1978- S. Ahmet Arvasi'nin " Varlıkların Çıkışı ve Varış Meselesi " başlıklı yazısı Genç Arkadaş Gazetesi'nde yayınlandı (18 Aralık).

1979- Emekli oldu. Bir hafta sonra da Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) Genel İdare Kurulu'na seçildi. Bu partideki görevine 12 Eylül 1980 ihtilaline kadar devam etti.

1979- Türk İslam Ülküsü adlı eserinin birinci cildi, Türk Kültür Yayınları tarafından İstanbul'da yayınlandı.

1980- Türk İslam Ülküsü adlı eserinin ikinci cildi, Türk Kültür Yayınları tarafından İstanbul'da yayınlandı.

1980- Türk İslam Ülküsü adlı eserinin üçüncü cildi, Ocak Yayınları tarafından Ankara'da Aslımlar Matbaası'nda basıldı.

1980- Babası Abdülhakim Arvasi vefat etti. (2 Haziran)

1980- Gün Sazak Şehit Edildi başlıklı ünlü yazısı, Türkiye ve Dünya Dergisi'nde yayımlandı. (Temmuz)

1980- Kendini Arayan İnsan adlı ünlü eserinin üçüncü baskısı, Başak Yayınları tarafından Ankara'da yayınlandı (Ağustos).

1980- İhtilal oldu. Ahmet Arvasi, MHP yöneticileri ile birlikte MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Davası'ndan yargılandı. (12 Eylül)

1982- Ömrünü adadığı Türk gençliği için hazırladığı en önemli eserlerinden İlmihal Burak Yayınları tarafından yayınlandı.

1983. İstanbul Beyazsaray Çarşısı'ndaki Türkmen Yayıne-vi'nde kitaplarını imzadı. (26 Mart)

1983- Ahmet Arvasi, Aylık Doğuş Edebiyat Dergisi'ndeki "Tefekkür Dünyamız ve Biz " başlıklı köşesinde, "Materiyalizm ve Nihilizm" konusunu ele aldı. Bu sayıda Nuri Gedik de "Sosyal Meseleler ve Türk İslam Ülküsü" başlıklı bir yazı kaleme aldı. (Şubat).

1983- Aylık Doğu Edebiyat Dergisi'ndeki "Tefekkür Dünyamız ve Biz" başlıklı köşesinde, "Yokluk Kavramı ve İslâm" konusunu ele aldı.

1986- Doğu Anadolu Gerçeği adlı kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Yayınları tarafından İstanbul'da neşredildi (80 sahife).

1987- Fuat Bol'un Ahmet Arvasi ile yaptığı söyleşi, Ermeniler,Bölücüler ve Doğu Anadolu Gerçeği başlığıyla Türkiye Gazetesi'nde yayınlandı. (12 Nisan)

1987- Suat Ak'ın, Ahmet Arvasi ile yaptığı söyleşi 'İslam Alemi Dışarıdan Kurtarıcı Arıyor' başlığıyla Tavir Dergisi'nde yayınlandı (Mayıs 1987)

1987- S.Ahmet Arvasi ile mülakat, Gözyaşı Dergisi'nde yayınlandı. (Haziran-1987)

1988- Atatürk Kültür Merkezi'nde tertip edilen "21. Asra

Girerken Türkiye'de Çağdaşlaşma Demokrasi ve İnsan Hakları" panelinde bir konuşma yaptı. (17 Aralık)

1988- İstanbul'da vefat etti. (31 Aralık)

Vefatından Sonra

1989- Aylık Gözyaşı dergisinde, Eğitimci Mütefekkir ve Dava Adamı Seyyit Ahmet Arvasi Hoca'nın Hatırasına başlıklı araştırma yazı yayınlandı. Yazıda, "Allahü tealanın rızasına ermek için her engeli aşmanın en mühim iş olduğunu keşfeden kimselerin en yakın gönüldaşlarından biri de Arvasi hocaydı" denildi. Bu sayıda ayrıca, merhum S. Ahmet Arvasi'nin kaleminden "Üç Aylar" anlatıldı. (Şubat-Mart)

1989- Mustafa Necati Özfatura, Türkiye Gazetesi'ndeki köşesinde Ahmet Arvasi'yi "Seni Unutmadık" başlığı altında anlatırken, "İlmi, ahlakı ve örnek hayatı ile çok

değerli ve çok mümtaz bir kişiliğe sahipti” ifadelerini kullandı. (31 Aralık)

1990- İlmihal’in ikinci baskısı İstanbul’da yayınlandı

1990- Aylık Ufuk Çizgisi, S.Ahmet Arvasi Özel Sayısı çıkardı. (Ocak)

1990- Olcay Yazıcı, Türkiye Gazetesi Kültür Sanat sayfasında “S.Ahmet Arvasi” başlığıyla kaleme aldığı yazısında şu ifadeleri kullandı: “Kendini arayan insanın yine kendine sorması gereken bir soru vardır. Nereden geldik nereye gidiyoruz? S.Ahmet Arvasi, bu sorunun cevabını şöyle belirler: ‘Her şey mutlak varlıktan gelmiştir, yine O’na dönecektir” (1 Ocak 1990)

1990- Zihni Açıba’nın Aylık Bizim Dergah Dergisi’nde “Rahmet ve Şükranla anıyoruz” başlıklı yazısı yayınlandı. Zihni Açıba, “bir dava adamı” ve “ilim ülkücüsü” olarak tarif ettiği Arvasi Hoca’yı anlatırken “Türk milliyetçileri Arvasi Hoca’yı okuyun ve anlayın” ifadelerini kullandı.

Bu sayıda ayrıca, İlhami Erdoğan’ın da “Seyyid Ahmet Arvasi (k.s.) ve Türk-İslâm Ülküsü” başlıklı yazısı yayınlandı. İlhami Erdoğan, Arvasi Hoca’dan bahsederken şunları yazdı: “Yazdı, anlattı, dağlar gibi kavi görünen ya da sanılan nice iddiaların hakikatte içleri çürümüş kavak ağaçları gibi kof olduklarını gözler önüne serdi. İslâm’ın hakikatleriyle onları susturup yer ile yeksan etti.” (15 Aralık)

1993- Mahmut Çetin’in, Arvasi’nin Sosyal Değişme Anlayışı başlıklı dizi yazısı, Yeni Hafta Gazetesi’nde yayınlandı. (26. 4)

1991- Ahmet Arvasi’nin küçük kardeşi Tahir Arvasi, ağabeyini Yeni Düşünce Gazetesi’ne anlattı. (11 Ocak)

1994- Türkiye Gazetesi'nin kültür sanat sayfasında Arvasi Hoca'nın Kitapları tanıtıldı. (4 şubat)

1994- Şükrü Mert, haftalık Yeni Hafta Gazetesi'nde çıkan Türk Fikir Hayatına Yön Veren Kitaplar konulu araştırma yazısında, Ahmet Arvasi'nin eserlerinden bahsetti. (3 Ekim- 9 Ekim)

1995- Uğray Güneysu, Hergün Gazetesi'nde, "Kendini Arayan İnsan Arvasi" başlıklı bir yazı kaleme aldı.

1996- Mustafa Necati Özfatura, ölüm yıldönümü dolayısıyla Türkiye Gazetesi'nde "Asrımızın Mücahid ve Mütefekkiri" başlıklı bir makale kaleme aldı.

1996- Ülkü Ocağı dergisi tarafından Türk Milliyetçiliğinin önde gelen isimlerinden Nihal Atsız, Erol Güngör, Dündar Taşer ve Seyyid Ahmet Arvasi hakkında şiir, hikaye ve inceleme yarışması düzenlendi. Ahmet Arvasi hakkında "Deneme ve Hikaye Yarışması" tertip edildiği açıklandı.

1997- Aylık Nizam-ı Alem Ocakları Dergisi'nin bir bölümünde Ahmet Arvasi Hoca'nın fikirleri anlatıldı.

1997- Mustafa Kuvancı'nın, "Seyyid Ahmed Arvasi Hayatı- Tefekkürü-Eserleri-" adlı kitabı, İstanbul'da yayınlandı.

1997. Olcay Yazıcı, 'İnsanlığın Özlediği Münevver' başlıklı yazısını, Kültür Dünyası Dergisi'nde kaleme aldı. (Aralık)

1997- MHP İstanbul Fatih İlçe Teşkilatı, ölüm yıldönümü dolayısıyla Ahmet Arvasi'yi andı. Edirnekapi'daki kabri başında Kur'an-ı Kerim okundu. Akşam saat 20:00-24:00 arası Renk Düğün Salonu'nda panel düzenlendi. Panelde, İstanbul Ülkü Ocakları Başkanı M.Bülent Karataş, ülkücü gençlik liderlerinden Zihni Açba, Doç.Dr.

Sait Gönen, yazar Gavsettin Koçak ve İstanbul Üniversitesi Öğrencisi Hakan Çabalar yaptıkları konuşmalarla Ahmet Arvasi'nin hayatı, eserleri, fikirleri hakkında bilgi verdiler.

2001- Milliyetçi Hareket Partisi İstanbul Fatih İlçe Teşkilatı, "Ahmet Arvasi'nin Türk Fikir Hayatında Yeri" konulu bir panel tertip etti. Prof.Dr. Yümnü Sezen, Prof. Dr. Abdülkadir Donuk, ülkücü gençlik liderlerinden Zihni Açıba ve MHP Fatih İlçe Başkanı Cafer Yaylan birer konuşma yaptılar. (31 Aralık)

2002- Seyyid Ahmet Arvasi, Milliyetçi Hareket Partisi İstanbul Fatih İlçe Teşkilatı tarafından dualarla anıldı. Kabir ziyaretinin ardından düzenlenen panelde, MHP Fatih İlçe Başkanı Cafer Yaylan, ülkücü hareketin önemli isimlerinden Zihni Açıba, talebelerinden Şaban Kılıç ile oğlu Murat Arvasi, yaptıkları konuşmalarla Arvasi Bey'in fikirleri, eserleri ve mücadelelerle dolu hayatından bahsettiler. (31 Aralık)

2003- MHP Fatih İlçe Teşkilatı'nın 31 Aralık 2002 tarihinde Arvasi Hoca hakkında tertip ettiği panelle ilgili haber, Kurultay gazetesinde "ülküsünün âşığıydı" başlığıyla verildi. Alaattin Adak'ın haberine göre, panelde konuşan Zihni Açıba, "Seyyid Ahmet Arvasi'nin tuttuğu projektör altında 'Allah ve Peygamberimizin davası benim davamdır' diyen Türk milliyetçisi ülkücüdür" dedi.

4 Temmuz 2005- Ortadoğu Gazetesi'nin ilavesi Ortadoğu Kitap'ın kapağında S.Ahmet Arvasi'nin resmi konu. Eren Gündoğan da, "Seyyid Ahmet Arvasi" başlıklı bir yazı kaleme aldı.Ortadoğu Kitap'ta Arvasi Hoca'nın eserleri ile Hüdaven-digar Onur'un kaleme aldığı "Asrın Yesevisi' kitabı da tanıtıldı.

4 Aralık 2006- Hüdavendigar Onur'un kaleme aldığı "Arvasi Hoca'ya Göre Eğitim" yazısı SanatAlemleri.Net'te yayımlandı.

23 Aralık 2006- Hüdavendigâr Onur'un S.Ahmet Arvasi hakkında kaleme aldığı "Türk milletini kendi çocukları yönetmeli" başlıklı yazısı, Yeniçağ Gazetesi kitap ekinde yayınlandı.

30 Aralık 2006- Kurban Bayramı arefesi gazeteci Hüdavendigâr Onur ile MHP İstanbul İl Teşkilatı'ndan Cafer Yaylan, MHP Fatih İlçeden Murat Omurtağ başkanlığında 20 kişi, Arvasi Hoca'nın Edirnekapı'daki kabrini ziyaret etti. Kabir başında Yasin okundu, Fatihalar gönderildi. Kabristandan ayrılırken birçok gönüldaşın da yaya ve arabalarla kabir ziyaretine geldiği görüldü.

KAYNAKÇA

Bu kitabı hazırlarken Ahmet Arvasi'nin aşağıdaki kitaplarından faydalandık

- 1- Doğu Anadolu Gerçeği, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yayınları, İstanbul 1986
- 2- İlmihâl, İstanbul 1990
- 3- İnsan ve İnsan Ötesi, İstanbul, Mart 1988
- 4- Hasbihal (6 cilt), Burak Yayınevi, İstanbul
- 5- Kendini Arayan İnsan, Başak Yayınları, Ankara 1980
- 6- Türk-İslâm Ülküsü 1 Cilt, Türk Kültür Yayını, İstanbul, 1979
- 7- Türk-İslâm Ülküsü, 2. Cilt, Türk Kültür Yayını, İstanbul, 1979
- 8- Türk-İslâm Ülküsü 3.Cilt, Ocak Yayınları, Ankara, Haziran 1983

FOTOĞRAFLARLA
ARVASI HOCA

